

Regeringens proposition

1990/91:46

om nya omprövningsregler vid uppbörd av
inkomstskatter och socialavgifter m. m.

Prop.
1990/91:46

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 11 oktober 1990.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Erik Åsbrink

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att ett väsentligt utvidgat omprövningsförfarande, som stämmer nära överens med det som gäller enligt det nya taxeringsförfarandet, införs vid uppbörd av inkomstskatter och arbetsgivaravgifter.

I propositionen föreslås också vissa förenklingar i förfarandet för uppbörd av inkomstskatter och arbetsgivaravgifter. Bl. a. skall skattemyndigheten inte behöva meddela särskilda beslut om betalningsskyldighet för innehållen skatt och arbetsgivaravgifter som redovisats i en uppbördsdeklaration innan indrivning kan ske. Vid uppbörd av arbetsgivaravgifter slopas årsuppgiften.

Dessutom föreslås att en företrädare för en arbetsgivare som är juridisk person skall kunna åläggas betalningsansvar för arbetsgivaravgifter, mervärdeskatt och skatt enligt lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter även om avgifterna eller skatten fastställs först efter det att den juridiska personen har försatts i konkurs.

Slutligen föreslås vissa ändringar i lagen om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar och lagen om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen m. m. som föranleds av skattereformen samt en justering i lagen om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring.

De nya reglerna föreslås träda i kraft den 1 januari 1991.

1 Förslag till

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953:272)¹

dels att 70 och 71 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 58 och 70 §§ skall utgå,

dels att nuvarande 85 § 1 och 2 mom. samt 86 och 86 a–89 §§ skall betecknas 96 och 27 a §§ samt 99 och 101–106 §§.

dels att anvisningarna till 85 § skall vara anvisningar till 27 a §,

dels att 49 § 4 mom., 58 § 1 mom., 65 §, 68 § 2 och 4 mom., 77, 77 b och 84 §§, de nya 96, 103 och 104 §§ samt rubriken närmast före 84 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas femton nya paragrafer, 57 a, 85–95, 97, 98 och 100 §§, samt närmast före 57 a, 86, 89, 91, 95 och 96 §§ sex nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

49 §

4 mom.² Den som har fått anstånd enligt 1 eller 2 a mom. skall betala ränta (*anståndsrenta*) för den del av anståndsbeloppet som skall betalas senast vid anståndstidens utgång. Vid ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.

Anståndsrenta utgår från utgången av den månad, då beloppet skulle ha betalats om anstånd inte medgetts, till och med den månad, då anståndstiden gått ut eller, om beloppet betalats dessförinnan, till och med den månad betalning skett.

Sedan skattemyndigheten ålagt den skattskyldige betalningsskyldighet för räntebeloppet får det omedelbart drivas in.

Bifalls den skattskyldiges yrkande i omprövningsärendet av skattemyndigheten skall erlagd ränta återbetalas. Bifaller domstol ett överklagande skall erlagd ränta återbetalas sedan domen vunnit laga kraft. På återbetalat belopp beräknas restitutionsränta. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Bestämmelserna i 58 § gäller i fråga om anståndsrenta.

Indrivning m. m.

57 a §

Skatt, avgift eller ränta som inte har betalats i rätt tid och ordning får omedelbart drivas in.

¹ Lagen omtryckt 1972:75.

Senaste lydelse av

lagens rubrik 1974:771

70 § 2 mom. 1990:579

71 § 1990:329.

² Senaste lydelse 1990:329.

58 §

I mom.³ Har skattskyldig eller arbetsgivare som gjort skatteavdrag underlåtit att inbetala skatt i tid och ordning, som är föreskriven i denna lag, skall restavgift utgå. Denna skall beräknas efter sex öre för varje hel krona av den del av skatten, som sålunda inte har betalats, dock inte mindre än femtio kronor.

Arbetsgivare, som avses i första stycket, skall utöver restavgift erlægga tilläggsavgift för varje påbörjad tidrymd av sex månader utöver den första efter utgången av den uppbördsmanad, under vilken skatten rätteligen skolat erläggas, intill dess skatten inbetalas eller av skattemyndigheten fästställs till betalning. Tilläggsavgift skall för varje sådan tidrymd beräknas till fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som inte har erlagts, dock ej mer än tolv öre för hel krona. Bestämmelserna i denna lag om restavgift tillämpas även i fråga om tilläggsavgift.

Arbetsgivare, som avses i första stycket, skall utöver restavgift erlægga tilläggsavgift för varje påbörjad tidrymd av sex månader utöver den första efter utgången av den uppbördsmanad, under vilken skatten rätteligen skolat erläggas, intill dess skatten inbetalas eller storleken av det belopp som arbetsgivaren är skyldig att betala blivit bestämd enligt 77 §. Tilläggsavgift skall för varje sådan tidrymd beräknas till fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som inte har erlagts, dock ej mer än tolv öre för hel krona. Bestämmelserna i denna lag om restavgift tillämpas även i fråga om tilläggsavgift.

Vid tillämpning av bestämmelserna i detta moment jämföras med inbetalning av skatt att verkställighet har skett eller säkerhet har tagits emot enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

65 §⁴

Avkortning av *ogulden* debiterad skatt skall äga rum, då någon vunnit nedsättning i eller befrielse från honom påförd *taxering eller debitering eller då dödsbo befriats från att erlægga skatt*, dock att preliminär skatt skall avkortas endast i den mån den blivit restförd. *Skall annan skattskyldig erlægga avkortat belopp, skall i samband med beslutet om avkortning förordnas om beloppets uttagande av denne, såvida han icke på grund av stadgandet i 70 § är fri från betalningsskyldighet.*

Vidare skall, *därest* skattskyldig vid debitering av slutlig skatt gottskrivits preliminär skatt till högre belopp än den slutliga skatten, det överskjutande beloppet av-

Avkortning av *obetald* debiterad skatt skall äga rum, då någon vunnit nedsättning i eller befrielse från honom påförd debitering, dock att preliminär skatt skall avkortas endast i den mån den blivit restförd.

Vidare skall, *om* skattskyldig vid debitering av slutlig skatt gottskrivits preliminär skatt till högre belopp än den slutliga skatten, det överskjutande beloppet avkortas i

³ Senaste lydelse 1990:329.

⁴ Senaste lydelse 1981:839.

kortas i den mån det är *oguldet*.

Har arbetsgivare till *gäldande* av arbetstagares skatt verkställt avdrag å lön *jämlikt* denna lag eller *jämlikt* 15 kap. utsköningsbalken men trots anmaning underlåtit att inbetala det innehållna beloppet, skall häremot svarande skatt, *därest* denna är debiterad, avkortas såvitt den skattskyldige angår samtidigt som ett motsvarande belopp uppdebiteras såsom fordran å arbetsgivaren.

den mån det är *obetalt*.

Har *en* arbetsgivare *för betalning* av arbetstagares skatt verkställt avdrag *på* lön *enligt* denna lag eller *enligt* 15 kap. utsköningsbalken men trots anmaning underlåtit att inbetala det innehållna beloppet, skall häremot svarande skatt, *om* denna är debiterad, avkortas såvitt den skattskyldige angår samtidigt som ett motsvarande belopp uppdebiteras såsom fordran *på* arbetsgivaren.

68 §

2 mom.⁵ *Har vid granskning hos riksskatteverket av verkställd debitering befunnits, att anledning föreligger till antagande att slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt blivit någon påförd obehörigen eller med för högt belopp eller att skattskyldig tillgodoräknats överskjutande skatt med för lågt belopp, skall vederbörande skattemyndighet underrättas härom. Skattemyndigheten har att verkställa den utredning i ärendet, som må finnas erforderlig, och att, om förhållande som nyss sagts finnes föreliggande, återbetala vad som för mycket erlagts.*

Finner skattemyndigheten eljest sådant förhållande vara för handen, skall skattemyndigheten likaledes återbetala för mycket erlagt belopp.

Den som *eljest* vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt eller berättigas *återbekomma* ytterligare överskjutande skatt äger att genom skattemyndigheten i det län, där debiteringen skett, *återbekomma* vad han *erlagt* för mycket.

Återbetalning enligt första – *tredje styckena* sker, såvitt avser överskjutande skatt och ö-skatteränta, endast om beloppet skulle ha återbetalats vid motsvarande tillämpning av 1 mom. första stycket. Be-

2 mom. Den som vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt eller berättigas *återfå* ytterligare överskjutande skatt äger att genom skattemyndigheten i det län, där debiteringen skett, *återfå* vad han *betalat* för mycket.

Återbetalning enligt första *stycket* sker, såvitt avser överskjutande skatt och ö-skatteränta, endast om beloppet skulle ha återbetalats vid motsvarande tillämpning av 1 mom. första stycket. Belopp under

⁵ Senaste lydelse 1990:579.

lopp under fem kronor återbetalas icke.

4 mom.⁶ Har skattskyldig, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad få tillbaka erlagt skattebelopp eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., inte betalt honom påförd skatt inom i denna lag föreskriven tid, äger han utfå endast vad som överstiger det obetalda beloppet och den restavgift som belöper på detta. Återstoden skall gottskrivas honom till betalning av den obetalda skatten och restavgiften samt i förekommande fall tillställas annan skattemyndighet med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

Vad i föregående stycke stadgas skall också tillämpas då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad få tillbaka erlagd preliminär skatt, överskjutande ingående mervärdeskatt eller ränta enligt 69 § 1 mom., har att betala tillkommande skatt, som har debiterats på grund av taxering för inkomst eller förmögenhet eller som mervärdeskatt för det år vartill den preliminära skatten eller överskjutande ingående mervärdeskatten hänför sig eller på grund av sådant beslut om skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) som avser samma taxering. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten inte påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras på grund av beslut av allmän förvaltningsdomstol i mål om taxering eller avgift som nyss har sagts eller av skattemyndighet om höjd debitering eller om rättelse av skattelängd, får den preliminära skatten, överskjutande ingående mervärdeskatten eller räntan innehållas i avvaktan på att tillkommande skatt påförs.

25 kronor återbetalas inte.

4 mom. Har skattskyldig, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad få tillbaka erlagt skattebelopp eller ränta enligt 49 § 4 mom. eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., inte betalt honom påförd skatt eller ränta inom i denna lag föreskriven tid, äger han utfå endast vad som överstiger det obetalda beloppet och den restavgift som belöper på detta. Återstoden skall gottskrivas honom till betalning av det obetalda beloppet och restavgiften samt i förekommande fall tillställas annan skattemyndighet med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

Vad i föregående stycke stadgas skall också tillämpas då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad få tillbaka erlagd preliminär skatt, överskjutande ingående mervärdeskatt eller ränta enligt 49 § 4 mom. eller 69 § 1 mom., har att betala tillkommande skatt, enligt beslut om debitering för det år vartill den preliminära skatten eller överskjutande ingående mervärdeskatten hänför sig. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten inte påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras genom beslut om debitering, får den preliminära skatten, överskjutande ingående mervärdeskatten eller räntan innehållas i avvaktan på att tillkommande skatt påförs.

⁶ Senaste lydelse 1990:579.

77 §⁷

Har arbetsgivare gjort skatteavdrag men *har han* inte betalat in det innehållna beloppet i tid och ordning, som föreskrivs i *denna lag*, får beloppet, *sedan betalningsskyldighet för det har ålagts arbetsgivaren*, drivas in hos *honom* i den ordning som gäller för indrivning av skatt.

En arbetsgivare som har gjort skatteavdrag men inte betalat in det innehållna beloppet i *den* tid och ordning, som föreskrivs i 24 § 2 mom., 52 och 53 §§, är ansvarig för beloppet. Sedan beslut om *beloppets storlek* har *fattats* får beloppet drivas in hos arbetsgivaren i den ordning som gäller för indrivning av skatt.

Har arbetsgivaren lämnat *uppbördsdeklaration inom den tid som anges i 54 § 1 mom. första stycket* eller inom den tid som anges i ett beslut om *anstånd med att lämna deklaration*, *anses beslut om skattens storlek ha fattats i enlighet med deklarationen*.

Kommer deklarationen in till skattemyndigheten vid en *senare tidpunkt* *anses beslut om skattens storlek också ha fattats i enlighet med deklarationen*, om inte ett *omprövningsbeslut har meddelats dessförinnan*.

Beslut enligt *första stycket* skall meddelas av den skattemyndighet som *avses i 44 § andra stycket*.

Arbetstagaren är fri från betalningsansvar för *motsvarande* skattebelopp.

Arbetstagaren är fri från betalningsansvar för skattebelopp som enligt *denna paragraf* får drivas in hos arbetsgivaren.

77 b §⁸

Har gift skattskyldig icke i föreskriven tid och ordning inbetalat skatt som påförts på grund av sådan inkomst som avses i tredje stycket av anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen (1928: 370), är maken jämte den skattskyldige betalningsskyldig för skattebeloppet jämte restavgift. Beloppet får uttagas hos maken i den ordning som gäller för indrivning av skatt som påförts honom.

Makes ansvarighet enligt första stycket avser det belopp som utgör skillnaden mellan den skattskyldige debiterad skatt på grund av inkomst och den skatt på grund av inkomst som skulle ha påförts den skattskyldige om denne icke haft att erlägga skatt för inkomst som

Makes ansvarighet enligt första stycket avser det belopp som utgör skillnaden mellan den skattskyldige debiterad skatt på grund av inkomst och den skatt på grund av inkomst som skulle ha påförts den skattskyldige om denne icke haft att erlägga skatt för inkomst som

⁷ Senaste lydelse 1982:189.

⁸ Senaste lydelse 1976:72.

avses i första stycket. Skatt, som har erlagts på annat sätt än genom indrivning hos den skattskyldiges make, anses i första hand avse annat än inkomst enligt första stycket. I fråga om betalning av skatt enligt detta stycke äga bestämmelserna i 2 § 3 mom. andra stycket motsvarande tillämpning.

avses i första stycket. Skatt, som har erlagts på annat sätt än genom indrivning hos den skattskyldiges make, anses i första hand avse annat än inkomst enligt första stycket. I fråga om betalning av skatt enligt detta stycke äger bestämmelserna i 29 § första stycket motsvarande tillämpning.

Överklagande m. m.

Omprövning m. m.

84 §⁹

Har slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt debiterats med för högt belopp eller överskjutande skatt tillgodoräknats med för lågt belopp eller föreligger annan felaktighet till den skattskyldiges nackdel i hans skattsedel, äger den skattemyndighet som utfärdat skattsedeln vidtagna rättelse.

Skattemyndigheten skall ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för debiteringen av skatt, ränta eller avgift, om den skattskyldige eller arbetsgivaren begär det eller om det finns andra skäl. Att omprövning skall ske när den skattskyldige eller arbetsgivaren överklagat ett beslut framgår av 99 § 1 mom.

Föreligger motsvarande felaktighet i beslut om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, äger den skattemyndighet som meddelat beslutet vidtagna rättelse.

Om något beslut i en fråga enligt denna lag inte har fattats får skattemyndigheten besluta i frågan i den ordning och inom den tid som gäller för omprövning.

I fråga om omprövning av beslut om fastställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller bestämmelserna i 8 a § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

Beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut skall omprövas på begäran av den skattskyldige. Den skattskyldiges begäran skall ha kommit in till skattemyndigheten inom tid som anges i 4 kap. 9 § taxeringslagen (1990:324).

Om omprövning enligt första eller andra stycket leder till att den skattskyldige eller arbetsgivaren skall betala ett högre belopp gäller bestämmelserna om tillkommande skatt i tillämpliga delar på det belopp som ytterligare skall betalas.

85 §

Om en fråga som avses i 84 § har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte ompröva frågan.

Omprövning på begäran av den skattskyldige eller arbetsgivaren

86 §

Vill den skattskyldige eller arbetsgivaren begära omprövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat föreskrivs i tredje stycket, ha kommit in till skattemyndigheten före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket uppberdsåret har gått ut.

Om den skattskyldige eller arbetsgivaren gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett beslut enligt denna lag som är till hans nackdel eller skattsedel eller annan handling med uppgift om vad han ålagts att betala, får han ändå begära omprövning. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

En begäran om omprövning av beslut om preliminär taxering, sätet för uttagande av preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag och anstånd enligt 48 § med inbetalning av skatt skall ha kommit in till skattemyndigheten inom två månader från den dag då sökanden fick del av beslutet.

Har den skattskyldige eller arbetsgivaren inom den tid som anges i första eller andra stycket gett in skrivelsen med begäran om omprövning till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten eller domstolen.

87 §

Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av den som begär omprövningen eller hans ombud, får skattemyndig-

heten utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd att omprövning annars inte görs.

88 §

Trots bestämmelsen i 85 § får en fråga som har avgjorts av länsrätt eller kammarrätt genom beslut som vunnit laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats därefter.

Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

89 §

Omprövar skattemyndigheten självmant ett beslut enligt denna lag, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges eller arbetsgivarens fördel meddelas före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket uppbörsåret har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av den tid som anges i första stycket

1. om slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt debiterats med för högt belopp eller överskjutande skatt tillgodoräknats med för lågt belopp,

2. om det föreligger annan felaktighet än som sägs under 1 till den skattskyldiges nackdel i hans skattsedel,

3. om det föreligger motsvarande felaktighet som anges under 1 och 2 i beslut om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagens skatt, eller

4. om belopp som har räknats in i den skattskyldiges underlag för egenavgifter har ansetts inte utgöra inkomst av annat förvärsarbete vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst.

90 §

Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige eller arbetsgivaren får, utom i fall som avses i 92 §, inte meddelas efter ut-

gången av året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut.

Efterprovning

91 §

Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige eller arbetsgivaren efter utgången av den tid som anges i 90 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 92–94 §§ (efterprovning).

92 §

Efterprovning får ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

2. om en arbetsgivare har gjort avdrag för preliminär eller kvarstående skatt men inte redovisat och betalat in det innehållna beloppet,

3. om en arbetsgivare utan skälig anledning har underlåtit att göra avdrag för preliminär eller kvarstående skatt.

93 §

Efterprovning enligt 92 § 1 och 3 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse. Efterprovning får inte ske om skattemyndigheten tidigare fattat beslut om efterprovning avseende samma fråga.

94 §

Skattemyndighetens beslut om efterprovning enligt 92 § 1 skall meddelas före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket det uppbördsår, då skatten rätteligen skulle ha debiterats eller skatten felaktigt restituerats, har gått ut.

Skattemyndighetens beslut om efterprovning enligt 92 § 2 och 3 skall meddelas före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket det uppbördsår, då skatten rätteligen skulle ha redovisats, har gått ut.

Har skattskyldig beviljats an-

stånd med betalning av skatt i avvaktan på kammarrätts eller regeringsrättens beslut med anledning av överklagande, får i fall som avses i 92 § 3 efterprövning ske inom en tid av ytterligare högst två år, räknat från utgången av det kalenderår, då domstolens beslut meddelades.

Om den skattskyldige eller arbetsgivaren har avlidit, får beslut om efterprövning inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då bouppteckningen efter honom gavs in för registrering.

Bestut om särskilda debiteringsåtgärder

95 §

Skattemyndigheten skall snarast efter det att ett beslut om taxeringsåtgärder enligt taxeringslagen (1990:324) har meddelats eller en allmän förvaltningsdomstol meddelat beslut enligt denna lag som är av betydelse för debiteringen av skatt, ränta eller avgift göra den ändring i debiteringen som föranleds av beslutet.

Överklagande m. m.

96 §

Skattemyndighetens beslut får överklagas hos länsrätten av skattskyldig, arbetsgivare och riksskatteverket, om inte annat följer av 97 §. I fråga om beslut om fastställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i 11–13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Överklagandet skall vara skriftligt.

(85 § 1 mom.¹⁰)

Skattemyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos länsrätten av skattskyldig, arbetsgivare och riksskatteverket, om inte annat följer av andra stycket. I fråga om beslut om fastställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i 11–13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Bestut om revision enligt 78 § 1 mom. och beslut varigenom vite har förelagts får inte överklagas. Inte heller beslut enligt 55 § 1 mom. första stycket och 55 § 2 mom. andra stycket samt beslut rörande framställning om försättning i konkurs.

¹⁰ Senaste lydelse 1990:329.

ackordsförslag och avskrivning av skatt får överklagas.

Den skattskyldiges eller arbetsgivarens överklagande skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet. Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen (1990:324).

Överklagande av riksskatteverket skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades.

Riksskatteverket får hos länsrätten yrka att arbetsgivare åläggs ansvarighet för arbetstgares skatt.

97 §

Föreläggande vid vite och beslut om revision enligt 78 § 1 mom. får inte överklagas. Inte heller beslut enligt 55 § 1 mom. första stycket och 55 § 2 mom. andra stycket eller beslut rörande framställning om försättande i konkurs, ackordsförslag och avskrivning av skatt får överklagas.

98 §

Den skattskyldiges och arbetsgivarens överklagande skall ha kommit in före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut. Om det överklagade beslutet har meddelats efter den 30 juni femte året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut och klaganden har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Överklagande av beslut om preliminär taxering, sättet för uttagande av preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag och anstånd enligt 48 § med inbetalning av skatt skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick

del av beslutet.

Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen (1990:324).

Den skattskyldige och arbetsgivaren får överklaga ett beslut enligt denna lag även om det inte gått honom emot.

100 §

Riksskatteverkets överklagande skall ha kommit in inom tidsfrist som enligt 89, 90 och 94 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndighet eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Överklagas ett omprövningsbeslut som avser efterprövning och yrkas ändring till den skattskyldiges eller arbetsgivarens nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Riksskatteverket får hos länsrätten yrka att en arbetsgivare åläggs ansvarighet för arbetstagares skatt.

(87 §¹¹)

Besvär över beslut enligt denna lag eller över taxering inverkar icke på skyldigheten att erlægga den skatt, som besvären rör.

Åtgärd enligt denna lag skall verkställas oavsett att det beslut eller utslag som föranleder åtgärden icke vunnit laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utskönningsbalken.

(87 a §¹²)

Vad som sägs i 46 § 3 mom., 47, 58, 65 och 66 §§, 69 § 1 mom., 70 § 2 mom., 71, 75 – 77 a och 78 §§ samt

103 §

En begäran om omprövning enligt denna lag eller taxeringslagen (1990:324) eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag eller av ett beslut som rör taxering inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt, som omprövningen eller överklagandet rör.

Åtgärd enligt denna lag skall verkställas oavsett att det beslut eller utslag som föranleder åtgärden icke vunnit laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utskönningsbalken.

104 §

Vad som sägs i 46 § 3 mom., 47, 58, 65 och 66 §§, 69 § 1 mom., 75 – 77 a och 78 §§ samt i 80, 81

¹¹ Senaste lydelse 1986:1288.

¹² Lydelse enligt prop. 1990/91:5

i 80, 81, 83 och 84 §§, 85 § 1 mom., 86 § 1 mom. samt 86 a §§ gäller i tillämpliga delar också i fråga om den som är skyldig att göra skatteavdrag från sådan ränta eller utdelning som avses i 3 § 2 mom. I tredje stycket. Vad som där sägs om arbetsgivare och arbetstagare skall då gälla den som är skyldig att göra skatteavdraget, respektive den för vilken skatteavdraget gjorts.

och 83–103 §§ gäller i tillämpliga delar också i fråga om den som är skyldig att göra skatteavdrag från sådan ränta eller utdelning som avses i 3 § 2 mom. I tredje stycket. Vad som där sägs om arbetsgivare och arbetstagare skall då gälla den som är skyldig att göra skatteavdraget, respektive den för vilken skatteavdraget gjorts.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.
2. Äldre bestämmelser skall fortfarande gälla i fråga om 1990 eller tidigare års taxeringar eller eftertaxering för sådant år.
3. De nya bestämmelserna om anståndsränta och riksskatteverkets överklaganderätt tillämpas dock från och med den 1 januari 1991 även om beslutet meddelats dessförinnan.

Lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare¹

dels att 12, 13, 15–20, 45 och 55 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 11 och 17 §§ skall utgå,

dels att nuvarande 50–53 och 56 §§ skall betecknas 68, 70, 72 och 76–78 §§,

dels att 2, 10, 11, 21, 22, 28, 30, 31, 37–42 och 46 §§, de nya 68, 70, 72 och 76 §§ samt rubriken närmast före 10 § skall ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före 28 § och nuvarande 50 § skall sättas närmast före 27 a § respektive den nya 68 §,

dels att det i lagen skall införas tjugofyra nya paragrafer, 27 a, 50–67, 69, 71 och 73–75 §§, samt närmast före 50, 52, 57, 59 och 67 §§ fem nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I denna lag förstås med

lön: sådan lön eller annan ersättning enligt 2 kap. 3–5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter på vilken arbetsgivaravgifter skall beräknas;

uppbördsdeklaration: sådan uppbördsdeklaration som anges i 54 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272);

månadsavgift: de arbetsgivaravgifter som skall redovisas enligt 4 §;

utgiftsår: det kalenderår för vilket arbetsgivaravgifter skall betalas;

årsavgift: summan av de arbetsgivaravgifter som belöper på utgiftsåret;

årsuppgift: en arbetsgivares

uppgift om den lön på vilken årsav-

gift skall beräknas;

redaravgift: de arbetsgivaravgifter som avser lön för vilken sjömansskatt skall betalas;

restitutionsränta: ränta enligt 24 §;

anståndsränta: ränta enligt 30 §.

Fastställelse av månadsavgift, m. m.

Beslut om månadsavgift

10 §³

Skattemyndigheten skall fastställa månadsavgiften och i förekom-

Månadsavgift skall beslutas för varje månad med ledning av upp-

¹ Senaste lydelse av

12 § 1987:1208

15 § 1990:332

16 § 1990:332

17 § 1990:332

18 § 1990:332

19 § 1990:332

20 § 1990:332

53 § 1990:332

55 § 1990:332

56 § 1986:1388.

² Senaste lydelse 1990:332.

³ Senaste lydelse 1990:332.

mande fall ålägga betalningsskyldighet för arbetsgivaren om denne har

1. underlåtit att lämna redovisning enligt 4 §:

2. lämnat oriktig uppgift och månadsavgiften på grund därav blivit för låg; eller

3. redovisat för hög månadsavgift och beslut om restitution eller avkortning skall meddelas.

Betalningsskyldighet skall också åläggas arbetsgivaren för avgiftsbelopp som har redovisats i uppbördsdeklaration men inte betalats. Belopp för vilket betalningsskyldighet ålagts får omedelbart drivas in.

Kan på grund av brister i arbetsgivarens uppgifter, bokföring eller anteckningar om utgiven lön underlaget för den månadsavgift som skall fastställas inte beräknas tillförlitligt, skall det uppskattas av skattemyndigheten efter vad som bedöms vara skäligt med hänsyn till föreliggande omständigheter såsom verksamhetens art och omfattning.

Om arbetsgivaren saknat skälig anledning anta att uppgift som han har lämnat om värde av naturaförmån har varit oriktig får skattemyndigheten inte på grund av det felaktiga värdet fastställa höjd månadsavgift. Skattemyndigheten behöver inte heller besluta om rättelse när den oriktiga uppgiften avseende naturaförmånen gäller ett mindre belopp och rättelse inte yrkas av arbetsgivaren.

Månadsavgift får fastställas även i fall då avgift för samma månad tidigare fastställts. Beslut enligt denna paragraf får inte meddelas om årsavgift har fastställts.

bördsdeklaration och övriga tillgängliga handlingar.

Efter den 1 mars året efter utgiftsåret får beslut om månadsavgift ersättas med beslut om årsavgift.

Har arbetsgivaren inte lämnat uppbördsdeklaration eller kan på grund av brister i arbetsgivarens uppgifter, bokföring eller anteckningar om utgiven lön underlaget för den avgift som skall beslutas inte beräknas tillförlitligt, skall det uppskattas av skattemyndigheten efter vad som bedöms vara skäligt med hänsyn till föreliggande omständigheter såsom verksamhetens art och omfattning.

11 §⁴

Skattemyndigheten eller riksskatteverket får anmana en arbetsgivare

Har arbetsgivaren lämnat uppbördsdeklaration inom den tid som

⁴ Senaste lydelse 1990:332.

att inom den tid som angetts i anmaningen lämna årsuppgift.

Har uppbördsdeklaration lämnats under särskilt redovisningsnummer skall årsuppgift lämnas under samma nummer.

anges i 54 § 1 mom. första stycket uppbördslagen (1953:272) eller inom den tid som anges i ett beslut om anstånd med att lämna deklaration anses beslut om månadsavgiften ha fattats i enlighet med deklarationen.

Om deklarationen inte har kommit in till skattemyndigheten inom den tid som anges i första stycket, anses månadsavgiften ha bestämts till noll kronor. Kommer deklarationen in till skattemyndigheten vid en senare tidpunkt anses beslut i stället ha fattats i enlighet med deklarationen, om inte ett omprövningsbeslut har meddelats dessförinnan.

21 §

Den som i egenskap av företrädare för en arbetsgivare, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala arbetsgivaravgifter i rätt tid och ordning är tillsammans med arbetsgivaren betalningsskyldig för beloppet samt den restavgift och tilläggsavgift som belöper på detta. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Den som i egenskap av företrädare för en arbetsgivare, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala arbetsgivaravgifter i den tid och ordning som följer av 4, 7 och 9 §§ är tillsammans med arbetsgivaren betalningsskyldig för beloppet samt den restavgift och tilläggsavgift som belöper på detta. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan arbetsgivarens betalningsskyldighet för beloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i den ordning som gäller för indrivning av skatt enligt uppbördslagen (1953:272). Därvid får införsel enligt 15 kap. utsköningsbalken äga rum.

Den som har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt första stycket får söka beloppet åter av arbetsgivaren. Därvid skall bestämmelserna i 76 § uppbördslagen tillämpas.

Bestämmelserna i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

22 §

Har en arbetsgivare avlidit och skall betalningsskyldighet åläggas för arbetsgivaravgifter som belöper på tid före dödsfallet, skall betalningsskyldigheten åläggas dödsboet.

Har en arbetsgivare avlidit är dödsboet efter honom skyldigt att betala de arbetsgivaravgifter som belöper på tid före dödsfallet.

27 a §

*Arbetsgivaravgifter och anstånds-
ränta som inte har betalats i rätt tid
och ordning får omedelbart drivas
in.*

28 §⁵

Har arbetsgivaravgifter inte betalats i den tid och ordning som är föreskriven i denna lag för betalning av sådan avgift eller som har bestämts enligt 7 §, 19 § andra stycket eller 54 §, utgår restavgift och tilläggsavgift enligt 58 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). Därvid skall bestämmelserna i 58 § 2 mom. första stycket samma lag tillämpas.

Har arbetsgivaravgifter inte betalats i den tid och ordning som är föreskriven i denna lag för betalning av sådan avgift eller som har bestämts enligt 7 § eller 30 §, utgår restavgift och tilläggsavgift enligt 58 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). Därvid skall bestämmelserna i 58 § 2 mom. första stycket samma lag tillämpas.

Uppbördslagens bestämmelser om indrivning, avkortning, avskrivning och antagande av ackordsförslag skall också tillämpas i fråga om belopp på vilket denna lag är tillämplig. Införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken får äga rum.

30 §⁶

Har ett beslut om *betalningsskyldighet* överklagats eller kan annars *betalningsskyldigheten* antas komma att sättas ned får skattemyndigheten medge anstånd med betalningen. Därvid gäller bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272) i tillämpliga delar.

Har *omprövning begärts* av ett beslut om *arbetsgivaravgifter* eller *har ett sådant beslut* överklagats eller kan annars *avgiftsbeloppet* antas komma att sättas ned får skattemyndigheten medge anstånd med betalningen. Därvid gäller bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272) i tillämpliga delar.

Den som har fått anstånd skall betala ränta (*anståndsränta*) för den del av anståndsbeloppet för vilket betalningsskyldighet kvarstår vid anståndstidens utgång. Anståndsränta beräknas för visst kalenderår efter en räntesats som med tre procentenheter överstiger det av riksbanken fastställda diskonto som gällde vid utgången av det föregående året.

Anståndsränta utgår från och med månaden efter den, då beloppet skulle ha erlagts om anstånd inte hade medgetts, till och med den månad, då anståndstiden gått ut eller, om betalning skett dessförinnan, till och med den månad betalning skett. Anståndsränta som understiger 50 kronor skall dock inte påföras. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller.

Bifalls arbetsgivarens yrkande av skattemyndigheten skall erlagd ränta återbetalas. Bifaller domstol ett överklagande skall erlagd ränta återbetalas sedan domen vunnit laga kraft. På återbetalat belopp beräknas restitutionsränta. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar 24 §.

Sedan skattemyndigheten ålagt Bestämmelserna i 58 § uppbörds-

⁵ Senaste lydelse 1987:1208.

⁶ Senaste lydelse 1990:332.

arbetsgivaren betalningsskyldighet för räntebeloppet får det omedelbart drivas in.

I fråga om befrielse från anstånds-ränta gäller bestämmelserna i 49 § 5 mom. uppbördslagen.

lagen gäller i fråga om anstånds-ränta.

31 §⁷

Bestämmelserna i 1–13 och 15–30 §§ gäller också redaravgift, om inte annat följer av vad som föreskrivs i andra stycket eller i 32–35 och 37 §§.

I stället för tidsangivelsen den 1 mars året efter utgiftsåret i 17 § skall i fråga om redaravgift gälla den 30 april året efter utgiftsåret.

Bestämmelserna i 1–12, 21–30 och 50–67 §§ gäller också redaravgift, om inte annat följer av vad som föreskrivs i andra stycket eller i 32–35 och 37 §§.

I stället för tidsangivelsen den 1 mars året efter utgiftsåret i 10 § skall i fråga om redaravgift gälla den 30 april året efter utgiftsåret.

37 §

Beslut om betalningsskyldighet för redaravgift får meddelas bara om sjömansskatt har betalats för lönen eller om den sjömansskatt som belöper på lönen får drivas in.

Beslut om redaravgift får meddelas bara om sjömansskatt har betalats för lönen eller om den sjömansskatt som belöper på lönen får drivas in.

38 §

En arbetsgivare, som i uppbördsdeklaration, årsuppgift eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter har lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, påförs avgiftstillägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som ytterligare rätteligen skall utgå.

En arbetsgivare, som i uppbördsdeklaration eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter har lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, påförs avgiftstillägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som ytterligare rätteligen skall utgå.

39 §

Har med stöd av bestämmelserna i 10 eller 18 § om uppskattning gjorts avvikelse från de uppgifter som en arbetsgivare har lämnat i uppbördsdeklaration, årsuppgift eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter, påförs arbetsgivaren avgiftstillägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen ytterligare skall utgå. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift

Har med stöd av bestämmelserna i 10 § tredje stycket om uppskattning gjorts avvikelse från de uppgifter som en arbetsgivare har lämnat i uppbördsdeklaration eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter, påförs arbetsgivaren avgiftstillägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen ytterligare skall utgå. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från ar-

⁷ Senaste lydelse 1987:1208.

från arbetsgivaren skall dock avgiftstillägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

betsgivaren skall dock avgiftstillägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

40 §

Har avgiftsunderlaget uppskattats med stöd av 10 eller 18 § på grund av att uppbördsdeklaration eller årsuppgift inte har lämnats, påförs avgiftstillägg om uppbördsdeklaration eller årsuppgift inte kommit in trots att anmaning har sänts ut till arbetsgivaren. Tillägget beräknas till 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen påförs utöver vad som skulle ha utgått enligt skriftliga uppgifter som arbetsgivaren lämnat. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från arbetsgivaren skall avgiftstillägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

Har avgiftsunderlaget uppskattats med stöd av 10 § tredje stycket på grund av att uppbördsdeklaration inte har lämnats, påförs avgiftstillägg om uppbördsdeklaration inte kommit in trots att anmaning har sänts ut till arbetsgivaren. Tillägget beräknas till 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen påförs utöver vad som skulle ha utgått enligt skriftliga uppgifter som arbetsgivaren lämnat. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från arbetsgivaren skall avgiftstillägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

41 §⁸

Ett beslut om avgiftstillägg enligt 40 § skall undanröjas, om uppbördsdeklaration eller årsuppgift kommer in till skattemyndighet eller allmän förvaltningsdomstol inom tre veckor från den dag då arbetsgivaren fick del av beslutet.

Ett beslut om avgiftstillägg enligt 40 § skall undanröjas, om uppbördsdeklaration kommer in till skattemyndighet eller allmän förvaltningsdomstol inom en månad från utgången av den månad då arbetsgivaren fick del av beslutet.

42 §

Avgiftstillägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av uppbördsdeklaration, årsuppgift eller annat skriftligt meddelande från arbetsgivaren.

Avgiftstillägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av uppbördsdeklaration eller annat skriftligt meddelande från arbetsgivaren.

Har en arbetsgivare frivilligt rättat oriktig uppgift, påförs inte avgiftstillägg.

46 §⁹

Om betalningsskyldighet för ett avgiftsbelopp enligt 20 § inte längre kan åläggas får skattemyndigheten inte påföra avgiftstillägg på beloppet.

Om betalningsskyldighet för ett avgiftsbelopp inte längre föreligger får skattemyndigheten inte påföra avgiftstillägg på beloppet.

⁸ Senaste lydelse 1990:332.

⁹ Senaste lydelse 1990:332.

Avgiftstillägg får inte påföras om arbetsgivaren har avlidit.

Omrövning

50 §

Skattemyndigheten skall ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter, ränta eller särskild avgift, om arbetsgivaren begär det eller om det finns andra skäl. Beslut om förhandsbesked enligt 22 a § får dock omprövas endast på begäran av någon av sökandena. Att omrövning skall ske när ett beslut har överklagats framgår av 72 §.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omrövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

51 §

Om en årsavgift har beslutats får skattemyndigheten inte ompröva en fråga om beslut om månadsavgift som skall ingå i årsavgiften. En begäran om sådan omrövning skall anses avse beslutet om årsavgift.

Om en fråga som avses i 50 § har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte ompröva frågan.

Omrövning på begäran av arbetsgivaren

52 §

Vill arbetsgivaren begära omrövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat föreskrivs i 53 §, ha kommit in till skattemyndigheten före utgången av det sjätte året efter utgiftsåret.

Om arbetsgivaren gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett beslut enligt denna lag som är till hans nackdel eller handling med uppgift om vad han ålagts att betala, får han ändå begära omrövning. Begäran skall ha kommit in

inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

Har arbetsgivaren inom den tid som anges i första eller andra stycket gett in skrivelsen med begäran om omprövning till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten eller domstolen.

53 §

En begäran om omprövning av beslut enligt 6 § tredje stycket eller 7 § skall ha kommit in till skattemyndigheten inom två månader från det arbetsgivaren fick del av beslutet och en begäran om omprövning av ett beslut enligt 22 a § skall ha kommit in till skattemyndigheten inom tre veckor från det sökanden fick del av beslutet.

54 §

Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av den som begär omprövningen eller hans ombud, får skattemyndigheten utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd att omprövning annars inte görs.

55 §

Även om tiden för begäran om omprövning har gått ut, får ett beslut om avgiftstillägg på begäran av arbetsgivaren omprövas, så länge beslutet i den avgiftsfråga som föranlett avgiftstillägget inte har vunnit laga kraft.

56 §

Trots bestämmelsen i 51 § andra stycket får en fråga som har avgjorts av länsrätt eller kammarrätt genom beslut som vunnit laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regerings-

rättsavgörande som har meddelats därefter.

Omrövning på initiativ av skattemyndigheten

57 §

Omrövar skattemyndigheten självmant ett avgiftsbeslut, får omprövningsbeslut som är till arbetsgivarens fördel meddelas före utgången av det sjätte året efter utgiftsåret.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av sjätte året efter utgiftsåret, om det föranleds av skattemyndighets eller allmän förvaltningsdomstols beslut angående annat utgiftsår eller annan arbetsgivare eller om ett belopp som har inräknats i avgiftsunderlaget inte har ansetts utgöra inkomst av anställning vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst.

Även om tiden för omrövning enligt första stycket har gått ut får skattemyndigheten till arbetsgivarens fördel självmant ompröva ett beslut om avgiftstillägg så länge beslutet i den avgiftsfråga som föranlett avgiftstillägget inte har vunnit laga kraft.

58 §

Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för arbetsgivaren får, utom i fall som avses i tredje stycket samt i 60 och 61 §§, inte meddelas efter utgången av andra året efter utgiftsåret.

Om arbetsgivaren saknat skälig anledning anta att uppgift som han har lämnat om värde av naturaförmån har varit oriktig får skattemyndigheten inte på grund av det felaktiga värdet ompröva beslutet till arbetsgivarens nackdel.

Har arbetsgivaren inte gett in uppbördsdeklaration i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till hans nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag uppbördsdeklarationen

kom in till skattemyndigheten, dock senast före utgången av sjätte året efter utgiftsåret.

Efterprövning

59 §

Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för arbetsgivaren efter utgången av den tid som anges i 58 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 60–66 §§ (efterprövning).

60 §

Efterprövning får ske om arbetsgivaren

- 1. i uppbördsdeklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift,*
- 2. lämnat oriktig uppgift i mål om arbetsgivaravgifter,*
- 3. underlåtit att lämna uppbördsdeklaration eller infordrad upplysning och den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att ett avgiftsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats.*

61 §

Efterprövning får också ske

- 1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,*
- 2. om ett belopp som inte har inräknats i avgiftsunderlaget har ansetts utgöra inkomst av anställning vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst.*

Efterprövning enligt första stycket 2 får inte ske om beslutet skulle framstå som uppenbart oskäligt.

62 §

Efterprövning enligt 60 § och 61 § första stycket 1 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Om arbetsgivaren saknat skälig anledning anta att uppgift som han har lämnat om värde av naturaförmån har varit oriktig får skattemyndigheten inte på grund av det felaktiga värdet besluta om höjd avgift.

Efterprövning får inte ske om skattemyndigheten tidigare fattat beslut om efterprövning avseende samma fråga.

63 §

Skattemyndighetens beslut om efterprövning skall meddelas före utgången av sjätte året efter utgifts-året om inte annat anges i 64–66 §§.

64 §

Beslut om efterprövning enligt 61 § första stycket 2 får meddelas även efter den tid som anges i 63 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Beslut om efterprövning på grund av oriktig uppgift i omprövnings-ärende eller mål om arbetsgivaravgifter får meddelas efter den tid som anges i 63 § men senast inom ett år från utgången av den månad då skattemyndighetens eller domstolens beslut i ärendet eller målet vunnit laga kraft.

Om arbetsgivaren har avlidit, får beslut om efterprövning inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då bouppteckningen efter honom gavs in för registrering.

65 §

Har arbetsgivaren på sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser arbetsgivaravgifterna eller har åtal väckts mot honom för sådant brott, får beslut om efterprövning för den period som brottet avser meddelas av skattemyndigheten även efter utgången av den tid som anges i 63 §. Detsamma gäller om tiden för att ådöma arbetsgivaren påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterprövning får i fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 63 §.

Beslut enligt första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut enligt andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har arbetsgivaren avlidit skall dock beslut om efterprövning meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslut enligt första stycket skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av skattemyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del.

66 §

Vad som sägs i 65 § tillämpas också beträffande en juridisk persons arbetsgivaravgifter, om åtgärd som avses i 65 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om fall som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) föreligger beträffande honom.

Beslut om särskilda debiteringsåtgärder

67 §

Skattemyndigheten skall snarast efter det att en allmän förvaltningsdomstol meddelat beslut i mål om arbetsgivaravgifter besluta de avgifter och vidta de debiteringsåtgärder i övrigt som föranleds av domstolens beslut.

(50 §¹⁰)

68 §

Skattemyndighetens beslut får överklagas hos länsrätten.
Sjömansskattekontorets beslut får överklagas hos sjömansskattenämnden.

¹⁰Senaste lydelse 1990:332.

Riksskatteverkets, skattemyndighetens eller sjömansskattekontorets beslut om revision eller beslut varigenom vite har förelagts får inte överklagas.

Överklagandet skall vara skriftligt.

(50 a §¹¹)

Överklagande av arbetsgivare, det allmänna ombudet för sjömansskatt eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

Överklagande av riksskatteverket skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från det beslutet meddelades.

Riksskatteverket får hos länsrätten yrka att arbetsgivaravgifter påförs en arbetsgivare.

(51 §¹²)

Beslut av skattemyndigheten eller sjömansskattekontoret, som får överklagas, skall på ansökan av arbetsgivaren eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena omprövas av skattemyndighe-

69 §

Föreläggande vid vite och beslut om revision får inte överklagas.

70 §

Arbetsgivarens överklagande skall, om inte annat föreskrivs i andra eller tredje stycket, ha kommit in före utgången av det sjätte året efter utgiftsåret. Om det överklagade beslutet har meddelats efter den 30 juni sjätte året efter det utgiftsår som beslutet avser och arbetsgivaren har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då arbetsgivaren fick del av beslutet.

Överklagande av beslut enligt 6 § tredje stycket eller 7 § skall ha kommit in inom två månader från den dag arbetsgivaren fick del av beslutet.

Överklagande av beslut enligt 22 a § skall ha kommit in inom tre veckor från det klaganden fick del av beslutet.

Ett beslut får överklagas även om det inte gått klaganden emot.

71 §

Även om tiden för överklagande har gått ut, får ett beslut om avgiftstillägg överklagas så länge beslutet i den avgiftsfråga som föranlett avgiftstillägget inte har vunnit laga kraft.

72 §

¹¹ Senaste lydelse 1990:332.

¹² Senaste lydelse 1990:332.

ten respektive sjömansskattekontoret. Ansökningshandlingen skall ha kommit in före överklagandetidens utgång.

Bestämmelserna i 6 kap. 5–7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en arbetsgivare eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena har överklagat skattemyndighetens beslut.

Om överklagandet avser ett beslut om månadsavgift och årsavgift som skall omfatta månadsavgiften har beslutats, skall överklagandet anses avse beslutet om årsavgift.

73 §

Överklagande av riksskatteverket eller av det allmänna ombudet för sjömansskatt skall ha kommit in inom tidsfrist som enligt 57, 58 och 63–66 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndighet eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Överklagas ett omprövningsbeslut som avser efterprövning och yrkas ändring till arbetsgivarens nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

74 §

Riksskatteverket får hos länsrätten yrka att arbetsgivaravgifter påförs en arbetsgivare.

Riksskatteverket får inte överklaga ett beslut enligt 22 a §.

75 §

Om riksskatteverket har överklagat ett avgiftsbeslut, skall därav föranledd talan om avgifstillägg och förseningsavgift föras samtidigt.

(52 §¹³)

Länsrättens beslut i fråga som avses i 6 § tredje stycket, 7 §, 22 a § andra stycket eller 30 § första stycket får dock inte överklagas.

76 §

Länsrättens beslut i fråga som avses i 6 § tredje stycket, 7 §, 22 a § andra stycket eller 30 § första stycket får inte överklagas.

¹³ Senaste lydelse 1990:332.

Sjömansskattenämndens beslut överklagas hos kammarrätten inom den tid som gäller vid överklagande hos kammarrätten av nämndens beslut enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt. Beslut i fråga som avses i 6 § tredje stycket, 22 a § andra stycket eller 30 § första stycket får dock inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991. Äldre bestämmelser skall fortfarande gälla i fråga om ärenden och mål om arbetsgivaravgifter som belöper på tid före ikraftträdandet.

Lag om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt

Härigenom föreskrivs att 41, 48 och 48 a §§ lagen (1968:430) om mervärdeskatt¹ skall ha följande lydelse samt att rubriken närmast före 40 b § skall lyda Gemensamma bestämmelser om beskattningsbeslut m. m.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

41 §

Beskattningsbeslut meddelas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han inte är registrerad, där han bort vara registrerad.

Beskattningsbeslut och beslut i annat beskattningsärende meddelas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han inte är registrerad, där han bort vara registrerad.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § tredje stycket taxeringslagen (1990:324) gäller även i fråga om beslut i beskattningsärende.

Om ett beskattningsärende har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen skall avgöras i skattenämnd och det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang, får även beskattningsärendet avgöras i skattenämnd.

48 §

Betalas inte skatt i behörig tid och ordning skall skatten och den restavgift, som belöper på denna, drivas in.

Bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om indrivning, avkortning och avskrivning samt efterkrav gäller i tillämpliga delar i fråga om mervärdeskatt. Införsel enligt 15 kap. utskökningsbalken får äga rum vid indrivning av mervärdeskatt och restavgift på skatten.

Bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om indrivning, avkortning och avskrivning gäller i tillämpliga delar i fråga om mervärdeskatt. Införsel enligt 15 kap. utskökningsbalken får äga rum vid indrivning av mervärdeskatt och restavgift på skatten.

48 a §

Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i rätt tid och ordning, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skattebeloppet och restavgift enligt 47 §. Betalningsskyldigheten får

Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i den tid och ordning som anges i 22, 22 a och 42 §§, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skattebeloppet och restavgift enligt

¹ Lagen omtryckt 1990:576.

jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

47 §. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den skattskyldiges betalningsskyldighet för skattebeloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt.

Den som fullgjort betalningsskyldighet för skattebelopp eller restavgift enligt första stycket får söka beloppet åter av den skattskyldige.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991. Äldre bestämmelser i 48 a § skall fortfarande gälla i fråga om mervärdeskatt som belöper på tid före ikraftträdandet.

Lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 16 och 17 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 kap.

16 §

Betalas inte skatten i rätt tid och ordning skall den drivas in.

Bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om indrivning, avkortning, avskrivning och efterkrav gäller i tillämpliga delar för skatt enligt denna lag. Beskattningsmyndigheten beslutar dock om avkortning och kronofogdemyndigheten om avskrivning av skatt. Införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken får äga rum vid indrivning av skatten.

Bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om indrivning, avkortning och avskrivning gäller i tillämpliga delar för skatt enligt denna lag. Beskattningsmyndigheten beslutar dock om avkortning och kronofogdemyndigheten om avskrivning av skatt. Införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken får äga rum vid indrivning av skatten.

17 §

Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i rätt tid och ordning, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skatten. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i den tid och ordning som anges i 2 kap. 6–9 §§ samt 5 kap. 1 och 2 §§, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skatten. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet enligt första stycket skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den skattskyldiges betalningsskyldighet för skattebeloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt.

Den som fullgjort betalningsskyldighet för skattebelopp enligt första stycket får söka beloppet åter av den skattskyldige.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991. Äldre bestämmelser i 5 kap. 17 § skall fortfarande gälla i fråga om skatt som belöper på tid före ikraftträdandet.

Lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385)

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 10 § aktiebolagslagen (1975:1385)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.
10 §²

Revisorerna skall för varje räkenskapsår avge revisionsberättelse till bolagsstämman. Berättelsen skall överlämnas till bolagets styrelse senast två veckor före ordinarie bolagsstämma.

Revisionsberättelsen skall innehålla uttalande, huruvida årsredovisningen uppgjorts enligt denna lag. Har i årsredovisningen icke lämnats sådana upplysningar som enligt 11 kap. skall lämnas, skall revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna erforderliga upplysningar i sin berättelse.

Har revisorerna vid sin granskning funnit att åtgärd eller försummelse, som kan föranleda ersättningsskyldighet, ligger styrelseledamot eller verkställande direktör till last eller att styrelseledamot eller verkställande direktör eljest handlat i strid mot denna lag eller bolagsordningen skall det anmärkas i berättelsen. Revisionsberättelsen skall även innehålla uttalande angående ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktör. Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen meddela upplysningar som de önskar bringa till aktieägarnas kännedom.

I revisionsberättelsen skall också anmärkas om revisorerna funnit att bolaget inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra avdrag för preliminär A-skatt eller kvarstående skatt enligt uppbördslagen (1953:272),

2. att anmäla sig för registrering enligt 19 § lagen (1968:430) om mervärdesskatt,

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen, 4 eller 11 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdesskatt, eller

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen eller 4 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdesskatt, eller

4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1 – 3.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att bolaget inte har fullgjort skyldighet som avses i fjärde stycket 1 – 4, skall revisorerna genast sända in en avskrift av revisionsberättelsen till länsstyrelsen.

Revisionsberättelsen skall innehålla yttrande huruvida förteckning enligt 12 kap. 9 § upprättats när skyldighet därtill förelegat och särskilt uttalande angående fastställandet av balansräkningen och resultaträkningen samt angående det i förvaltningsberättelsen fastställda förslaget till dispositioner beträffande bolagets vinst eller förlust.

I moderbolag skall revisor avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Bestämmelserna i första – tredje och sjätte styckena äger motsvarande tillämpning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

¹ Lagen omtryckt 1982:739.

² Senaste lydelse 1984:945.

Lag om ändring i lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 10 § lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*4 kap.
10 §¹

Revisorn skall för varje räkenskapsår avge revisionsberättelse till den årsredovisningsskyldige. Berättelsen skall överlämnas till den som svarar för förvaltningen av företagets angelägenheter senast fem och en halv månader efter räkenskapsårets utgång.

Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande, huruvida årsredovisningen har uppgjorts enligt denna lag. Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som skall lämnas enligt denna lag, skall revisorn ange detta och lämna behövliga upplysningar i sin berättelse, om det kan ske.

Har revisorn vid sin granskning funnit att åtgärd eller försummelse som kan föranleda ersättningsskyldighet ligger någon som ingår i företagsledningen till last, skall det anmärkas i berättelsen. Revisorn kan även i övrigt i berättelsen meddela upplysningar som han önskar bringa till den årsredovisningsskyldiges kännedom.

I revisionsberättelsen skall också anmärkas om revisorn funnit att företaget inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra avdrag för preliminär A-skatt eller kvarstående skatt enligt uppbördslagen (1953:272),

2. att anmäla sig för registrering enligt 19 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt,

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen, 4 eller 11 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdeskatt, eller

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen eller 4 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdeskatt, eller

4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1–3.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att företaget inte har fullgjort skyldighet som avses i fjärde stycket 1–4, skall revisorn genast sända in en avskrift av revisionsberättelsen till länsstyrelsen.

I ett moderföretag skall revisorn avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Härvid skall första – tredje styckena tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

¹ Senaste lydelse 1984:946.

Lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

13 §

Revisorerna skall för varje räkenskapsår avge en revisionsberättelse till föreningsstämman. Berättelsen skall överlämnas till föreningens styrelse senast två veckor före den ordinarie föreningsstämman. Revisorerna skall inom samma tid till styrelsen återlämna de redovisningshandlingar som har överlämnats till dem.

Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har gjorts upp enligt denna lag. Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som skall lämnas enligt 9 kap., skall revisorerna ange detta och lämna behövliga upplysningar i sin berättelse, om det kan ske.

Har revisorerna vid sin granskning funnit att någon åtgärd eller försumelse som kan föranleda ersättningsskyldighet ligger en styrelseledamot eller verkställande direktören till last eller att en styrelseledamot eller verkställande direktören på annat sätt har handlat i strid mot denna lag eller stadgarna, skall det anmärkas i berättelsen. Revisionsberättelsen skall även innehålla ett uttalande i frågan om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktören. Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen anteckna de upplysningar som de önskar meddela medlemmarna.

I revisionsberättelsen skall också anmärkas om revisorerna funnit att föreningen inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra avdrag för preliminär A-skatt eller kvarstående skatt enligt uppbördslagen (1953:272),

2. att anmäla sig för registrering enligt 19 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt,

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen, 4 eller 11 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdeskatt, eller

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen eller 4 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdeskatt, eller

4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1 – 3.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att föreningen inte har fullgjort någon sådan skyldighet som avses i fjärde stycket 1 – 4, skall revisorerna genast sända in en avskrift av den till länsstyrelsen.

Revisionsberättelsen skall innehålla särskilda uttalanden om fastställande av balansräkningen och resultaträkningen samt om det förslag till dispositioner beträffande föreningens vinst eller förlust som har lagts fram i förvaltningsberättelsen.

I en moderförening skall revisorerna avge en särskild revisionsberättelse beträffande concernen. Härvid skall första – tredje och sjätte styckena tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs att 11 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §²

Skattemyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos länsrätten av den försäkrade och riks försäkringsverket.

Överklagande av den försäkrade skall vara skriftligt och ha kommit in före utgången av det femte året efter taxeringsåret. Om beslutet har meddelats efter den 30 juni femte året efter det taxeringsår som beslutet avser och den försäkrade har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då den försäkrade fick del av beslutet.

Överklagande av riks försäkringsverket skall vara skriftligt och ha kommit in inom tidsfrist som enligt 8 a § tredje stycket gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndighet eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades. Verket får även begära ändring enligt 8 a §. Verket får överklaga också till förmån för en enskild part.

Överklagande av riks försäkringsverket skall vara skriftligt och ha kommit in inom tidsfrist som enligt 8 a § fjärde stycket gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndighet eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades. Verket får även begära ändring enligt 8 a §. Verket får överklaga också till förmån för en enskild part.

Bestämmelserna i 6 kap. 5 – 7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en försäkrad överklagat skattemyndighetens beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid beräkning av pensionsgrundande inkomst för år 1990.

¹ Lagen omtryckt 1976:1015.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1976:1015.

² Senaste lydelse 1990:349.

Lag om ändring i lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar

Härigenom föreskrivs att 4, 5, 8, 12 och 24 §§ lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Denna lag gäller i fråga om uppdrag som utgör skattepliktig tjänst enligt 10 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt och

Denna lag gäller i fråga om uppdrag som utgör skattepliktig tjänst enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt och

1. avser mark och innefattar undersökning, planering, jordbearbetning, jordförbättring, schaktning, sprängning, borrhning, dränering, utfyllning eller ytbeläggning;

2. avser växande skog, odling eller annan växtlighet och innefattar röjning, sådd, plantering, uppskattning, märkning, gödsling, beskärning, gallring, skörd, avverkning eller växtskydd;

3. avser byggnad eller annan anläggning och innefattar uppförande, anläggande, rivning, reparation, ändring eller underhåll;

4. avser uppdragsgivarens rörelse och innefattar tillverkning på beställning, montering, rengöring, reparation, ändring eller underhåll samt utförs på uppdragsgivarens arbetsplats;

4. avser uppdragsgivarens näringsverksamhet och innefattar tillverkning på beställning, montering, rengöring, reparation, ändring eller underhåll samt utförs på uppdragsgivarens arbetsplats;

5. avser godstransport för sådan verksamhet för vilken uppdragsgivaren är bokföringsskyldig.

5 §

En uppdragsgivare skall vid varje utbetalning av ersättning på grund av uppdraget göra avdrag med 50 procent av ersättningen. Något avdrag skall dock inte göras

1. om uppdraget avser *fastighet*, för vilken intäkten skall beräknas schablonmässigt enligt 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370) och uppdragsgivaren är fysisk person eller dödsbo;

1. om uppdraget avser *privatbostadsfastighet*, och uppdragsgivaren är fysisk person eller dödsbo;

2. om uppdraget avser bostadslägenhet som uppdragsgivaren innehar på grund av hyresavtal eller tjänsteavtal eller som medlem i bostadsförening eller som delägare i bostadsaktiebolag;

3. om uppdraget ges till staten, landstingskommun, kommun eller kyrklig kommun;

4. om uppdragstagaren är fysisk person och betalningen erläggs mot faktura som innehåller uppgift om uppdragstagarens namn och personnummer, ersättningens storlek samt uppgift om att uppdragstagaren är skyldig att betala preliminär B-skatt;

5. om uppdragstagaren är juridisk person och betalningen erläggs mot faktura som innehåller uppgift om uppdragstagarens namn och det nummer som uppdragstagaren är registrerad under enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt samt uppgift om ersättningens storlek och mervärdeskattens belopp;

5. om uppdragstagaren är juridisk person och betalningen erläggs mot faktura som innehåller uppgift om uppdragstagarens namn och det nummer som uppdragstagaren är registrerad under enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt, *eller, om uppdragstagaren inte är registrerad, hans organisationsnummer* samt uppgift om ersättningens storlek och mervärdeskattens belopp;

6. om det med fog kan antas att ersättningen till uppdragstagaren på grund av uppdraget inte kommer att uppgå till 500 kronor.

I ersättning som avses i första stycket skall inte räknas in vad som utgör betalning för material och dylikt.

8 §¹

Den som i sin självdeklaration skall redovisa *fastighet, för vilken intäkten skall beräknas schablonmässigt enligt 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370)*, aktie i bostadsaktiebolag eller andel i bostadsförening skall för varje uppdragstagare, till vilken under beskattningsåret ersättning betalats för uppdrag enligt 4 § 1–3 beträffande fastigheten eller bostadslägenhet som hör till aktien eller andelen, i deklarationen lämna uppgift om

1. namn och postadress samt i förekommande fall registreringsnummer till mervärdeskatt;

2. ersättningens storlek.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger inte, om ersättningen är mindre än 1 000 kronor.

I ersättningen skall inte räknas in vad som utgör betalning för material och dylikt.

12 §

En uppdragsgivare som underlåter att fullgöra sin skyldighet enligt 5 § är betalningsskyldig för uppdragstagarens skatt för det beskattningsår då ersättningen betalades ut intill det belopp som skulle ha innehållits. Betalningsskyldighet

En uppdragsgivare som underlåter att fullgöra sin skyldighet enligt 5 § är betalningsskyldig för uppdragstagarens skatt för det beskattningsår då ersättningen betalades ut intill det belopp som skulle ha innehållits. Betalningsskyldighet

¹ Senaste lydelse 1985:410.

föreligger dock inte om uppdragstagaren vid utbetalningen av ersättningen är skyldig att betala preliminär B-skatt eller, om uppdragstagaren är juridisk person, registrerad enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

föreligger dock inte om uppdragstagaren *redovisat mervärdeskatt i sin allmänna självdeklaration för samma år*, vid utbetalningen av ersättningen är skyldig att betala preliminär B-skatt eller, om uppdragstagaren är juridisk person, registrerad enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

24 §

En uppdragsgivare, som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet åsidosätter sin skyldighet att innehålla ett belopp för en uppdragstagare, som inte är påförd preliminär B-skatt eller, om uppdragstagaren är juridisk person, inte är registrerad enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt, döms till böter.

En uppdragsgivare, som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet åsidosätter sin skyldighet att innehålla ett belopp för en uppdragstagare, som inte är påförd preliminär B-skatt eller, om uppdragstagaren är juridisk person, inte är registrerad enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt *eller som inte har lämnat uppgift om sitt organisationsnummer i fakturan*, döms till böter.

I ringa fall döms inte till ansvar enligt första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Lag om ändring i lagen (1983:850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m.

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1983:850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

En sådan småhusägare eller lägenhetsinnehavare som avses i 1 § skall inte betala arbetsgivaravgifter eller allmän löneavgift på ersättningen och är inte skyldig att göra skatteavdrag enligt uppbördslagen (1953:272) på ersättningen, om denna betalats mot en faktura som innehåller uppgift om uppdragstagarens namn och postadress, ersättningens storlek samt

1. mervärdeskattens belopp och uppdragstagarens registreringsnummer till mervärdeskatt eller	1. mervärdeskattens belopp och uppdragstagarens registreringsnummer till mervärdeskatt eller organisationsnummer eller
--	--

2. uppgift om att uppdragstagaren är skyldig att betala B-skatt.

I fall som avses i första stycket är uppdragstagaren skyldig att betala egenavgifter på ersättningen enligt lagen (1981:691) om socialavgifter samt avgift enligt 2 § lagen (1982:423) om allmän löneavgift. Vid tillämpningen av bestämmelserna om sjukpenninggrundande inkomst och pensionsgrundande inkomst i lagen (1962:381) om allmän försäkring skall ersättningen anses som inkomst av annat förvärvsarbete.

Vad som har sagts i första och andra styckena om arbetsgivaravgifter och andra avgifter gäller inte om parterna har träffat avtal om att ersättningen skall anses som inkomst av anställning och ersättningen uppgår till minst 1 000 kronor. I ett sådant fall skall uppdragstagaren anses som arbetstagare och småhusägaren eller lägenhetsinnehavaren som arbetsgivare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas i fråga om ersättning som betalats mot faktura som utställts efter ikraftträdandet.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 oktober 1990

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, statsråden S. Andersson, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Freivalds, Wallström, Lööw, Persson, Molin, Sahlin, Åsbrink

Föredragande: statsrådet Åsbrink

Proposition om nya omprövningsregler vid uppbörd av inkomstskatter och socialavgifter m. m.

1 Inledning

Fr. o. m. 1991 års taxering skall ett väsentligt utvidgat omprövningsförfarande tillämpas inom taxeringsområdet (prop. 1989/90:74, SkU32, rskr. 217, SFS 1990:324). I samband med att de nya reglerna infördes gjordes också vissa ändringar i reglerna om överklagande i uppbördslagen (1953:272), UBL, och lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, USAL. Dessa var emellertid inte lika långtgående (se SFS 1990:329 och 1990:332).

Riksskatteverket, RSV, har gjort en översyn av omprövnings- och överklaganderegler i UBL och USAL och utarbetat förslag till nya regler som sluter nära an till de nya reglerna inom taxeringsområdet. Förslagen har redovisats i en promemoria den 23 april 1990, Förslag till anpassning av uppbördslagen och lagen om uppbörd av socialavgifter till proposition 1989/90:74 om ny taxeringslag m. m. (RSV:s dnr F19-747-90). I promemorian har RSV också lagt fram förslag till vissa andra ändringar i förfarandet vid uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. Dessa förslag gäller i huvudsak frågan i vilka situationer skattemyndigheten skall vara skyldig att fastställa arbetsgivaravgifterna och besluta om betalningsskyldighet för avgifterna. Promemorians lagförslag bifogas detta ärende som *bilaga 1*.

RSV:s promemoria har remissbehandlats. Yttranden har avgetts av domstolsverket, statskontoret, kammarrätten i Jönköping, länsrätten i Stockholms län, Föreningen Auktoriserade Revisorer FAR, Företagens uppgiftslämnardelegation (FUD), Landstingsförbundet, Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Småföretagens Riksorganisation, Svenska Arbetsgivarföreningen (SAF), Svenska kommunförbundet, Svenska Revisorsamfundet SRS och Sveriges advokatsamfund. En sammanställning av remissyttrandena har upprättats inom finansdepartementet och finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr 2672/90).

Regeringen beslutade den 20 september 1990 att inhämta lagrådets yttrande över de lagförslag som upprättats inom finansdepartementet med anledning av vad jag nu redogjort för. Förslagen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Lagrådet ansåg att till förslagen till ändring av 48 a § lagen (1968:430) om mervärdeskatt och 5 kap. 17 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter borde knytas en övergångsbestämmelse om tillämpning av äldre bestämmelser som motsvarar den som har föreslagits beträffande lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. Lagrådets yttrande bör fogas till protokollet som *bilaga 3*.

Jag skall nu ta upp frågan om förslag till riksdagen i ämnet. Den av lagrådet framförda uppfattningen om övergångsbestämmelser ansluter jag mig till och jag har därför kompletterat mina förslag. Jag har vidare gjort ett tillägg i 30 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare om restavgift på anståndsrenta och justerat övergångsbestämmelserna till uppbördslagen (1953:272). Jag avser här dessutom att föreslå vissa ändringar i lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, lagen (1983:850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m. samt i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Mina förslag nu skiljer sig i övrigt från lagrådsremissens endast genom att vissa redaktionella ändringar har gjorts.

2 Det nya förfarandet

2.1 Allmänt

Fr. o. m. 1991 års taxering gäller ett väsentligt utvidgat omprövningsförfarande inom taxeringsområdet. De skattskyldiga kan begära omprövning av ett taxeringsbeslut inom fem år efter utgången av taxeringsåret. Skattemyndigheten kan fatta omprövningsbeslut till den skattskyldiges nackdel inom ett år från utgången av taxeringsåret. Därefter får beslut om eftertaxering fattas inom fem år efter utgången av taxeringsåret. Har den skattskyldige inte lämnat självdeklaration i rätt tid gäller särskilda frister.

Överklagandefristerna överensstämmer i princip med omprövningsperioderna.

Den skattskyldige får liksom i dag överklaga ett beslut även om det inte gått honom emot. Skattemyndigheten skall pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid och snarast ompröva beslutet om frågan inte redan har prövats av domstol eller överlämnats för domstolsprövning. Ett överklagande får överlämnas till länsrätten utan föregående omprövning endast om det finns särskilda skäl. Ändrar skattemyndigheten beslutet på sätt som den skattskyldige begär förfaller överklagandct. I annat fall skall handlingarna överlämnas till länsrätten för vidare handläggning.

Överklagas ett taxeringsbeslut av skattskyldig förs det allmännas talan av skattemyndigheten i länsrätt och kammarrätt. RSV för det allmännas talan i regeringsrätten.

RSV får överklaga skattemyndighetens beslut. RSV får också ta över skattemyndighetens talan i länsrätt och kammarrätt.

De allmänna ombuden på mervärdeskatte- och uppbördsområdena har slopats. Det allmännas processföring på dessa områden har ordnats som på taxeringsområdet.

Förfarandet för särskilda avgifter (skattetillägg och förseningsavgift) överensstämmer i princip med taxeringsförfarandet.

Beskattningsförfarandet för mervärdeskatt, punktskatter och prisregleringsavgifter har samordnats med taxeringsförfarandet, vilket bl. a. innebär att de slutliga besluten och den extraordinära besvärsrätten har slopats. Förfarandet för att fastställa pensionsgrundande inkomst har också samordnats med taxeringsförfarandet.

Samtidigt som ändringarna gjordes inom taxeringsområdet, gjordes också vissa ändringar inom uppbördsområdet. Dessa var emellertid inte lika långtgående. Tiden för att överklaga beslut enligt uppbördsförfattningarna förlängdes från tre veckor till två månader. Vad gäller debiteringsbeslut till följd av taxeringsbeslut kan de skattskyldiga begära omprövning och överklaga inom fem år från utgången av taxeringsåret.

Jag återkommer nu med förslag till ytterligare förändringar inom uppbördsområdet som innebär att omprövnings- och överklagandereglererna i allt väsentligt kommer att överensstämma med dem som gäller på taxeringsområdet.

Remissinstansernas syn på det remitterade förslaget har varit genomgående positiv. Inte någon instans har haft invändningar mot förslaget huvuddelar. Däremot har erinringar gjorts mot vissa enskildheter i förslaget.

Från näringslivshåll har framhållits att uppbördssystemet borde göras till föremål för en genomgripande översyn i anslutning till skattereformen, eller i varje fall att de regler som föreslås i finansdepartementets promemoria (Ds 1988:59) F-skattebevis – nya regler för skatteavdrag och socialavgifter bör genomföras med vissa justeringar.

De förslag till ändringar i främst UBL och USAL som jag tar upp nu inskränker sig emellertid till att avse sådana frågor som är av primär betydelse för skatteväsendet och myndigheternas ärendehantering. Möjlighet saknas att här behandla exempelvis frågor som rör arbetsgivar- och arbetstagarbegreppet. Frågan om F-skattebevis övervägs inom regeringskansliet och jag avser att så snart det blir möjligt återkomma till riksdagen med ett förslag i ämnet.

Innan jag kommer in på reglerna om omprövning och överklagande skall jag behandla frågan om s. k. automatiska skatte- och avgiftsbeslut inom området för uppbörd av inkomstskatt och arbetsgivaravgifter. Det är en fråga som i viss mån har betydelse för hur omprövnings- och överklagandereglererna skall utformas.

Mitt förslag: Om en arbetsgivare har lämnat en uppbördsdeklaration inom föreskriven tid eller inom den tid som anges i ett beslut om anstånd med att lämna deklaration, skall redovisad innehållen skatt och månadsavgift anses vara beslutade till de deklarerade beloppen. Har deklarationen inte kommit in till skattemyndigheten inom sådan tid skall arbetsgivaravgifterna anses vara beslutade till noll kronor.

Om uppbördsdeklarationen kommer in till skattemyndigheten vid en senare tidpunkt, anses skatte- och avgiftsbeslut också ha fattats i enlighet med deklarationen, om inte skattemyndigheten dessförinnan meddelat särskilt beslut om den innehållna skatten och arbetsgivaravgifterna.

Beslutade skatte- och avgiftsbelopp skall genast få drivas in hos arbetsgivaren.

RSV:s förslag: Överensstämmer i huvudsak med mitt. RSV har dock använt termen fastställelse i fråga om såväl innehållen skatt som arbetsgivaravgifter. Verket har dessutom föreslagit att skattemyndigheten, när den fastställer skatte- eller avgiftsbelopp som en arbetsgivare skall vara skyldig att betala, även skall besluta om den tid inom vilken betalningen skall ske. Först efter utgången av denna frist skall beloppet få drivas in.

Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot förslaget. FAR ser med tillfredsställelse att RSV föreslagit en anpassning av fastställelsereglerna för arbetsgivaravgifter till vad som gäller för mervärdeskatt. Eftersom uppbördsförfarandet i praktiken liknar det som tillämpas vid redovisning av mervärdeskatt är det en klar förenkling för näringsidkare och företag att ha likartade regler i båda fallen. FAR önskar dessutom att det uttalas att en skälig tid bör finnas mellan anmodan att betala avgifter och påbörjande av indrivningsåtgärder. FUD anser, med instämmande av *Småföretagens Riksorganisation*, att det behövs en bestämmelse som medger att en naturaförmån eller annan som lön betraktad ersättning som utgetts en viss månad i vissa fall får tas upp i en uppbördsdeklaration avseende en senare månad än den då ersättningen gavs ut utan att en omprövning blir aktuell.

Skälen för mitt förslag: När det gäller uppbörd av innehållen skatt fungerar arbetsgivaren endast som uppbördsman för staten. Det finns inga regler om särskilda fastställelsebeslut. Nuvarande ordning innebär att arbetsgivaren, sedan han av skattemyndigheten har ålagts betalningsskyldighet, är betalningsskyldig för samma belopp som han dragit av från arbetstagarnas löner eller, om han inte gjort något skatteavdrag, det belopp som han borde ha dragit av.

Vid uppbörden av arbetsgivaravgifter är förhållandet något annorlunda. Det är fråga om en skyldighet för arbetsgivaren själv att betala avgifter på ett visst underlag. Här finns regler om fastställelse av avgifterna. Nuvarande regler för uppbörd av arbetsgivaravgifter innebär emellertid att avgiftsbeloppen skall fastställas endast i vissa fall.

Normalt redovisar arbetsgivaren månadsavgiften, dvs. de arbetsgivaravgifter som belöper på de löner som betalats ut under en kalendermånad, i en uppbördsdeklaration som sänds in till skattemyndigheten samtidigt som avgifterna betalas. I sådana fall finns inget behov av särskilda fastställelsebeslut. Skattemyndigheten skall fastställa månadsavgiften endast om arbetsgivaren har underlåtit att redovisa avgiften, lämnat oriktig uppgift och månadsavgiften på grund därav blivit för låg eller redovisat för hög månadsavgift och beslut om restitution eller avkortning skall meddelas.

Inom mervärde- och punktskatteområdena är konstruktionen en annan. Skatten skall alltid fastställas för varje redovisningsperiod. Här tillämpas ett system med s. k. automatiska beskattningsbeslut. Har den skattskyldige inom föreskriven tid lämnat en deklaration anses beskattningsbeslut ha fattats i enlighet med deklarationen. Om en deklaraton inte har kommit in anses skatten genom beskattningsbeslut ha bestämts till noll kronor.

Systemet med automatiska beslut för mervärdeskatt och punktskatter leder till att betalning kan krävas av skatt som har redovisats i en deklaration men inte betalats utan att det behövs något särskilt beslut om skatten. För källskatt och arbetsgivaravgifter däremot erfordras i motsvarande situation att skattemyndigheten meddelar ett särskilt beslut om betalningsskyldighet.

Från administrativ synpunkt är konstruktionen för mervärdeskatt och punktskatter att föredra. Mycket talar därför för att man också i fråga om källskatt och arbetsgivaravgifter inför ett system som möjliggör indrivning av belopp, som redovisats i en uppbördsdeklaration men inte betalats, utan föregående beslut om fastställelse av beloppet och om åläggande av betalningsskyldighet. För detta talar även att man når enhetlighet.

Att också för källskatt och arbetsgivaravgifter ha grundbeslut är dock inte som RSV gjort gällande en nödvändig förutsättning för att på uppbördsområdet kunna ha regler om omprövning som motsvarar dem i den nya taxeringslagen (1990:324), NTL. Eftertaxering, som enligt NTL är en form av omprövning, kan t. ex. ske utan att den skattskyldige dessförinnan taxerats för någon inkomst (4 kap. 7 § NTL). Men med grundbeslut blir det onekligen mera följdriktigt att använda begreppet omprövning när det visar sig att skatt eller avgift bör betalas med annat belopp än som redovisats eller när något belopp över huvud taget inte har redovisats.

För källskatt och arbetsgivaravgifter anser jag alltså att man bör skapa en ordning motsvarande den som gäller på mervärde- och punktskatteområdena fr. o. m. den 1 januari 1991. Den nya ordningen på dessa områden innebär att reglerna om fastställelse av skatt ersatts med regler om beskattningsbeslut (se 32 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt, ML, SFS 1990:576). I fråga om källskatten ser jag dock inte något behov av en regel om att den skall fastställas till noll när uppbördsdeklarationen inte lämnats inom föreskriven tid.

Nuvarande möjlighet att redovisa en förmån som inte kunnat redovisas i rätt uppbördsdeklaration i en senare deklaration kvarstår med den nu föreslagna ordningen. Principen måste dock alljämt vara att avgifterna skall redovisas månaden efter den då den avgiftsgrundande förmånen

utgavs. Jag föreslår därför inte någon sådan bestämmelse som efterfrågats av vissa remissinstanser.

Prop. 1990/91:46

I det nuvarande uppbördsförfarandet får innehållen skatt och arbetsgivaravgifter som en arbetsgivare ålagts att betala omedelbart drivas in. Detta innebär dock inte att skattemyndigheterna normalt använder sig av denna möjlighet. Arbetsgivarna ges i allmänhet en frist inom vilken betalning skall ske. Först om betalningen inte sker inom fristen lämnas ärendet till kronofogdemyndigheten för indrivning.

Det nuvarande förfarandet har fungerat mycket bra. Det ger dessutom skattemyndigheten möjlighet att, om den på grund av särskilda skäl anser det vara nödvändigt för att betalning skall komma att ske, genast överlämna ärendet för indrivning. Jag anser därför att det inte finns skäl att göra några ändringar i det nuvarande förfarandet i denna del. Det innebär att innehållen skatt och arbetsgivaravgifter som redovisats i en uppbördsdeklaration skall få drivas in utan särskilt beslut om betalningsskyldighet av skattemyndigheten. Givetvis bör arbetsgivaren i normalfallet ges en skälig betalningsfrist innan ärendet lämnas för indrivning. Fristen bör, som nu, anges i en betalningsanmaning.

2.3 Omprövning på begäran av den skattskyldige eller arbetsgivaren

Mitt förslag: Den skattskyldige eller arbetsgivaren får inom fem år efter det kalenderår under vilket uppbördsåret gått ut begära omprövning av skattemyndighetens beslut enligt UBL i en fråga som kan ha betydelse för debiteringen av skatt, ränta eller avgift. Har ansökan kommit in inom perioden får skattemyndigheten fatta beslut även efter omprövningsperiodens utgång. Gör den skattskyldige resp. arbetsgivaren sannolikt att han inte fått kännedom om ett beslut enligt UBL eller skattsedel eller annan handling med uppgift om vad han ålagts att betala inom två månader före femårsperiodens utgång, får en begäran om omprövning prövas om den kommer in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

I fråga om vissa beslut, som i huvudsak rör den preliminära skatten, skall alltså gälla en omprövningsfrist på två månader.

Omprövning av frågor avseende samma uppbördsår kan ske flera gånger. Även samma fråga kan omprövas flera gånger.

En arbetsgivare får motsvarande möjligheter att begära omprövning av ett beslut om arbetsgivaravgifter enligt USAL. Nuvarande regler om fastställelse av avgift fogas in i det nya omprövningsförfarandet.

RSV:s förslag: Överensstämmer i huvudsak med mitt. RSV har också föreslagit att reglerna i NTL om en i vissa fall förlängd omprövningsperiod för beslut som meddelats mot slutet av perioden skall gälla även vid omprövning av beslut enligt UBL om beslutet är till den skattskyldiges

eller arbetsgivarens nackdel. I fråga om beslut enligt USAL har RSV däremot inte föreslagit någon motsvarande möjlighet till omprövning efter den där gällande sexårsfristens utgång.

Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot förslaget. *Domstolsverket* har påpekat att det bör finnas regler om en förlängd omprövningsperiod för beslut som meddelats mot slutet av perioden i USAL motsvarande dem som föreslagits i UBL. *FAR* anser att det bör påpekas att motiveringskyldighet gäller i uppbördsfrågor på samma sätt som i andra förvaltningsärenden. Några instanser har haft synpunkter på lagtextens utformning.

Skälen för mitt förslag: Jag har redan nämnt betydelsen av enhetliga regler på skatte- och avgiftsområdet. Den femåriga omprövningsperiod som införts inom taxeringsområdet innebär en väsentligt förstärkt rättssäkerhet för den skattskyldige. En motsvarande förstärkning bör ske inom uppbördsområdet. Detta gäller även möjligheten att få en förlängd omprövningsperiod för beslut som meddelats mot slutet av perioden om den skattskyldige eller arbetsgivaren inte fått kännedom om beslutet. Utgångspunkten för beräkning av omprövningsfristen bör i UBL vara uppbördsåret och i USAL utgiftsåret.

Genom mitt förslag införs ett omprövningsförfarande vid uppbörd av skatter och arbetsgivaravgifter som enligt min mening så långt det är möjligt stämmer överens med det som gäller enligt den nya taxeringslagen. Det är angeläget att även här understryka vikten av att skattemyndigheten lägger ner stor omsorg på utformningen av de omprövningsbeslut som innebär att den skattskyldiges eller arbetsgivarens yrkanden helt eller delvis lämnas utan bifall.

2.4 Omprövning på skattemyndighetens initiativ

Mitt förslag: Skattemyndigheten skall ompröva ett beslut enligt UBL om det finns skäl för det.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

Skattemyndigheten skall göra de följdändringar i ett uppbördsbeslut som föranleds av allmän förvaltningsdomstols dom eller annat beslut av skattemyndighet.

Skattemyndigheten får motsvarande möjligheter att ompröva ett beslut om arbetsgivaravgifter enligt USAL.

RSV:s förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot förslaget. *Länsrätten i Stockholms län* anser att det i anvisningar till aktuellt lagrum bör anges riktlinjer för vad som skall anses som mindre belopp för skattemyndighetens avstående från omprövning på eget initiativ.

Skälen för mitt förslag: Sedan skattemyndigheten fattat ett beslut enligt UBL eller USAL har myndigheten, i likhet med vad som gäller i fråga om taxeringsbeslut, i regel inte någon anledning att ta upp och ompröva ett

ärendet på nytt. För att en omprövning skall initieras av skattemyndigheten förutsätts i allmänhet att nya omständigheter kommit till som gör att det tidigare beslutet framstår som felaktigt, t. ex. genom en revision som visar att debiterad preliminär B-skatt är för hög eller för låg eller att arbetsgivaren redovisat ett felaktigt avgiftsunderlag. Skattemyndigheten bör då vara skyldig att vidta de åtgärder som behövs.

Skattemyndigheten bör dock inte vara skyldig att självmant ompröva ett beslut om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp. Som påpekades i prop. 1989/90: 74 har riksdagen för åtskilliga år sedan slagit fast att skattemyndigheternas resurser skall riktas in på det väsentliga skatteundandragandet. Riktlinjer för skattemyndigheternas ambitionsnivå bör dras upp av RSV.

Jag anser att det även i fråga om beslut enligt UBL och USAL är tillräckligt att lagstiftningen ger utrymme för skattemyndigheterna att underlåta att på eget initiativ ompröva beslut om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

Beslut om särskilda debiteringsåtgärder

Ett beslut enligt UBL om debitering av skatt grundas i allmänhet på ett taxeringsbeslut. När skattemyndigheten har ändrat ett taxeringsbeslut, t. ex. när en allmän förvaltningsdomstol i en dom har gjort en ändring som föranleder taxeringsåtgärder, skall ett nytt debiteringsbeslut, ett följdändringsbeslut, fattas. Detta begrepp får alltså en vidare betydelse i uppörds-sammanhang än vid taxering. Detta bör ske genom beslut om särskilda debiteringsåtgärder på vilka omprövningsförfarandet också är tillämpligt. Motsvarande bör gälla vid allmän förvaltningsdomstols ändring av ett beslut enligt UBL eller ett beslut som rör arbetsgivaravgifter enligt USAL.

2.5 Tidsfristerna för omprövning på skattemyndighetens initiativ

Mitt förslag: Beslut enligt UBL om omprövning till den skattskyldiges eller arbetsgivarens fördel får meddelas före utgången av femte året efter det kalenderår under vilket uppördsåret har gått ut. Följdändringsbeslut och vissa andra beslut till den skattskyldiges eller arbetsgivarens fördel får meddelas även efter utgången av femårsperioden.

Beslut enligt USAL om omprövning till arbetsgivarens fördel får meddelas före utgången av det sjätte året efter utgiftsåret. Följdändringsbeslut och vissa andra beslut till arbetsgivarens fördel får meddelas även efter utgången av sexårsperioden.

Beslut enligt UBL och USAL om omprövning till den skattskyldiges eller arbetsgivarens nackdel får, utom när det är fråga om ett efterprövningsbeslut, inte meddelas efter utgången av året efter det kalenderår under vilket uppördsåret har gått ut resp. andra året efter utgiftsåret. Följdändringsbeslut till den skattskyldiges eller arbetsgivarens nackdel får meddelas utan tidsbegränsning.

RSV:s förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot förslaget.

Skälen för mitt förslag: Beslut om omprövning till den skattskyldiges fördel får enligt NTL meddelas inom fem år efter utgången av taxeringsåret. Denna tidsfrist är väsentligt längre än den som nu gäller enligt UBL och USAL. Enligt 85 § 1 mom. UBL skall den skattskyldiges eller arbetsgivarens överklagande – som skall följas av en omprövning – ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet. Samma tidsfrist gäller för överklagande enligt USAL (50 a § USAL). Vid överklagande av ett beslut enligt UBL om debitering till följd av ett taxeringsbeslut gäller dock samma tidsfrist som enligt NTL (85 § 1 mom. UBL).

Jag instämmer i RSV:s förslag att fristen för omprövning enligt UBL och USAL till den skattskyldiges eller arbetsgivarens fördel skall anpassas till den som gäller enligt NTL. Fristen bör bestämmas med utgångspunkt i uppbördsåret resp. utgiftsåret. Genom att utsträcka fristen för omprövning i UBL till utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut och fristen för omprövning enligt USAL till utgången av sjätte året efter utgiftsåret uppnås en reglering som i sak stämmer överens med vad som gäller enligt NTL.

Även när det gäller skattemyndighetens beslut om omprövning till nackdel för den skattskyldige eller arbetsgivaren bör tidfristerna enligt UBL och USAL vara desamma som i NTL. Är det fråga om efterprövningsbeslut, som jag behandlar i det följande avsnittet, bör dock särskilda regler gälla. Jag föreslår att nu aktuella omprövningsbeslut enligt UBL skall meddelas före utgången av året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut och omprövningsbeslut enligt USAL före utgången av andra året efter utgiftsåret.

Följdändringsbeslut bör få meddelas utan att någon tidsfrist gäller.

2.6 Efterprövning

Mitt förslag: I UBL och USAL införs ett nytt institut, efterprövning. Institutet har sin förebild i eftertaxerings- och efterbeskattningsinstitutet på inkomstskatte- resp. mervärdesskatteområdet. Med efterprövning avses en omprövning till den skattskyldiges eller arbetsgivarens nackdel som i fråga om beslut enligt UBL får ske efter utgången av året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut och i fråga om beslut enligt USAL efter utgången av andra året efter utgiftsåret.

Efterprövning som avser annat än följdändring får ske endast om den skulle avse belopp av någon betydelse. Efterprövning får inte ske om skattemyndigheten tidigare fattat ett efterprövningsbeslut på samma grund.

Tidsfristen för beslut om efterprövning av ett beslut enligt UBL eller USAL till en arbetsgivares nackdel skall anpassas till vad som gäller vid eftertaxering enligt NTL.

RSV:s förslag: Överensstämmer med mitt. RSV har dock föreslagit samma tidsfrister som nu gäller för åläggande av betalningsskyldighet.

Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot förslaget. *Domstolsverket* har påpekat att det bör komma an på RSV att meddela riktlinjer vad gäller gränobeloppet. Även *länsrätten i Stockholms län* efterlyser riktlinjer i detta avseende.

Skälen för mitt förslag: Från administrativ synpunkt är det en fördel för såväl arbetsgivare och skattskyldiga som skattemyndigheter om reglerna på skatteområdet är så enhetliga som möjligt. Nuvarande regler om fastställelse av månadsavgift och årsavgift i 10 resp. 17 § USAL bör därför, när nu tillfälle ges, arbetas om och passas in i ett system som motsvarar eftertaxeringen på taxeringsområdet och efterbeskattningen på mervärde- och punktskatteområdet. De omprövningsbeslut som är till nackdel för arbetsgivaren och som skall få meddelas efter den ordinarie tidsfristens utgång, dvs. efter utgången av andra året efter utgiftsåret, bör som RSV föreslagit betecknas efterprövningsbeslut.

Också de beslut som enligt nuvarande regler i UBL är till nackdel för den skattskyldige eller arbetsgivaren och som skall kunna meddelas efter utgången av året efter det kalenderår under vilket uppberdsåret har gått ut bör meddelas i form av efterprövningsbeslut.

Jag föreslår att ett efterprövningsinstitut förs in i UBL och USAL i enlighet med vad som sagts nu. Den närmare utformningen av de nya reglerna behandlas i författningskommentarerna.

2.7 Omprövning vid ny eller ändrad praxis

Mitt förslag: Skattemyndigheten får, under förutsättning att den skattskyldige eller arbetsgivaren begär det inom den tidsfrist som gäller för omprövning till den klagandes fördel, ompröva en fråga som prövats av länsrätt eller kammarrätt genom beslut som har vunnit laga kraft, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som meddelats därefter.

RSV:s förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot förslaget. *Länsrätten i Stockholms län* påpekar att även denna nya omprövningsrätt, liksom den i NTL, torde vara förenad med överklagningsrätt. Detta innebär enligt länsrätten i så fall ett kraftfullt och veterligen hittills inte kommenterat ingrepp i den res judicata som vidlåder domstols lagakraftvunna avgörande, till och med att länsrätt ändrar kammarrätts lagakraftvunna dom.

Skälen för mitt förslag: I det nya taxeringsförfarandet har den extraordinära besvärsrätten ersatts av en femårig tid för överklagande. För att det inte skall bli en omotiverad skillnad i rätten att få ett beslut omprövat mellan den som överklagat och fått sin sak prövad av domstol och den som inte överklagat ett beslut, får skattemyndigheten under förutsättning att den skattskyldige begär det under femårsperioden ompröva en fråga som prövats av länsrätt eller kammarrätt genom beslut som har vunnit laga

kraft, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som meddelats därefter.

När det gäller beslut enligt UBL och USAL uppstår, som länsrätten påpekat, samma skillnad i fråga om möjligheten att få sin sak omprövad beroende på om en fråga prövats av länsrätt eller kammarrätt eller inte, om inte en särskild omprövningsrätt ges. Jag anser därför att det även på detta område bör föras in regler i UBL och USAL motsvarande dem som nu finns i NTL.

2.8 Överklagande av skattskyldig eller arbetsgivare

Mitt förslag: Den skattskyldige eller arbetsgivaren får överklaga ett beslut enligt UBL före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut.

Arbetsgivaren får överklaga ett beslut enligt USAL före utgången av det sjätte året efter utgiftsåret.

Om det överklagade beslutet har meddelats efter den 30 juni under det år tidsfristen löper ut och den skattskyldige eller arbetsgivaren fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år får överklagandet enligt såväl UBL som USAL komma in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

Något krav på att ett överklagat beslut skall ha gått klaganden emot skall inte finnas.

RSV:s förslag: Överensstämmer med mitt. Verket har dock inte föreslagit att beslut enligt USAL skall få överklagas av den enskilde även om det inte gått honom emot.

Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot förslaget med undantag av *LRF* och *Småföretagens Riksorganisation* vilka anser att det i USAL saknas en bestämmelse om att ett beslut får överklagas även om det inte har gått emot den enskilde.

Skälen för mitt förslag: I samband med att det nya taxeringsförfarandet infördes ändrades även reglerna om överklagande i UBL och USAL. Riksdagen har sålunda redan bestämt att, även inom uppbördsområdet, skattemyndigheten snarast skall ompröva ett överklagat beslut (prop. 1989/90:74, SkU32, rskr. 217, SFS 1990:329 och 332).

Jag anser att reglerna nu kan göras än mer enhetliga. Efter förebild av NTL bör fristen för den skattskyldiges och arbetsgivarens överklagande enligt UBL och USAL vara i princip densamma som gäller för omprövning. Vidare bör beslut enligt såväl UBL som USAL få överklagas av den enskilde även om beslutet inte har gått honom emot. Även i de fall det överklagade beslutet meddelats efter den 30 juni det år tidsfristen löper ut och klaganden fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år bör överklagandetiden anpassas till vad som gäller enligt NTL. Överklagandet bör då få komma in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

Mitt förslag: RSV får överklaga skattemyndighetens beslut enligt UBL inom den tid som gäller för skattemyndigheten att på eget initiativ fatta omprövningsbeslut. Detta innebär att ett överklagande till den skattskyldiges eller arbetsgivarens fördel får ske före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket uppborðsåret har gått ut, medan överklagande till den skattskyldiges eller arbetsgivarens nackdel får ske före utgången av året efter det kalenderår under vilket uppborðsåret har gått ut. Överklagande får dock alltid ske inom två månader från den dag beslutet meddelades.

Överklagas ett efterprövningsbeslut och yrkas ändring till den skattskyldiges eller arbetsgivarens nackdel skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades.

Motsvarande regler införs i USAL.

RSV:s förslag: Överensstämmer med mitt såvitt gäller UBL. När det gäller USAL har verket däremot föreslagit att överklagande av verket skall ha kommit in inom två månader från det beslutet meddelades.

Remissinstanserna har, med ett undantag, inte haft något att erinra mot förslaget. *Kammarrätten i Jönköping* anser att den i USAL för RSV föreslagna tidsfristen för överklagande förefaller kort om man jämför med vad som skall gälla enligt NTL och UBL samt för det allmänna ombudet för sjömansskatt.

Skälen för mitt förslag: Även när det gäller överklagandetider bör reglerna av förenklingsskäl vara så lika som möjligt inom uppborðsområdet och taxeringsområdet. Jag föreslår därför att reglerna i såväl UBL som USAL anpassas till NTL.

2.10 Slopad årsuppgift

Mitt förslag: Nuvarande möjlighet för skattemyndigheten att inom systemet för uppborð av arbetsgivaravgifter anmana en arbetsgivare att lämna årsuppgift slopas.

RSV:s förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot förslaget.

Skälen för mitt förslag: Enligt 11 § USAL får skattemyndigheten eller RSV anmana en arbetsgivare att inom den tid som anges i anmaningen lämna en årsuppgift. I årsuppgiften skall bl. a. lämnas identifikationsuppgifter för arbetsgivaren och uppgift om den lön på vilken årsavgift beräknats. RSV har i sin promemoria uppgett att nuvarande regler om årsuppgift tillämpas i ytterst begränsad omfattning. Skattemyndigheterna har vid utredning av de på visst utgiftsår belöpande arbetsgivaravgifterna i regel valt andra utredningsvägar. Verket anser att årsuppgiften är överflödig och har därför föreslagit att den skall tas bort.

Om reglerna om årsuppgift tas bort blir regelsystemet för uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare något enklare. Eftersom RSV anser att årsuppgiften inte längre fyller någon funktion bör den kunna slopas. Jag föreslår att detta skall ske.

2.11 Ställföreträdares ansvar

Mitt förslag: Den som i egenskap av företrädare för en juridisk person kan åläggas betalningsansvar för arbetsgivaravgifter enligt USAL, mervärdeskatt enligt ML eller skatt enligt lagen om punkt-skatter och prisregleringsavgifter skall kunna åläggas detta även om avgifterna eller skatten beslutas först efter det att den juridiska personen har gått i konkurs.

RSV:s förslag: Överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser har inte haft något att erinra mot förslaget. *Domstolsverket* delar RSV:s uppfattning att reglerna om företrädaransvar bör ha den innebörden att ansvaret även omfattar sådana fall där företrädaren underlåter att lämna en deklARATION eller lämnar en felaktig redovisning. Enligt verket synes den av RSV föreslagna ändringen av författningstexten dock inte medföra den av RSV åsyftade ändringen. Enligt domstolsverkets mening bör frågan utredas ytterligare innan ställning kan tas till RSV:s förslag.

Även *kammarrätten i Jönköping* ifrågasätter om den föreslagna ändringen är tillräcklig för att syftet med ändringen skall uppnås. Enligt kammarrätten synes det i vart fall behövas ett klarläggande motivuttalande.

Enligt *länsrätten i Stockholms län* råder det oklarhet om vilket syfte och mål som förslaget har. Länsrätten ställer sig tveksam till om den föreslagna lagändringen kommer att leda till det avsedda rättsläget. Dessutom säger sig länsrätten hysa starka betänkligheter mot en ordning där betalningsskyldighet för den juridiska personen fastställs till det deklarerade beloppet eller automatiskt till noll samtidigt som företrädaren – innan betalningsskyldighet för huvudmannen ännu inträtt – kan åläggas ett betalningsansvar för ett i efterhand fastställt högre belopp, trots att han vid denna senare tidpunkt inte längre har behörighet att företräda den juridiska person som då till och med kan ha upplösts. En sådan ordning innebär att företrädaransvaret skulle komma att omfatta längre gående förpliktelser för företrädaren än för den juridiska personen själv.

En mera måttfull utvidgning av företrädaransvaret i USAL anser länsrätten vara att ansvaret fick omfatta socialavgifter på löner och andra ersättningar för vilka preliminärskatt innehållits.

FAR anser att om reglerna om företrädaransvar i USAL ändras bör motsvarande ändringar göras i samtliga fall då företrädaransvar kan komma i fråga.

IRF anser att det inte är lämpligt att ta upp frågan om företrädaransvar i samband med den rent tekniska översyn som nu görs på uppbördsområ-

det. Frågan måste lösas i ett större sammanhang, där överbäganden också görs av olika fordringars ställning i konkurs.

Skälen för mitt förslag: I huvudsak likalydande bestämmelser om ställföreträdares betalningsskyldighet finns i 21 § USAL, 48 a § ML och 5 kap. 17 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Anpassningen av omprövningsreglerna i USAL till de regler som finns i NTL innefattar även en viss anpassning av förfarandereglererna i USAL till dem som gäller enligt ML. De föreslagna förfarandereglererna innebär bl. a. att avgifter som redovisats i en uppbördsdeklaration skall anses vara beslutade till redovisat belopp. I de fall någon uppbördsdeklaration inte har lämnats skall avgifterna anses vara beslutade till noll kr. En sådan lösning medför emellertid problem vid tillämpning av nuvarande regler i 21 § USAL om företrädaransvar.

Motsvarande bestämmelser i 48 a § ML har i rättspraxis (se NJA 1982 s. 578) tolkats så att avgörande för frågan när en företrädares betalningsskyldighet inträder är vid vilken tidpunkt skatt skall betalas enligt de regler som gäller om detta för den juridiska personen. Skall skatten betalas in efter det att den juridiska personen har gått i konkurs kan, har det ansetts, något ansvar inte krävas ut av ställföreträderen eftersom han då inte längre är behörig att företräda den juridiska personen.

Den tolkning som har gjorts av bestämmelserna i 48 a § ML torde – om USAL inte justeras – även komma att gälla vid tillämpningen av 21 § USAL när de nya förfarandereglererna har trätt i kraft. Stora möjligheter att undandra sig avgiftskrav skulle öppnas. Detta bör givetvis undvikas. Jag föreslår därför att de aktuella bestämmelserna i USAL justeras så att betalningsansvaret kan krävas ut av företräderen även om avgiftsbeloppen beslutas först efter en konkurs. Detta resultat kan enligt min mening uppnås genom att det i 21 § USAL uttryckligen, genom en hänvisning till reglerna om när redovisning och betalning rätteligen skall ske, anges vid vilken tidpunkt betalningsskyldigheten för ställföreträderen inträder. Med en sådan ordning blir det utan betydelse om den juridiska personen hinner försättas i konkurs innan de resterande avgifterna skall betalas.

Invändningarna från en remissinstans (länsrätten i Stockholms län) om att förslaget skulle innebära att en företrädare kan komma att åläggas ett betalningsansvar för ett högre belopp än vad den juridiska personen varit skyldig att betala synes sakna grund. Av bestämmelserna i 21 § USAL framgår nämligen att det är fråga om en solidarisk betalningsskyldighet. Företräderen kan sålunda inte åläggas betalningsskyldighet för ett större belopp än det som den juridiska personen är skyldig att betala. En förutsättning för att det solidariska ansvaret skall kunna krävas ut är därför att skattemyndigheten omprövat det bakomliggande avgiftsbeslutet och påfört den juridiska personen ett högre avgiftsbelopp.

Jag vill slutligen påpeka att när det gäller arbetsgivaravgifterna är det inte fråga om att skapa en ny ordning utan endast att behålla nuvarande möjligheter att kräva ut ansvar av företräderen (se regeringsrättens dom den 26 juni 1990 i mål nr. 4135–1989).

Motsvarande ändringar bör, för att uppnå enhetlighet med UBL och

2.12 Ekonomiska och administrativa konsekvenser

Mitt förslag innebär förenklingar för såväl de skattskyldiga och arbetsgivare som skattemyndigheter. Enligt min bedömning kommer kostnaderna för förslaget genomförande att redan under det första året motsvaras av minskade kostnader för administrationen.

För samhället som helhet innebär ett genomförande av förslaget redan från början väsentliga fördelar. Möjligheten att på ett smidigt sätt, utan onödiga formaliteter, få även beslut enligt UBL och USAL omprövade av skattemyndigheten under en lika lång period som vid taxeringsbeslut innebär betydligt bättre service än för närvarande och minskade kostnader för de skattskyldiga och arbetsgivarna.

3 Beslutsbehörigheten i ärenden rörande mervärdesskatt

Mitt förslag: Beslut i ett mervärdesskatteärende får fattas i skattemyndigheten om ärendet har ett nära samband med ett taxeringsärende som skall avgöras i nämnden och det är lämpligt att ärendena avgörs i ett sammanhang.

En möjlighet att överföra beslutskompetensen mellan olika skattemyndigheter motsvarande den som gäller på taxeringsområdet införs även i lagen om mervärdesskatt.

Skälen för mitt förslag: De nya reglerna om skyldighet att redovisa mervärdesskatt som gäller fr. o. m. 1991 (SFS 1990:576) innebär att en skattskyldig med en skattepliktig omsättning som inte överstiger 200 000 kr. per år normalt skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklaration. Enligt 21 § ML gäller reglerna i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, NTL och UBL vid beskattningen av en sådan skattskyldig och inte förfarandet i ML. Detta innebär bl. a. att det är skattemyndigheten i det län där den skattskyldiges hemortskommun för taxeringsåret är belägen som skall fatta beskattningsbeslutet. Vidare blir bestämmelserna i 2 kap. 4 § NTL om att beslut skall fattas i skattemyndigheten i vissa fall och bestämmelserna i 2 kap. 2 § tredje stycket NTL om överföring av beslutskompetensen mellan olika skattemyndigheter tillämpliga på mervärdesskatteärenden i de fall mervärdesskatten skall redovisas i självdeklarationen.

Nuvarande länskattemyndigheter och lokala skattemyndigheter ersätts fr. o. m. den 1 januari 1991 av en gemensam skattemyndighet i varje län. Fr. o. m. den 1 januari 1992 införs en ny inre organisation. Utgångspunkten för utformningen av den nya skatteorganisationen har varit att beskatt-

ningsverksamheten skall ske i integrerade former. Varje skattskyldig skall i princip bara ha en kontaktpunkt inom skatteförvaltningen (prop. 1989/90: 74 s. 265). Granskningen av bl. a. självdeklarationer och mervärdeskatte-deklarationer skall samordnas.

Taxeringsbesluten skall i det nya taxeringsförfarandet normalt fattas av tjänstemän. I vissa fall skall emellertid taxeringsärenden avgöras i skattenämnd. Detta gäller bl. a. om ärendet avser omprövning av en tvistig fråga och nämnden inte tidigare prövat de omständigheter och bevis som den skattskyldige åberopar eller om ärendet avser en skälighets- eller bedömningsfråga av väsentlig ekonomisk betydelse för den skattskyldige. Samma fråga kan vara aktuell såväl i ett taxeringsärende som i ett mervärdeskatte-ärende. Så kan vara fallet t. ex. vid omprövning till följd av en integrerad revision eller när inkomsten av en näringsverksamhet uppskattats sköns-mässigt. Den nya integrerade beskattningsverksamheten ställer krav på att beslut avseende inkomstskatt och mervärdeskatt kan fattas i ett sammanhang även i de fall mervärdeskatten inte redovisats i självdeklarationen utan i en mervärdeskatte-deklaration. Jag föreslår därför att beslut i ett beskattningsärende får fattas i skattenämnd om ärendet har ett nära samband med ett taxeringsärende som skall avgöras av nämnden och det är lämpligt att ärendena avgörs i ett sammanhang.

Jag föreslår också att reglerna i 2 kap. 2 § tredje stycket NTL om överflyttning av beslutskompetensen i taxeringsärenden från en skattemyndighet till en annan skall kunna tillämpas på mervärdeskatteärenden. Därigenom möjliggörs en samordning av såväl taxerings- som mervärdeskattebeslut mellan olika skattemyndigheter.

4 Övriga frågor

Mitt förslag: Bestämmelserna i lagen om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar och lagen om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m. justeras i anledning av skattereformen. En felaktig hänvisning rättas i lagen om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Skälen för mitt förslag: Skattereformen föranleder omfattande följdändringar i ett flertal lagar. Jag har tidigare (prop. 1990/91: 5) lagt fram förslag till följdändringar i bl. a. UBL och lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter. Även lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar (AUL) och lagen (1983:850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m. påverkas av skattereformen, främst genom de nya reglerna om registrering till och redovisning av mervärdeskatt. Fr. o. m. 1991 skall nämligen den som är skattskyldig till mervärdeskatt oberoende av den skattepliktiga omsättningens storlek alltid redovisa och betala mervärdeskatt. En skattskyldig med en skattepliktig omsättning som inte överstiger 200 000 kr. per år skall redovisa mervärdeskatten i sin självdeklaration.

Endast den som bedriver verksamhet med en skattepliktig omsättning överstigande 200 000 kr. är normalt skyldig att registrera sig för mervärdeskatt.

För att inte skattereformen skall ändra tillämpningsområdet för AUL eller lagen om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m. krävs justeringar av vissa bestämmelser i lagarna. Mina förslag är av den karaktären att jag endast går in på dem i författningskommentaren (avsnitt 6.5 och 6.6).

I de följdändringar som gjordes i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring i anledning av den nya taxeringslagen (SFS 1990:349) blev en hänvisning felaktig i 11 §. Jag föreslår därför en rättelse av bestämmelsen.

5 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu anfört har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
2. lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
3. lag om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt,
4. lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.
5. lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385),
6. lag om ändring i lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag,
7. lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,
8. lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
9. lag om ändring i lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar,
10. lag om ändring i lagen (1983:850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m.

Förslagen under 2 och 8 har upprättats i samråd med chefen för socialdepartementet. Förslagen under 5–7 har upprättats i samråd med chefen för justitiedepartementet.

Lagrådet har granskat de under 1–7 upptagna lagförslagen. De övriga förslagen är av sådan beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

6.1 Lagen om ändring i uppbördslagen (1953:272)

49 § 4 mom.

Enligt 58 § 1 mom. skall skattskyldig eller arbetsgivare som underlåtit att betala skatt i föreskriven tid och ordning betala restavgift. Bestämmelserna om indrivning av skatt skall tillämpas också på indrivning av restavgift (59 § andra stycket). Restavgift tas ut utan att det i lagtexten anges att skattemyndigheten skall fatta ett särskilt beslut vari betalningsskyldighet för restavgiften åläggs den skattskyldige eller arbetsgivaren.

Samma förfarande som gäller för påförande av restavgift skall gälla i fråga om anståndsränta. Nuvarande bestämmelser i momentets tredje stycke har därför slopats.

Vid uppbörd av arbetsgivaravgifter föreslås nu att betalningsskyldigheten skall framgå direkt av lagtexten och att skattemyndigheten endast skall behöva besluta om storleken av avgiftsbeloppet (se 10, 11 och 27 a §§ USAL). Även när det gäller anståndsränta har regeln att betalningsskyldighet för räntan skall åläggas arbetsgivaren innan indrivning får ske slopats.

Detta innebär att anståndsräntan enligt såväl UBL som USAL får drivas in utan att betalningsskyldighet först behöver åläggas. I sakens natur ligger dock att skattemyndigheten måste bestämma räntebeloppets storlek.

Genom de ändringar som vidtogs i momentet i samband med den nya taxeringslagen (prop. 1989/90:74, SkU32, rskr. 217, SFS 1990:329) föll möjligheten att ta ut restavgift på anståndsränta som betalats för sent bort. Detta rättas nu till genom tillägget i femte stycket.

57 a §

Närmast före paragrafen har införts en ny rubrik. Den har fått lydelsen "Indrivning m. m." och ersätter nuvarande rubrik närmast före 58 §. Den nya rubriken har valts så att samma rubrik kan användas närmast före 27 a § USAL.

Vid uppbörd av skatt enligt UBL och arbetsgivaravgifter enligt USAL skall, på samma sätt som nu, gälla att skatt, avgift eller ränta som inte betalats inom föreskriven tid omedelbart får drivas in. En särskild bestämmelse om detta har tagits in i båda lagarna. När det gäller UBL har detta skett genom den nya 57 a §. (Jfr 27 a § USAL)

58 § 1 mom.

I andra stycket har gjorts en följdändring till ändringarna i 77 §.

65 §

I första styckets första mening har endast redaktionella ändringar gjorts.

Andra meningen i det nuvarande första stycket har slopats eftersom

beslut om uttagande av där aktuellt belopp avses kunna ske genom ett omprövningsbeslut.

I andra och tredje styckena har endast redaktionella ändringar gjorts.

68 § 2 mom.

Nuvarande bestämmelser i första och andra styckena ersätts av bestämmelserna om omprövning i 84 § första stycket.

Ändringarna i tredje stycket (enligt förslaget första stycket) är av endast redaktionell natur.

I sista stycket har beloppsgränsen, med hänsyn till att kostnaden för att administrera utbetalningen av små belopp blir förhållandevis hög, höjts till 25 kr. Det är samma beloppsgräns som enligt 68 § 1 mom. nu gäller för återbetalning av överskjutande skatt. I stycket har också gjorts en redaktionell ändring.

68 § 4 mom.

Det utvidgade förfarande för omprövning och överklagande som nu föreslås innebär att även anståndsränta kan komma att restitueras i vissa fall. Detta bör kunna ske först sedan avräkning skett mot en eventuell skatteskuld. Momentets båda stycken har utformats i enlighet med detta.

I andra stycket har dessutom gjorts ändringar som syftar till att förenkla texten utan att ändra de materiella reglerna.

70 § 1 mom.

Momentet skall upphöra att gälla. Bestämmelserna ersätts av bestämmelserna om omprövning i 84, 90, 92 och 94 §§.

70 § 2 mom.

Bestämmelserna i första och andra styckena upphävs. Den centrala bestämmelsen om att skattemyndigheten skall rätta felaktiga debiteringsbeslut har tagits in i 84 § första stycket. Rättelsen skall ske genom ett omprövningsbeslut, i vissa fall i form av ett beslut om efterprövning. Omprövningsbeslut skall fattas om den skattskyldige eller arbetsgivaren begär det eller om det finns andra skäl. Sådana skäl kan t. ex. vara att RSV i sin kontrollverksamhet upptäckt en felaktighet eller att någon annan anmält en felaktighet till skattemyndigheten.

Bestämmelsen i tredje stycket har ersatts av 84 § fjärde stycket.

71 § 1 mom.

Momentet upphävs. Bestämmelserna ersätts av 92 § 2 och 94 §.

Momentet skall upphöra att gälla. Bestämmelserna i första stycket ersätts av 92 § 3 och 94 §. Bestämmelserna i andra stycket har fått en motsvarighet i 94 § andra stycket.

77 §

När en arbetsgivare inte betalat in innehållet skatteavdrag skall ett särskilt beslut om åläggande av betalningsskyldighet inte behöva fattas. Betalningsskyldigheten skall anses uppkomma redan vid den tidpunkt då uppbördsdeklarationen senast skall lämnas och inte som nu först sedan betalningsskyldigheten ålagts arbetsgivaren. Paragrafens första stycke har utformats i enlighet med detta.

Däremot skall det fortfarande, utom i vissa undantagsfall som anges i paragrafens andra och tredje stycken, ankomma på skattemyndigheten att besluta om storleken av det belopp som arbetsgivaren är skyldig att betala. Detta sägs också i första stycket.

I andra och tredje styckena har tagits in två undantag från reglerna i första stycket. Dessa innebär att de belopp som en arbetsgivare har redovisat som innehållen skatt i en uppbördsdeklaration men inte betalat in till skattemyndigheten genast kan drivas in, dvs. utan att skattemyndigheten dessförinnan meddelat ett särskilt beslut om storleken av skattebeloppet. Motsvarande regler har tagits in i 11 § USAL. Bestämmelserna har sin förebild i 32 § ML.

I fjärde stycket anges vilken skattemyndighet som skall fatta sådana beslut om innehållen skatt som avses i första stycket.

Innan obetalda belopp lämnas till indrivning bör arbetsgivaren ges möjlighet att betala dem. Detta sker redan i dag utan lagreglering. Jag anser att det är en fråga som inte heller fortsättningsvis behöver regleras i lag.

77 b §

I andra stycket har hänvisningen till 2 § 3 mom. andra stycket ändrats till 29 § första stycket där de aktuella bestämmelserna numera finns (se prop. 1983/84:167, SfU 28, rskr. 369, SFS 1984:669).

84 §

Nuvarande regler i första och andra styckena om rättelse av beslut om slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt eller om innehållen skatt ersätts av reglerna om omprövning.

De nu föreslagna omprövningsbestämmelserna i UBL stämmer i huvudsak överens med vad som gäller enligt 8 a § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring och enligt NTL. Nuvarande bestämmelser i tredje och fjärde styckena har därför slopats.

Huvudregeln om omprövning har tagits in i paragrafens första stycke. Den har utformats efter förebild av 4 kap. 7 § NTL. (Jfr 50 § USAL)

I första stycket finns en hänvisning till 99 § som i sin tur hänvisar till bl. a. 6 kap. 6 § NTL vari föreskrivs att överklagade beslut skall omprövas.

Paragrafens andra och tredje stycken motsvarar 4 kap. 7 § andra och tredje styckena NTL. I prop. 1989/90:74 s. 401 anfördes att det skulle ankomma på RSV att meddela närmare riktlinjer vad gäller innebörden av ett mindre belopp i nya taxeringslagens mening. Motsvarande förhållande bör gälla i fråga om mindre belopp enligt förevarande paragraf.

I fjärde stycket anges att bestämmelserna om tillkommande skatt i tillämpliga delar gäller i fråga om den skatt som ytterligare skall betalas på grund av ett omprövningsbeslut. En motsvarande bestämmelse har hittills funnits i 70 § 2 mom. tredje stycket. Den slopas dock nu.

85 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 8 § NTL. (Jfr 51 § andra stycket USAL)

86 §

Paragrafen har sin förebild i 4 kap. 9 § NTL.

Tidsfristen för en begäran om omprövning i första stycket har bestämts med utgångspunkt i uppbördsåret. Genom att välja en femårsperiod efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut kommer tidsfristen i de flesta fall att stämma överens med vad som gäller enligt NTL. (Jfr 52 § USAL)

I tredje stycket, som inte har någon motsvarighet i 4 kap. NTL, finns bestämmelser om undantag från den tidsfrist som gäller enligt första stycket vid omprövning av vissa beslut. De aktuella besluten, som i huvudsak rör uttag av preliminär skatt, är av sådan art att en sexårig omprövningstid av praktiska skäl inte kan tillämpas. För dessa fall har fristen bestämts till två månader. (Jfr 53 § USAL)

87 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 10 § NTL. (Jfr 54 § USAL)

88 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 12 § NTL. (Jfr 56 § USAL)

89 §

Paragrafen har sin förebild i 4 kap. 13 § NTL. Bestämmelserna i andra stycket avser dels de fall som nu anges i 84 §, dels det fallet att en skattskyldig påförts egenavgifter på viss ersättning vilken i ett senare beslut om beräkning av pensionsgrundande inkomst visar sig inte böra hänföras till inkomst av annat förvärvsarbete. (Jfr 57 § USAL)

Paragrafen motsvarar 4 kap. 14 § första stycket NTL. Den blir tillämplig t. ex. när det gäller debiteringsfel som inte beror på ett uppenbart förbiscende. (Jfr 58 § USAL)

91 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 15 § NTL. (Jfr 59 § USAL)

92 §

I paragrafen, som har sin förebild i 4 kap. 16 och 17 §§ NTL, anges när efterprövning får ske. Efterprövning är ett nytt institut inom uppbořdsområdet som betecknar en omprövning till den skattskyldiges eller arbetsgivarens nackdel och som får ske efter den kortare tidsfrist som annars gäller för omprövning. (Jfr 60 och 61 §§ USAL)

I punkten 1 har tagits in regler som ersätter nuvarande bestämmelser i 70 § 1 mom. första och andra meningarna. De nya reglerna är generösare mot den skattskyldige.

I punkten 2 finns regler motsvarande nuvarande 71 § 1 mom. och i punkten 3 finns regler motsvarande nuvarande 71 § 2 mom.

Punkten 3 hindrar efterprövning när arbetsgivaren haft skälig anledning att underlåta skatteavdrag. Regeln korresponderar med vad som gäller enligt 75 § första stycket.

93 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 18 § NTL. (Jfr 62 § USAL)

Vad som vid tillämpning av första stycket skall anses som belopp av någon betydelse bör avgöras med ledning av vad som gäller vid eftertaxering.

Efterprövning avses alltid ske i de fall det upptäcks att en arbetsgivare gjort skatteavdrag men inte betalat in det innehållna beloppet.

94 §

I paragrafens första och andra stycken anges inom vilken tid efterprövning får ske. (Jfr 63 § USAL)

Tidsfristen för efterprövning har anpassats till vad som gäller enligt 4 kap. 19 § NTL. Det innebär en förlängning av den tidsfrist som nu gäller enligt 70 § 1 mom. tredje meningen och en förkortning av de frister som nu gäller enligt 71 § 1 och 2 mom.

Tredje stycket innehåller en regel som motsvarar nuvarande 71 § 2 mom. andra stycket.

I fjärde stycket har tagits in en regel som motsvarar 4 kap. 20 § tredje stycket NTL. (Jfr 64 § tredje stycket USAL)

95 §

Paragrafen, som har sin förebild i 4 kap. 23 § NTL, innehåller bestämmelser om följdändringar till såväl skattemyndighetens beslut om taxeringsåtgärder som allmän förvaltningsdomstols beslut i uppbörds mål. Här gäller ingen tidsgräns.

96 §

Paragrafen betecknades tidigare 85 § 1 mom.

I första stycket har endast redaktionella ändringar gjorts. Orden ”enligt denna lag” har strukits för att uppnå likformighet med 68 § USAL. Hänvisningen till andra stycket har ersatts med en hänvisning till 97 § dit nuvarande bestämmelser i andra stycket har flyttats.

I andra stycket anges att överklagandet skall vara skriftligt.

Nuvarande bestämmelser i tredje stycket har flyttats till 98 § första stycket och bestämmelserna i fjärde och femte styckena till 100 §. Därigenom uppnås samma disposition av paragraferna som i NTL.

97 §

Till denna paragraf har flyttats nuvarande bestämmelser i 85 § 1 mom. andra stycket. Paragrafen motsvarar 6 kap. 2 § NTL. (Jfr 69 § USAL)

98 §

I paragrafen har samlats bestämmelser om den skattskyldiges och arbetsgivarens överklaganden. Förebilden till första och fjärde styckena har varit 6 kap. 3 § NTL. (Jfr 70 § USAL)

I första stycket har bl. a. tagits in en bestämmelse som nu finns i 85 § 1 mom. tredje stycket.

I andra stycket har tagits in bestämmelser om en till två månader förkortad överklagandefrist för vissa slag av beslut. Det är i huvudsak fråga om beslut som är förknippade med den preliminära skatten och för vilka man av praktiska skäl måste ha en kortare frist.

Till tredje stycket har flyttats en bestämmelse som för närvarande finns i 85 § 1 mom. tredje stycket.

100 §

Paragrafen motsvarar 6 kap. 8 § NTL. (Jfr 73 § USAL)

I första stycket har bl. a. tagits in en bestämmelse som nu finns i 85 § 1 mom. fjärde stycket och i tredje stycket en bestämmelse som nu finns i 85 § 1 mom. femte stycket.

103 §

Paragrafen betecknades tidigare 87 §. Den har utvidgats till att gälla även vid omprövning. I paragrafen har dessutom redaktionella ändringar gjorts.

Ändringarna är en direkt följd av den ändrade paragrafindelningen.

6.2 Lagen om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

2 §

Ändringen föranleds av att årsuppgiften har slopats.

10 §

Nuvarande bestämmelser om fastställelse av månadsavgift och om åläggande av betalningsskyldighet för sådan avgift har ersatts med regler om omprövning av beslut om arbetsgivaravgifter (se vidare kommentaren till 50 §).

I denna paragrafs första stycke har tagits in en bestämmelse om att månadsavgift skall beslutas för varje månad. Bestämmelsen har sin förebild i 30 § ML.

I andra stycket anges att beslut om arbetsgivaravgifter efter den 1 mars året efter utgiftsåret får gälla årsavgift i stället för månadsavgift. Bestämmelsen kan jämföras med 40 b § ML.

I tredje stycket kvarstår nuvarande bestämmelse om uppskattning av avgiftsunderlaget. Den har efter mönster av 4 kap. 3 § NTL förtydligats så att det klart framgår att bestämmelsen gäller även i de fall någon uppbördsdeklaration inte har lämnats. Bestämmelsen har dessutom vidgats till att gälla såväl månadsavgift som årsavgift.

Nuvarande bestämmelser i första stycket 1 och 2 ersätts av bestämmelserna i 60 §. Bestämmelsen i första stycket 3 ersätts med en möjlighet för arbetsgivaren att begära omprövning enligt 50 §.

Nuvarande bestämmelser i andra stycket ersätts av 11 och 27 a §§.

Nuvarande bestämmelse i fjärde stycket första meningen har flyttats till 58 § andra stycket och nuvarande bestämmelse i andra meningen till 50 § andra stycket.

Enligt femte stycket första meningen i dess nuvarande lydelse får månadsavgift fastställas även i fall då avgift för samma månad tidigare fastställts. Motsvarande avses gälla enligt det nya förfarandet eftersom även omprövade beslut får omprövas.

En bestämmelse motsvarande den som nu finns i femte stycket sista meningen har tagits in i 51 § första stycket.

11–13, 15 och 16 §§

Nuvarande bestämmelser i 11–13, 15 och 16 §§ har slopats eftersom årsuppgiften har tagits bort.

I 11 § har tagits in bestämmelser om s.k. automatiska avgiftsbeslut. Bestämmelserna motsvarar 32 § ML. (Jfr 77 § UBL)

17 §

Paragrafen upphävs. Bestämmelserna ersätts av bestämmelsen i 10 § andra stycket och bestämmelserna om omprövning.

18 §

Paragrafen upphävs. Bestämmelsen ersätts av 10 § tredje stycket.

19 §

Paragrafen upphävs. Bestämmelsen i första stycket 1 ersätts av 57 § andra stycket sista ledet. Bestämmelsen i första stycket 2 ersätts av 61 § första stycket 2. Regler om anstånd finns i 30 § första stycket.

20 §

Paragrafen upphävs. Bestämmelsen i första stycket ersätts av 63 §. Bestämmelserna i andra–femte styckena flyttas till 65 §. Bestämmelsen i sjätte stycket flyttas till 66 §. Därigenom uppnås samma redaktionella indelning som i NTL. (Jfr 4 kap. 21 och 22 §§ NTL)

21 §

Bestämmelserna i första stycket har justerats så att det framgår att betalningsskyldighet kan åläggas en ställföreträdare så snart denne underlåtit att betala avgifterna inom den tid som gäller för arbetsgivaren. Med en sådan ordning avses ansvar kunna krävas ut även om arbetsgivaren har gått i konkurs och avgifterna kunnat fastställas till sitt belopp först efter konkursbeslutet.

22 §

Ändringen föranleds av att betalningsskyldighet inte skall åläggas av skattemyndighet utan följa direkt av bestämmelse i lag (se även kommentaren till 37 §).

27 a §

I paragrafen, som är ny, anges att arbetsgivaravgifter får drivas in om de inte betalats inom föreskriven tid. När betalning skall ske framgår av 9 §. Bestämmelsen motsvarar vad som nu gäller enligt 10 § andra stycket och 17 § femte stycket. Dessutom anges att anståndsrenta får drivas in omedelbart. (Jfr 57 a § UBL)

28 §

Ändringarna i första stycket är följdändringar som föranleds dels av att 19 § slopats, dels av att bestämmelserna om anstånd har flyttats från 54 § till 30 § (se prop. 1989/90: 74, SkU32, rskr. 217, SFS 1990:332).

30 §

Vid uppbörd av arbetsgivaravgifter föreslås nu att betalningsskyldigheten skall framgå direkt av lagtexten och att skattemyndigheten endast skall behöva besluta om avgiftsbeloppets storlek. I första stycket har gjorts en redaktionell ändring som föranleds av att särskilt beslut rörande betalningsskyldigheten inte längre skall behövas. Dessutom anges uttryckligen att anståndsreglerna gäller även vid omprövning.

När det gäller anståndsränta har nuvarande regel i paragrafens femte stycke, vari anges att betalningsskyldighet för räntan skall åläggas arbetsgivaren innan indrivning får ske, slopats. Att anståndsränta får drivas in omedelbart framgår av 27 a §. I femte stycket har i stället tagits in en bestämmelse om restavgift motsvarande den som föreslås i 49 § 4 mom. UBL.

31 §

Ändringarna i första stycket föranleds dels av att 13 och 15–20 §§ skall upphöra att gälla, dels av att bestämmelserna om omprövning skall gälla även när fråga är om redaravgift. Att bestämmelse som avser skattemyndigheten då skall gälla sjömansskattekontoret framgår av 33 §.

Ändringen i andra stycket är en följdändring till den nya bestämmelsen i 10 § andra stycket.

37 §

I det nya uppbördssystemet skall det inte meddelas några särskilda beslut om betalningsskyldighet. Denna skall framgå direkt av lagtexten. Avgifter vilkas storlek beslutats får genast drivas in. Paragrafen har utformats i enlighet med detta.

38–42 §§

Ändringarna är föranledda av att årsuppgiften har slopats. I 39 och 40 §§ har dessutom gjorts en ändring som beror på att 18 § har slopats och en precisering i fråga om vilken bestämmelse i 10 § som avses. I 41 § har tidsfristen anpassats till vad som gäller inom mervärde- och punktskatteområdena.

45 §

Paragrafen har upphört att gälla. Motsvarande bestämmelser har tagits in i 55 och 71 §§. Därigenom uppnås samma redaktionella indelning som i NTL.

Ändringarna har sin grund i att särskilda beslut om betalningsskyldighet inte skall behöva meddelas.

50 §

I första stycket har tagits in bestämmelser om omprövning motsvarande dem som finns i 4 kap. 7 § första stycket NTL. (Jfr 84 § UBL)

I första stycket har dessutom införts en särskild reglering i fråga om beslut om förhandsbesked enligt 22 a §. Sådana beslut får omprövas endast på begäran av någon av sökandena.

Någon särskild reglering liknande den i 4 kap. 7 § NTL för det fall att något grundläggande beslut inte har fattats behövs inte eftersom månadsavgiften, om någon uppbördsdeklaration inte har lämnats, alltid skall anses vara beslutad till noll kr. och i övriga fall skall anses vara beslutad till det belopp som angetts i uppbördsdeklarationen (se 11 §). (Jfr 84 § andra stycket UBL)

Bestämmelsen i andra stycket motsvarar 4 kap. 7 § tredje stycket NTL. (Jfr 84 § tredje stycket UBL)

51 §

I första stycket anges att ett beslut om månadsavgift inte får omprövas om årsavgift har beslutats för det år som omfattar den aktuella månaden. Har arbetsgivaren begärt omprövning av en sådan månadsavgift skall det anses som om han begärt en omprövning av årsavgiften.

Andra stycket motsvarar 4 kap. 8 § NTL. (Jfr 85 § UBL och kommentaren till denna paragraf)

52 §

Bestämmelserna har sin förebild i 4 kap. 9 § NTL. Tidsfristen i första stycket har bestämts med utgångspunkt i utgiftsåret. Genom att välja en sexårsperiod efter utgiftsårets utgång under vilken begäran om omprövning får göras uppnår man att tidsfristen i de flesta fall kommer att stämma överens med vad som gäller enligt NTL. (Jfr 86 § UBL)

För vissa beslut skall kortare tidfrister gälla. Dessa anges i 53 §. I fråga om sådana beslut gäller inte bestämmelserna i andra stycket.

53 §

I paragrafen finns bestämmelser om undantag från den tidsfrist som gäller enligt 52 § första stycket vid omprövning av vissa beslut. De aktuella besluten, beslut om kostnadsavdrag vid månadsredovisning och beslut om anstånd med redovisning och betalning av månadsavgift m.m., är av sådan art att en sexårig omprövningsperiod av praktiska skäl inte bör tillämpas.

Tidsfristen två månader har valts för att stämma överens med vad som gäller liknande beslut enligt UBL.

Beslut om förhandsbesked enligt 22 a § blir gällande endast om det åberopas av någon av sökandena. För att kunna åberopas skall beslutet ha vunnit laga kraft. Om förhandsbeskedet skall fylla sin funktion måste det snabbt vinna laga kraft. För detta fall är en frist på två månader också för lång. Tidsfristen har därför bestämts till tre veckor.

54 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 10 § NTL. Bestämmelsen är tillämplig förutom på arbetsgivare även på annan om denne ansökt om förhandsbesked. (Jfr 87 § UBL)

55 och 56 §§

Enligt det nya uppbördsförfarandet behöver betalningsskyldighet för beslutade arbetsgivaravgifter och anståndsränta aldrig åläggas en arbetsgivare. Att en sådan skyldighet föreligger följer direkt av lagens bestämmelser. Beslutade avgifter skall omedelbart få drivas in. Detsamma avses gälla när en allmän förvaltningsdomstol beslutat om arbetsgivaravgifterna. Bestämmelser i dessa hänseenden har tagits in i 27 a §. Nuvarande bestämmelser i 55 § har därför slopats. De nya 55 och 56 §§ motsvarar 4 kap. 11 och 12 §§ NTL. (Jfr 88 § UBL)

57 §

Bestämmelserna i paragrafen motsvarar 4 kap. 13 § med undantag av andra stycket 2 – 5 NTL. (Jfr 89 § UBL)

Tidsfristen i första stycket är densamma som i 52 § första stycket.

I andra stycket anges när omprövning får ske även efter utgången av sjätte året efter utgiftsåret. Bestämmelsen ersätter nuvarande 19 § första stycket 1 men är vidare. Den avser inte enbart den situationen att belopp som har räknats in i avgiftsunderlaget ansetts utgöra inkomst av annat förvärvsarbete utan samtliga fall då inkomsten inte ansetts utgöra inkomst av anställning, t. ex. då inkomsten vid taxeringen har hänförts till inkomst av kapital. Bestämmelsen är dessutom tillämplig vid följdändringar till efterprövningsbeslut som meddelats efter sexårsperiodens utgång, t. ex. när det visats att en annan arbetsgivare är skyldig att betala avgifterna än den som först påförts avgifterna.

58 §

Bestämmelserna i första och tredje stycket motsvarar 4 kap. 14 § NTL. (Jfr 90 § UBL)

I andra stycket har tagits in regler som motsvarar dem som hittills funnits i 10 § fjärde stycket första meningen och 17 § fjärde stycket.

59 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 15 § NTL. (Jfr 91 § UBL)

60 §

Paragrafen har sin förebild i 4 kap. 16 § NTL. Bestämmelserna i första stycket 1 och 2 kan sägas motsvara nuvarande 10 § första stycket 2 och det första ledet i 17 § första stycket 2. Bestämmelsen i första stycket 3 kan på samma sätt sägas motsvara nuvarande 10 § första stycket 1 och det senare ledet i 17 § första stycket 2. (Jfr 92 § UBL)

61 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 17 § NTL med undantag för bestämmelsen i 17 § första stycket 2.

Bestämmelsen i första stycket 2 kan sägas motsvara nuvarande 19 § första stycket 2.

62 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 18 § NTL. (Jfr 93 § UBL)

Vad som i första stycket avses med belopp av någon betydelse bör avgöras med ledning av som gäller vid eftertaxering.

I andra stycket har tagits in en bestämmelse som motsvarar nuvarande 10 § fjärde stycket när det gäller månadsavgift och 17 § fjärde stycket när det gäller årsavgift.

63 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 19 § NTL. Bestämmelsen ersätter nuvarande 20 § första stycket första meningen. I förhållande till nuvarande ordning har tidsfristen för påförande av arbetsgivaravgifter kortats med ett år. Därigenom kommer samma tidsfrist att gälla som för eftertaxering. (Jfr 94 § UBL)

64 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 20 § NTL. (Jfr 94 § UBL)

Bestämmelsen i tredje stycket motsvarar vad som nu gäller enligt 20 § första stycket andra meningen.

65 och 66 §§

Paragraferna har sina förebilder i 4 kap. 21 och 22 §§ NTL. Bestämmelserna i 65 § motsvarar vad som nu gäller enligt 20 § andra – femte styckena. Bestämmelsen i 66 § motsvarar vad som nu gäller enligt 20 § sjätte stycket.

De nya bestämmelserna har dock ändrats med hänsyn till att betalnings- skyldighet inte skall åläggas av skattemyndighet utan följa direkt av lagens bestämmelser.

67 §

Bestämmelsen motsvarar 4 kap. 23 § NTL. Den är ny men kan sägas vara en kodifiering av gällande ordning.

68 §

Paragrafen betecknades tidigare 50 §. Den motsvarar 6 kap. 1 § första stycket NTL. (Jfr 96 § UBL)

Bestämmelserna i första och andra styckena finns för närvarande i 50 § första och andra styckena.

I tredje stycket anges att överklagandet skall vara skriftligt.

Nuvarande bestämmelser i 50 § tredje stycket har flyttats till 69 §. Därigenom uppnås samma paragrafindelning som i NTL.

Bestämmelser motsvarande 6 kap. 1 § andra stycket behövs inte i USAL, eftersom det av paragrafens första och andra stycke följer att även beslut att avvisa en begäran om omprövning av ett avgiftsbeslut får överklagas.

69 §

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser motsvarande dem som nu finns i 50 § tredje stycket (se kommentaren till 68 §). Bestämmelserna har utformats i enlighet med 6 kap. 2 § NTL. (Jfr 97 § UBL)

70 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om tidsfrister för arbetsgivarens överklaganden. Den har sin förebild i 6 kap. 3 § NTL. I första stycket anges huvudregeln. Tidsfristen är densamma som gäller för omprövning enligt 52 § första stycket. (Jfr 98 § UBL)

I andra och tredje styckena finns bestämmelser om kortare tidsfrister för överklagande av vissa beslut. De kortare fristerna motiveras av praktiska skäl. I andra stycket är fristen två månader och i tredje stycket tre veckor. Även dessa frister stämmer överens med vad som gäller vid omprövning (se 53 §).

71 §

Paragrafen, som är ny, har utformats efter förebild av 6 kap. 4 § NTL. Motsvarande bestämmelser fanns tidigare i 45 §.

72 §

Paragrafen betecknades tidigare 51 §. Den motsvarar 6 kap. 5–7 §§ NTL. (Jfr 99 § 1 mom. UBL)

Nuvarande bestämmelser i 51 första stycket om omprövning har ersatts av de mer detaljerade bestämmelserna om omprövning i den nya 50 § och följande paragrafer. Av bestämmelsen i 6 kap. 6 § NTL, till vilken hänvisas i nuvarande 51 § andra stycket, framgår bl. a. att överklagade beslut skall omprövas. Detta stycke blir förevarande paragrafs första stycke.

I ett nytt andra stycke tas in en bestämmelse att gälla vid överklagande som motsvarar vad som föreslås gälla enligt 51 § första stycket vid omprövning.

73 §

I denna paragraf, som är ny, har tagits in bestämmelser om överklagande av riksskatteverket och det allmänna ombudet för sjömansskatt. De har sin förebild i 6 kap. 8 § NTL. (Jfr 100 § UBL)

74 §

Paragrafen är ny. Till första stycket har flyttats nuvarande bestämmelse i 50 a § tredje stycket. I andra stycket har tagits in ett förbud för riksskatteverket att överklaga ett förhandsbesked enligt 22 a §. Förbudet motiveras i första hand av praktiska skäl.

75 §

Paragrafen är ny. Den motsvarar 6 kap. 9 § NTL.

76 §

I paragrafen, som tidigare betecknades 52 §, har gjorts endast en redaktionell ändring i första stycket.

6.3 Lagen om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt

41 §

Ändringen i första stycket avser att klargöra att det är skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad som är behörig att fatta inte bara beskattningsbeslut utan även t. ex. beslut om skatterevision och vite.

I ett nytt andra stycke har införts en hänvisning till reglerna i NTL om överföring av beslutskompetensen mellan olika skattemyndigheter. Det kan i vissa fall vara motiverat att samla beslutskompetensen i såväl taxerings- som mervärdeskatteärenden på en myndighet (jfr prop. 1989/90: 74 s. 282).

Bestämmelsen i det nya tredje stycket möjliggör att även ett beslut om mervärdeskatt kan fattas i skattenämnd om det har ett nära samband med

ett taxeringsärende som skall avgöras i nämnden och det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang. (se avsnitt 3)

Prop. 1990/91:46

48 §

Ändringen är en direkt följd av att 70 och 71 §§ UBL har slopats. Reglerna om efterkrav ersätts av det nya omprövningsförfarandet.

48 a §

Se kommentaren till 21 § USAL.

6.4 Lagen om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

5 kap. 16 §

Ändringen är en direkt följd av att 70 och 71 §§ UBL har slopats. Reglerna om efterkrav ersätts av det nya omprövningsförfarandet.

5 kap. 17 §

Se kommentaren till 21 § USAL.

6.5 Lagen om ändring i lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar

4 §

Ändringen i inledningen föranleds av att 10 § ML upphävts genom SFS 1990:576. Skatteplikt har införts för i princip all yrkesmässig omsättning av varor och tjänster. Undantag från den generella skatteplikten anges uttryckligen i 8 § ML.

Punkt 4 har justerats i anledning av den ändrade indelningen i inkomstslag som införts genom skattereformen.

5 §

Ändringen i första stycket punkt 1 föranleds av att schablonbeskattningen av fastigheter avskaffas genom skattereformen. Begreppet privatbostadsfastighet definieras i 5 § KL. Att begrepp i AUL har samma innebörd som i KL framgår av 3 § AUL.

Första stycket punkt 5 har ändrats i anledning av de nya bestämmelserna om registreringskyldighet för och redovisning av mervärdeskatt (SFS 1990:576). Gränsen för registreringskyldighet har höjts från 30 000 kr. till 200 000 kr.; skattskyldig som inte är skyldig att lämna självdeklaration skall dock alltid registrera sig (19 § ML). Avsikten är att avdrag inte skall behöva göras i fler fall än i dag. Den föreslagna ändringen innebär att avdrag inte behöver göras i de fall uppdragstagaren visserligen inte är

registrerad till mervärdeskatt, men fakturan innehåller uppgift om hans organisationsnummer.

Prop. 1990/91:46

8 §

Ändringarna föranleds av att schablonbeskattningen av fastigheter avskaffas genom skattereformen (se kommentaren under 3 §) och av ändringarna av registreringskyldigheten i ML (se kommentaren under 5 §).

12 §

Skattereformen innebär att den som har en skattepliktig omsättning understigande 200 000 kr. normalt inte är registreringskyldig. Mervärdeskatten skall i dessa fall redovisas i den allmänna självdeklarationen. Ändringen i förevarande paragraf innebär att en uppdragsgivare inte är betalningsskyldig om uppdragstagaren redovisat mervärdeskatt i självdeklarationen för det aktuella beskattningsåret.

24 §

Den föreslagna ändringen innebär att en uppdragsgivare inte kan ställas till ansvar i de fall uppdragstagaren är en jurisk person som visserligen inte är registrerad till mervärdeskatt men som har lämnat uppgift om sitt organisationsnummer i fakturan.

6.6 Lagen om ändring i lagen (1983:850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m.

2 §

Ändringen i första stycket punkt 1 föranleds av att en skattskyldig normalt blir registreringskyldig till mervärdeskatt först när den skattepliktiga omsättningen för beskattningsåret överstiger 200 000 kr. Den som inte är registrerad skall redovisa mervärdeskatten i sin allmänna självdeklaration. Det föreslås därför vara tillräckligt att organisationsnummer i stället för registreringsnummer till mervärdeskatt anges i fakturan för att inte skyldighet att betala arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift eller att göra skatteavdrag skall inträda.

6.7 Övriga lagförslag

Ändringarna i 10 kap. 10 § aktieföretagslagen (1975:1385), 4 kap. 10 § lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag och 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar är en direkt följd av att årsuppgiften i USAL slopas. Beträffande ändringen i 11 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring hänvisas till avsnitt 4.

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslagen till

1. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
2. lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
3. lag om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt,
4. lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
5. lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385),
6. lag om ändring i lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag,
7. lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,
8. lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
9. lag om ändring i lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar,
10. lag om ändring i lagen (1983:850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m.

8 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Lagtext ur riksskatteverkets promemoria den 23 april 1990, Förslag till anpassning av uppbördslagen och lagen om uppbörd av socialavgifter till proposition 1989/90:74 om ny taxeringslag m. m.

Prop. 1990/91:46
Bilaga 1

1 Förslag till

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953:272)

dels att 70 och 71 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 70 § skall utgå,

dels att nuvarande 85 och 86 samt 86a–89 §§ skall betecknas 95 och 96 samt 98–101 §§,

dels att 75, 77 och 84 §§ skall ha följande lydelse,

dels att de nya 95, 96 och 100 §§ samt rubrikerna närmast före 84 och 95 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas nya bestämmelser 85–94 §§, 97 § samt närmast före 87 och 90 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

75 §

Om arbetsgivare *utan skälig anledning* underlåter att göra avdrag för preliminär eller kvarstående skatt, är han ansvarig för skatt som skatteavdraget skulle ha avsett, till belopp som svarar mot vad han har underlåtit att *avdraga*. Gäller arbetsgivarens ansvarighet på grund av underlåtenhet att göra avdrag för preliminär skatt arbetstagare, som *ej* är känd, skall vad arbetsgivaren har underlåtit att *avdraga* anses utgöra 40 procent av den lön på vilken skatteavdrag skulle ha gjorts.

Om *en* arbetsgivare *utan skälig anledning* underlåter att göra avdrag för preliminär eller kvarstående skatt, är han ansvarig för skatt, som skatteavdraget skulle ha avsett, till belopp som svarar mot vad han har underlåtit att *dra av*. Gäller arbetsgivarens ansvarighet på grund av underlåtenhet att göra avdrag för preliminär skatt arbetstagare, som *inte* är känd, skall vad arbetsgivaren har underlåtit att *dra av* anses utgöra 40 procent av den lön på vilken skatteavdrag skulle ha gjorts.

Fråga om arbetsgivares betalningsskyldighet enligt första stycket skall prövas av den skattemyndighet som avses i 44 § andra stycket.

Åläggs betalningsskyldighet arbetsgivare på grund av underlåtenhet att göra avdrag för preliminär skatt, innan slutlig skatt har debiterats för det inkomstår under vilket skatteavdraget skulle ha gjorts, skall betalningsskyldighet för skattebeloppet åläggas också arbetstagaren i samma ordning som gäller för restförd skatt.

Om arbetstagare blir känd först sedan betalningsskyldighet har ålagts arbetsgivaren, men före debiteringen av slutlig skatt som avses i tredje stycket, skall betalningsskyldighet för skattebeloppet åläggas arbetstagaren. Blir arbetstagaren känd senare än som har sagts nu skall beslut meddelas om hur stor del av arbetstagarens kvarstående eller tillkommande skatt som omfattas av arbetsgivarens betalningsskyldighet.

Betalningsskyldighet får i fall som avses i tredje eller fjärde stycket åläggas arbetstagaren också efter det att slutlig skatt har debiterats, om det med fog kan antagas att tillkommande skatt kommer att påföras honom.

Anvisningar till 75 §

En arbetsgivare får anses ha haft skäligen anledning att underlåta skatteavdrag bland annat om förutsättning för eftergift enligt 22d § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare i fråga om arbetsgivaravgifterna för den ersättning på vilken skatteavdrag skulle ha gjorts.

77 §

Har arbetsgivare gjort skatteavdrag men har han inte betalat in det innehållna beloppet i tid och ordning, som föreskrivs i denna lag, får beloppet, sedan betalningsskyldighet för det har ålagts arbetsgivaren drivas in hos honom i den ordning som gäller för indrivning av skatt.

Arbetsgivare är enligt 52 § första stycket betalningsskyldig för belopp som har innehållits genom skatteavdrag.

Har arbetsgivare inte redovisat gjorda skatteavdrag skall skattemyndigheten i beslut bestämma det belopp som han är betalningsskyldig för. I beslutet skall anges den tid inom vilken beloppet skall betalas.

Belopp som arbetsgivare enligt denna paragraf är betalningsskyldig för får drivas in i samma ordning som gäller för skatt. Innan beloppet lämnas för indrivning skall arbetsgivaren beredas tillfälle att betala beloppet.

Arbetstagaren är fri från betalningsansvar för motsvarande skattebelopp.

Arbetstagaren är fri från betalningsansvar för skattebelopp som arbetsgivaren är betalningsskyldig för.

Besvär m. m.

Omprövning m. m.

84 §

Har slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt debiterats med för högt belopp eller överskjutande preliminär skatt tillgodoräknats med för lågt belopp eller föreligger annan felaktighet till den skattskyldiges nackdel i hans skattsedel, äger den skattemyndighet som utfärdat skattsedeln vidtagna rättelse.

Föreligger motsvarande felaktighet i beslut om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, äger den skattemyndighet som meddelat beslutet vidtagna rättelse.

I fråga om omprövning av beslut om fastställande av avgiftsunderlag

Skattemyndigheten skall ompröva ett beslut som får överklagas enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för debiteringen av skatt eller annat ekonomiskt krav från det allmänna mot en skattskyldig eller en arbetsgivare, om den skattskyldige eller arbetsgivaren begär det eller om det finns andra skäl. Att omprövning skall ske när den skattskyldige eller arbetsgivaren överklagat beslut enligt denna lag framgår av 97 §.

Om något beslut inte fattats får beslutet fattas genom omprövning.

Skattemyndigheten får avstå från

för egenavgifter gäller bestämmelserna i 8 a § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut skall omprövas på begäran av den skattskyldige. Den skattskyldiges begäran skall ha kommit in till skattemyndigheten inom tid som anges i 4 kap. 9 § taxeringslagen (1990:00).

att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt gäller i tillämpliga delar beträffande belopp som skall betalas p. g. a. beslut som avses i första stycket.

85 §

Skattemyndigheten skall snarast efter ett omprövningsbeslut enligt denna lag eller ett omprövningsbeslut eller ett beslut om taxeringsåtgärder enligt taxeringslagen (1990:00) eller allmän förvaltningsdomstols beslut enligt denna lag göra den ändring i debiteringen av skatt som föranleds av beslutet.

86 §

Om en fråga som avses i 84 § har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte ompröva frågan.

Omprövning på begäran av den skattskyldige eller arbetsgivare

87 §

Vill den skattskyldige eller arbetsgivaren begära omprövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till skattemyndigheten senast femte året efter utgången av det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut.

Om den skattskyldige eller arbetsgivaren gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett beslut enligt denna lag som är till hans nackdel eller skattsedel eller annan handling med uppgift om vad han ålagts att betala, får han ändå begära omprövning. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

Har den skattskyldige eller arbetsgivaren inom den tid som anges i första eller andra stycket gett in skrivelsen med begäran om omprövning till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till den skattemyndighet som fattat beslutet.

88 §

Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av den som begär omprövningen eller hans ombud, får skattemyndigheten utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd att omprövning annars inte görs.

89 §

Trots bestämmelsen i 86 § får en fråga som har avgjorts av länsrätt eller kammarrätt genom beslut som vunnit laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats därefter.

Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

90 §

Omprövar skattemyndigheten självmant ett beslut enligt denna lag, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges eller arbetsgivarens fördel meddelas senast femte året efter utgången av det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut.

91 §

Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige eller arbetsgivaren får, utom i fall som avses i 93 § meddelas senast året efter utgången av det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut.

92 §

Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige eller arbetsgivaren efter utgången av tid som anges i 91 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 93 och 94 §§ (efterprövning).

93 §

Efterprövning får ske

1. om slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt blivit obehörigen utesluten från debitering eller påförd till för ringa belopp eller om skatt har restituerats med för högt belopp eller om motsvarande felaktighet finns i beslut om arbetsgivaransvar för arbetstagares skatt.

2. om en arbetsgivare har gjort avdrag för preliminär eller kvarstående skatt men inte betalat in det innehållna beloppet.

3. om en arbetsgivare har underlåtit att göra avdrag för preliminär eller kvarstående skatt.

Efterprövning enligt första stycket 3 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse. Efterprövning får inte ske om arbetsgivaren får anses ha haft skälig anledning att underlåta skatteavdrag eller om skattemyndigheten tidigare fattat beslut om efterprövning avseende samma fråga.

94 §

Efterprövning får ske

1. i fall som avses i 93 § första stycket 1, senast fjärde året efter det uppbördsår, under vilket skatten rätteligen skulle ha debiterats eller felaktigt restituerades,

2. i fall som avses i 93 § första stycket 2 eller 3, i fråga om preliminär skatt senast sjunde året eller i fråga om kvarstående skatt, femte året efter utgången av det kalenderår då skatteavdraget gjordes eller skulle ha gjorts.

Har skattskyldig beviljats anstånd med betalning av skatt i avvaktan på kammarrätts eller rege-

ringsrättens beslut med anledning av överklagande, får i fall som avses i 93 § första stycket 3 efterprövning ske inom en tid av ytterligare högst två år, räknat från utgången av det kalenderår, då domstolens beslut meddelades.

Besvär m. m.

Överklagande m. m.

95 §

1 mom. Skattemyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos länsrätten av skattskyldig, arbetsgivare och riksskatteverket, om inte annat följer av andra stycket. I fråga om beslut om fastställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i 11 – 13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Beslut om revision enligt 78 § 1 mom. och beslut varigenom vite har förelagts får inte överklagas. Inte heller beslut enligt 55 § 1 mom. första stycket och 55 § 2 mom. andra stycket samt beslut rörande framställning om försättande i konkurs, ackordsförslag och avskrivning av skatt får överklagas.

Överklagande av den skattskyldige eller arbetsgivare skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet. Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen (1990:00).

Överklagande av den skattskyldige eller arbetsgivare skall vara skriftligt och ha kommit in *senast femte året efter utgången av det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut. Om det överklagade beslutet har meddelats efter den 30 juni femte året efter utgången av det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut och klaganden har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagande komma in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.*

Överklagande av beslut om preliminär taxering, sättet för uttagande av preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag och anstånd enligt 48 § med inbetalning av skatt skall dock ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet. Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen (1990:00).

Den skattskyldige och arbetsgivaren får överklaga ett beslut enligt denna lag även om det inte gått honom emot.

Överklagande av riksskatteverket skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades.

Överklagande av riksskatteverket skall vara skriftligt och ha kommit in inom *tidsfrist som enligt 90 och 91 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndighet eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades. Överklagande enligt fjärde stycket skall dock ha kommit in inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.*

Överklagas ett omprövningsbeslut som avser efterprövning och yrkas ändring till den skattskyldiges eller arbetsgivarens nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Riksskatteverket får hos länsrätten yrka att arbetsgivare åläggs ansvarighet för arbetstagares skatt.

96 §

Bestämmelserna i 6 kap. 5–7 §§ taxeringslagen (1990:00) gäller när en skattskyldig eller en arbetsgivare överklagat skattemyndighetens beslut.

Om den skattskyldige eller arbetsgivaren överklagat skattemyndighetens beslut skall myndigheten pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall myndigheten avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att skattemyndigheten har lämnat den klagande en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten eller domstolen.

97 §

Om den skattskyldige eller arbetsgivaren överklagat skattemyndighetens beslut skall myndigheten snarast ompröva det överklagade beslutet.

tet. Detta gäller dock inte om överklagandet skall avvisas enligt 96 § eller hinder mot omprövning föreligger enligt 86 §.

Ett överklagande förfaller om skattemyndigheten ändrar beslutet så som den klagande begär.

Om skattemyndigheten ändrar beslutet på annat sätt än den klagande begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns det skäl för det, får myndigheten lämna den klagande tillfälle att återkalla överklagandet.

Om överklagandet inte avvisas enligt 96 § eller förfaller enligt andra stycket, skall skattemyndigheten överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till länsrätten. Om det finns särskilda skäl får överklagandet överlämnas till länsrätten utan föregående prövning.

100 §

Besvär över beslut enligt denna lag eller över taxering inverkar icke på skyldigheten att erlagga den skatt, som besväraren rör.

Åtgärd enligt denna lag skall verkställas oavsett att det beslut eller utslag som föranleder åtgärden icke vunnit laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utskökningsbalken.

Ett överklagande av ett beslut enligt denna lag eller av ett beslut om taxering inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt, som överklagandet rör.

Åtgärd enligt denna lag skall verkställas oavsett att det beslut eller utslag som föranleder åtgärden inte vunnit laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utskökningsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991. Därvid tillämpas vad som sägs i punkt 10 av övergångsbestämmelserna till lagen (1990:000) om ändring i uppbördslagen. De äldre bestämmelserna i 84 § och 85 § 1 mom. första stycket tillämpas också på beslut som meddelats efter utgången av år 1990 om det avser 1990 och tidigare års taxeringar.

De upphävda bestämmelserna i 70 § skall fortfarande tillämpas på ärenden avseende 1990 och tidigare års taxeringar.

Vad som i de äldre bestämmelserna sägs om länsskattemyndighet och lokal skattemyndighet skall från och med den 1 januari 1991 gälla skattemyndighet.

Lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

dels att 11, 12, 13, 15, 16, 19, 20, 22, 30, 51 och 55 §§ skall upphöra att gälla,

dels att i 6, 17, 18, 22 a, 24, 33 och 46 §§ orden "den lokala skattemyndigheten" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "skattemyndighet" i motsvarande form,

dels att i 9 och 23 §§ ordet "länskattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "skattemyndighet" i motsvarande form,

dels att nuvarande 54 § skall betecknas 30 §,

dels att 2, 3, 7, 10, 17, 21, 22 d, 26, 27, 28, 29, nya 30, 31, 32, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 50 och 52–55 §§ samt rubrikerna närmast före 30, 39 a och 50 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det skall införas nya paragrafer, 49 a–k och 50 a–c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag förstås med

lön: sådan lön eller annan ersättning enligt 2 kap. 3–5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter på vilken arbetsgivaravgifter skall beräknas;

uppbördsdeklaration: sådan uppbördsdeklaration som anges i 54 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272);

månadsavgift: de arbetsgivaravgifter som skall redovisas enligt 4 §;

utgiftsår: det kalenderår för vilket arbetsgivaravgifter skall betalas;

årsavgift: summan av de arbetsgivaravgifter som belöper på utgiftsåret;

årsuppgift: En arbetsgivares uppgift om den lön på vilken årsavgift skall beräknas;

redaravgift: de arbetsgivaravgifter som avser lön för vilken sjömansskatt skall betalas;

restitutionsränta: ränta enligt 24 §;

anståndsränta: ränta enligt 54 §. *anståndsränta*: ränta enligt 30 §.

3 §

Länskattemyndighetens beslut enligt denna lag meddelas av den länskattemyndighet till vilken uppbördsdeklarationen skall lämnas, om inte annat följer av 32 §.

Den lokala skattemyndighetens beslut enligt denna lag meddelas av den lokala skattemyndighet hos vilken arbetsgivaren är registrerad för inbetalning och redovisning av arbetstagares skatt. Är arbetsgivaren inte registrerad, meddelas beslut av den lokala skattemyndigheten i det

Beslut enligt denna lag meddelas av den skattemyndighet hos vilken arbetsgivaren är registrerad för inbetalning och redovisning av arbetstagares skatt, om inte annat följer av 32 §. Är arbetsgivaren inte registrerad meddelas beslut av skattemyndigheten i det län där arbets-

fögderi där arbetsgivaren är bosatt. Saknar en arbetsgivare, som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person, fast driftställe här i riket, meddelas beslutet av *den lokala* skattemyndigheten i Stockholms fögderi.

Vad som i *andra* stycket sägs om arbetsgivare skall i fråga om beslut enligt 22 a § gälla uppdragsgivaren.

Länsskattemyndigheten kan om särskilda skäl föreligger medge att arbetsgivare redovisar och betalar månadsavgift inom viss tid efter den dag då avgiften annars skall betalas.

Länsskattemyndigheten i Stockholms län kan om särskilda skäl föreligger medge att sådan arbetsgivare som avses i 3 § *andra* stycket sista meningen redovisar och betalar arbetsgivaravgifter i annan ordning än som föreskrivs i denna lag.

Den lokala skattemyndigheten skall fastställa månadsavgiften och i förekommande fall ålägga betalningsskyldighet för arbetsgivaren om denne har

1. underlåtit att lämna redovisning enligt 4 §;

givaren är bosatt. Saknar en arbetsgivare, som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person, fast driftställe här i riket, meddelas beslutet av skattemyndigheten i Stockholms län.

Vad som i *första* stycket sägs om arbetsgivare skall i fråga om beslut enligt 22 a § gälla uppdragsgivaren.

7 §

Skattemyndigheten kan om särskilda skäl föreligger medge att arbetsgivare redovisar och betalar månadsavgift inom viss tid efter den dag då avgiften annars skall betalas.

Skattemyndigheten i Stockholms län kan om särskilda skäl föreligger medge att sådan arbetsgivare som avses i 3 § *första* stycket sista meningen redovisar och betalar arbetsgivaravgifter i annan ordning än som föreskrivs i denna lag.

Fastställelse av månadsavgift m. m.

10 §

Har arbetsgivaren lämnat deklaration enligt 4 och 9 §§ eller inom den tid som anges i beslut enligt 7 § anses fastställelsebeslut ha meddelats i enlighet med deklarationen.

Om deklaration inte har kommit in till skattemyndigheten inom den tid som anges i första stycket anses månadsavgiften genom fastställelsebeslutet ha bestämts till noll kronor.

Kommer deklarationen in till skattemyndigheten vid en senare tidpunkt än som anges i första stycket anses fastställelsebeslut ha meddelats i enlighet med deklarationen om inte ett omprövningsbeslut har meddelats dessförinnan.

Skattemyndigheten skall meddela beslut om fastställelse av månadsavgift när detta föranleds av dom i mål om månadsavgift.

När skattemyndigheten beslutar om månadsavgift enligt fjärde styc-

Nuvarande lydelse

2. lämnat oriktig uppgift och månadsavgiften på grund därav blivit för låg; eller

3. redovisat för hög månadsavgift och beslut om restitution eller avkortning skall meddelas.

Betalningsskyldighet skall åläggas arbetsgivaren för avgiftsbelopp som har redovisats i uppbördsdeklaration men inte betalats. Belopp för vilket betalningsskyldighet ålagts får omedelbart drivas in.

Kan på grund av brister i arbetsgivarens uppgifter, bokföring eller anteckningar om utgiven lön underlaget för den månadsavgift som skall fastställas inte beräknas tillförlitligt, skall det uppskattas av skattemyndigheten efter vad som bedöms vara skäligt med hänsyn till föreliggande omständigheter såsom verksamhetens art och omfattning.

Om arbetsgivaren saknat skälig anledning anta att uppgift som han har lämnat om värde av naturaförmån har varit oriktig får den lokala skattemyndigheten inte på grund av det felaktiga värdet fastställa höjd månadsavgift. Lokala skattemyndigheten behöver inte heller besluta om rättelse när den oriktiga uppgiften avseende naturaförmånen gäller ett mindre belopp och rättelse inte yrkas av arbetsgivaren.

Månadsavgift får fastställas även i fall då avgift för samma månad tidigare fastställts. Beslut enligt denna paragraf får inte meddelas om årsavgift har fastställts.

Föreslagen lydelse

ket eller meddelar beslut om omprövning av månadsavgift skall i beslutet anges den tid inom vilken arbetsgivaren skall betala det belopp för vilket betalningsskyldighet föreligger. Beloppet får efter utgången av denna tid omedelbart drivas in.

Arbetsgivaren är enligt 9 § betalningsskyldig för den månadsavgift som enligt 41 § skall redovisas på uppbördsdeklaration. Sedan arbetsgivaren beretts tillfälle att betala beloppet får det omedelbart drivas in.

Beslut enligt denna paragraf får inte meddelas om årsavgift har fastställts.

11 §

Den lokala skattemyndigheten får anmana en arbetsgivare att inom den tid som angetts i anmaningen lämna årsuppgift.

Anmaning enligt denna paragraf får också utfärdas av riksskatteverket eller länskattemyndigheten. Har uppbördsdeklaration lämnats under särskilt redovisningsnummer skall årsuppgift lämnas under samma nummer.

12 §

Årsuppgiften skall anges

1. arbetsgivarens namn och postadress, personnummer, organisationsnummer eller särskilda redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272);

2. under utgiftsåret utgiven lön, dock inräknat det belopp som avses i punkt 3;

3. den lön på vilket avdrag har gjorts enligt 6 §;

4. den lön på vilken årsavgiften beräknas.

Årsuppgift skall avges på heder och samvete på blankett enligt fastställt formulär.

13 §

Avlider arbetsgivaren, skall för det utgiftsår då dödsfallet inträffade årsuppgiften avse både av den avlidne och av dödsboet utgivna löner.

15 §

En arbetsgivare som lämnat ofullständig årsuppgift får anmanas att komplettera den.

Efter anmaning är arbetsgivare och arbetstagare skyldiga att inom den tid som har angetts i anmaningen meddela de upplysningar som behövs för kontroll av avgiftsskyldigheten.

Arbetsgivaren och arbetstagaren skall efter anmaning också förete alla handlingar som behövs för kontroll av avgiftsskyldigheten såsom kontrakt, kontoutdrag, räkning eller kvitto.

Anmaning enligt denna paragraf får utfärdas av riksskatteverket, länskattemyndigheten eller den lokala skattemyndigheten.

Bestämmelserna i 54 § 3 mom. andra stycket och tredje stycket första meningen uppbördslagen (1953:272) om uppbördsdeklaration skall tillämpas på årsuppgift.

16 §

Om arbetsgivare eller arbetstagare inte hörsammar en anmaning en-

ligt 15 § första eller andra stycket får vite föreläggas. Om en arbetsgivare inte hörsammar en anmaning enligt 11 § får den anmanande myndigheten vid vite anmana denne att inkomma med årsuppgift inom viss tid. Bestämmelserna i 83 § uppbördslagen (1953:272) om vite gäller därvid i tillämpliga delar.

Fastställelse av årsavgift m. m.

17 §

Den lokala skattemyndigheten skall efter den 1 mars året efter utgiftsåret fastställa årsavgiften för arbetsgivaren

1. om en arbetsgivare i årsuppgift eller annat meddelande har lämnat sådan uppgift om lön att årsavgiften uppgår till större belopp än summan av vad arbetsgivaren har betalat och ålagts betala för utgiftsåret;

2. om årsavgiften blivit för låg på grund av att arbetsgivaren har lämnat oriktig uppgift eller underlåtit att lämna föreskriven uppgift;

3. om en arbetsgivare yrkat att en inte tidigare fastställd årsavgift skall bestämmas till lägre belopp än som följer av uppgifterna i uppbördsdeklaration;

4. om beslut om restitution eller avkortning skall meddelas;

5. om fall föreligger som avses i 19 §; eller

6. om den lokala skattemyndigheten finner att en arbetstagares kostnader bör beräknas till lägre belopp än som följt av beslut enligt 6 § tredje stycket och årsavgiften inte tidigare fastställts.

Fastställelse enligt första stycket 1, 2, 4 och 5 får ske även i fall då årsavgift tidigare fastställts. Fastställelse enligt första stycket 1, 2 och 4–6 får underlåtas om beloppet att återfå eller som återstår att betala understiger 100 kronor.

Fastställelse enligt första stycket 3 får avse endast avgiftsbelopp som

Skattemyndigheten kan efter den 1 mars året efter utgiftsåret i stället för beslut enligt 10 § om månadsavgift meddela beslut om fastställelse av årsavgift för arbetsgivaren om

1. månadsavgift omprövas enligt 49 a–k §§ eller 50 c §,

2. när detta föranleds av dom i mål om årsavgift.

inte tidigare fastställts. Yrkandet skall ha kommit in till den lokala skattemyndigheten före utgången av andra året efter utgiftsåret.

Om arbetsgivaren saknat skälig anledning anta att uppgift som han har lämnat om värde av naturaförmån har varit oriktig får den lokala skattemyndigheten inte på grund av det felaktiga värdet fastställa höjd årsavgift.

Uppgår de arbetsgivaravgifter som återstår att betala till minst 100 kronor, skall arbetsgivaren åläggas betalningsskyldighet för dem. Öretal som uppkommer vid beräkningen bortfaller. Ett belopp för vilket betalningsskyldighet ålagts får omedelbart drivas in.

När skattemyndigheten beslutar om årsavgift enligt första stycket eller meddelar beslut om omprövning av årsavgift skall i beslutet anges den tid inom vilken arbetsgivaren skall betala det belopp för vilket betalningsskyldighet föreligger. Beloppet får efter utgången av denna tid omedelbart drivas in.

Fastställelse enligt denna paragraf får underlätas om fastställelse av månadsavgift meddelas enligt 10 §.

19 §

Har årsavgiften blivit oriktig på grund av felräkning, felskrivning eller annat uppenbart förbiseende, skall den lokala skattemyndigheten rätta felaktigheten, om inte denna är att anse som ringa. Ändring skall också vidtas

1. om ett belopp som har inräknats i avgiftsunderlaget har ansetts utgöra inkomst av annat förvärsarbete vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst eller

2. om ett belopp som inte har inräknats i avgiftsunderlaget har ansetts utgöra inkomst av anställning vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst.

Den lokala skattemyndigheten får medge anstånd med betalningen av ett avgiftsbelopp som kan komma att sättas ned genom rättelse eller ändring enligt första stycket.

20 §

Den lokala skattemyndigheten får ålägga en arbetsgivare betalningsskyldighet för ett utgiftsårs avgifter inom sju år efter utgiftsårets utgång. Har en arbetsgivare avlidit får betalningsskyldighet dock inte

åläggas dödsboet enligt 22 § om inte frågan prövats inom två år efter utgången av det kalenderår under vilket bouppteckning blivit ingiven för registrering.

Har arbetsgivaren, på sätt anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69), delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser arbetsgivaravgifterna eller har åtal väckts mot honom för sådant brott, får den lokala skattemyndigheten ålägga betalningsskyldighet för det utgiftsår som brottet avser även efter utgången av i första stycket angiven tid. Detsamma gäller om tiden för att ådöma arbetsgivaren påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Den lokala skattemyndigheten får också ålägga betalningsskyldighet efter utgången av i första stycket angiven tid när sådan skyldighet skall åläggas på grund av åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen.

Betalningsskyldighet enligt andra stycket får inte åläggas efter utgången av kalenderåret efter det då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Betalningsskyldighet enligt tredje stycket får inte åläggas efter utgången av kalenderåret efter det då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har arbetsgivaren avlidit skall dock fråga om betalningsskyldighet för dödsboet prövas inom sex månader från dödsfallet.

Ett beslut om betalningsskyldighet som meddelas enligt andra stycket skall undanröjas av den lokala skattemyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet inte bifalls till någon del. Vad som har sagts nu gäller dock inte om arbetsgivaren är fri från ansvar med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Andra – femte styckena skall också tillämpas om brottet avser en ju-

ridisk persons arbetsgivaravgifter och åtgärd som avses i andra stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren är fri från ansvar för sådant brott med stöd av 12 § skattebrottslagen.

21 §

Den som i egenskap av företrädare för en arbetsgivare, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala arbetsgivaravgifter i rätt tid och ordning är tillsammans med arbetsgivaren betalningsskyldig för beloppet samt den restavgift och tilläggsavgift som belöper på detta. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Den som i egenskap av företrädare för en arbetsgivare, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala arbetsgivaravgifter i den ordning och inom den tid som anges i 9 § är tillsammans med arbetsgivaren betalningsskyldig för beloppet samt den restavgift och tilläggsavgift som belöper på detta. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

22 §

Har en arbetsgivare avlidit och skall betalningsskyldighet åläggas för arbetsgivaravgiften som belöper på tid före dödsfallet, skall betalningsskyldigheten åläggas dödsboet.

22 d §

En arbetsgivares skyldighet att betala arbetsgivaravgifter som belöper på en av honom utgiven ersättning får helt efterges, om han

1. inte insåg att han var arbetsgivare åt den som utförde det arbete för vilket han utgett ersättningen och
2. med hänsyn till föreliggande omständigheter måste anses ha saknat anledning räkna med att han var arbetsgivare.

Var den, med vilken arbetsgivaren har avtalat om arbetets utförande, när avtalet ingicks registrerad i det centrala skatterregistret för betalning av preliminär A-skatt, får eftergift medges endast om särskilda skäl föreligger.

Om det finns förutsättningar enligt denna paragraf får eftergift medges, även om det inte har yrkats.

Fråga om eftergift prövas av den lokala skattemyndigheten eller, i besvärsmål om skyldighet att betala arbetsgivaravgifter, av besvärinstansen.

Fråga om eftergift prövas av skattemyndigheten.

26 §

Länsskattemyndigheten skall övervaka att arbetsgivare fullgör sina skyldigheter enligt denna lag.

Det åligger lokal skattemyndighet att biträda länsskattemyndigheten vid övervakningen.

Skattemyndigheten skall övervaka att arbetsgivare fullgör sina skyldigheter enligt denna lag.

27 §

För kontroll av att en arbetsgivare har fullgjort sin uppgiftsskyldighet får riksskatteverket, *länsskattemyndigheten* eller *den lokala skattemyndigheten* besluta om revision hos arbetsgivaren. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 56 och 58 §§ taxeringslagen (1956:623) om taxeringsrevision.

För kontroll av att en arbetsgivare har fullgjort sin uppgiftsskyldighet får riksskatteverket eller skattemyndigheten besluta om revision hos arbetsgivaren. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 8–14 §§ taxeringslagen (1990:00) om taxeringsrevision.

28 §

Har arbetsgivaravgifter inte betalats i den tid och ordning som är föreskriven i denna lag för betalning av sådan avgift eller som har bestämts enligt 7 §, 19 § andra stycket eller 54 §, utgår restavgift och tilläggsavgift enligt 58 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). Därvid skall bestämmelserna i 58 § 2 mom. första stycket samma lag tillämpas.

Har arbetsgivaravgifter inte betalats i den tid och ordning som är föreskriven i denna lag för betalning av sådan avgift eller som har bestämts enligt 7 eller 30 §§, utgår restavgift och tilläggsavgift enligt 58 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). Därvid skall bestämmelserna i 58 § 2 mom. första stycket samma lag tillämpas.

Uppbördslagens bestämmelser om indrivning, avkortning, avskrivning och antagande av ackordsförslag skall också tillämpas i fråga om belopp på vilket denna lag är tillämpligt. Införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken får äga rum.

29 §

Bestämmelserna i 50 § 1 mom. taxeringslagen (1956:623) gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i uppbördsdeklarationer och andra handlingar, som har avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelserna i denna lag eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid avgiftskontroll.

Bestämmelserna i 3 kap. 17 § första stycket taxeringslagen (1990:00) gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i uppbördsdeklarationer och andra handlingar, som har avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelserna i denna lag eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid avgiftskontroll.

Uppgifter som avses i första stycket får tillhandahållas myndigheter i främmande stater med vilka Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i ärenden om avgift enligt system för social trygghet.

Allmänt ombud
54 §

Har en arbetsgivare hos allmän förvaltningsdomstol överklagat ett beslut om betalningsskyldighet enligt denna lag får länskattemyndigheten om det finns synnerliga skäl medge anstånd helt eller delvis med betalningen. Anstånd får beviljas att gälla längst intill dess tre månader förflutit från dagen för förvaltningsdomstolens avgörande i saken. Det samma gäller om ett beslut angående redaravgift har överklagats hos sjömansskattenämnden eller allmän förvaltningsdomstol. Länskattemyndigheten får som villkor för anstånd föreskriva att säkerhet skall ställas.

Den som fått anstånd skall betala ränta (anstånds ränta) för den del av avgiftsbeloppet för vilken betalningsskyldighet kvarstår vid anståndstidens utgång. Anstånds ränta beräknas för visst kalenderår efter en räntesats som med tre procentenheter överstiger det av riksbanken fastställda diskonto som gällde vid utgången av det föregående året.

Anstånds ränta utgår från och med månaden efter den, då avgiften skulle ha erlagts om anstånd inte hade medgivits, till och med den månad, då anståndstiden gått till ända. Anstånds ränta som understiger 50 kronor skall dock inte påföras. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller.

Sedan den lokala skattemyndigheten ålagt arbetsgivaren betal-

Anstånd med betalning
30 §

Har ett beslut om fastställelse överklagats eller kan annars betalningsskyldigheten antas komma att sättas ned får skattemyndigheten medge anstånd med betalningen. Därvid gäller bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272) i tillämpliga delar.

Den som har fått anstånd skall betala ränta (anstånds ränta) för den del av avgiftsbeloppet för vilken betalningsskyldighet kvarstår vid anståndstidens utgång. Anstånds ränta beräknas för visst kalenderår efter en räntesats som med tre procentenheter överstiger det av riksbanken fastställda diskonto som gällde vid utgången av det föregående året.

Anstånds ränta utgår från och med månaden efter den, då avgiften skulle ha erlagts om anstånd inte hade medgetts, till och med den månad, då anståndstiden gått ut eller, om betalning skett dessförinnan, till och med den månad betalning skett. Anstånds ränta som understiger 50 kronor skall dock inte påföras. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller.

Bifalls arbetsgivarens yrkande av skattemyndigheten skall erlagd ränta återbetalas. Bifaller domstol ett överklagande skall erlagd ränta återbetalas sedan domen vunnit laga kraft. På återbetalt belopp beräknas restitutionsränta. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar 24 §.

I fråga om befrielse från anstånds ränta gäller bestämmelserna

ningsskyldighet för räntebeloppet i 49 § 5 mom. uppbördslagen.
får det omedelbart drivas in.

31 §

Bestämmelserna i 1–13 och 15–30 §§ gäller också redaravgift, om inte annat följer av vad som föreskrivs i andra stycket eller i 32–35 och 37 §§.

Bestämmelserna i 1–10 och 17 §§ gäller också redaravgift, om inte annat följer av vad som föreskrivs i andra stycket eller i 32–35 och 37 §§.

I stället för tidsangivelsen den 1 mars året efter utgiftsåret i 17 § skall i fråga om redaravgift gälla den 30 april året efter utgiftsåret.

32 §

Länsskattemyndighetens behörighet enligt 11, 15 och 54 §§ tillkommer länsskattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län. I fråga om åtgärder som avses i 28 § andra stycket meddelas beslut av länsskattemyndigheten i det län där målet om indrivning av avgiftsfordringen är anhängigt.

Med allmänt ombud enligt 30 § avses det allmänna ombudet enligt 24 § lagen (1958:295) om sjömansskatt.

Skattemyndighetens behörighet enligt 30 § tillkommer skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län. I fråga om åtgärder som avses i 28 § andra stycket meddelas beslut av skattemyndigheten i det län där målet om indrivning av avgiftsfordringen är anhängigt.

Det allmänna ombudet enligt 24 § lagen (1958:295) om sjömansskatt får hos sjömansskattekontoret yrka att redaravgift påförs en redare.

37 §

Beslut om betalningsskyldighet för redaravgift får meddelas bara om sjömansskatt har betalats för lönen eller om den sjömansskatt som belöper på lönen får drivas in.

Beslut som medför betalningsskyldighet för redaravgift får meddelas bara om sjömansskatt har betalats för lönen eller om den sjömansskatt som belöper på lönen får drivas in.

38 §

En arbetsgivare, som i uppbördsdeklaration, årsuppgift, eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter har lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, påförs avgiftstillägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som ytterligare rätteligen skall utgå.

En arbetsgivare, som i uppbördsdeklaration, eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter har lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, påförs avgiftstillägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som ytterligare rätteligen skall utgå.

39 §

Har med stöd av bestämmelserna i 10 eller 18 § om uppskattning gjorts avvikelse från de uppgifter som en arbetsgivare har lämnat i

Har med stöd av bestämmelserna i 10 eller 18 § om uppskattning gjorts avvikelse från de uppgifter som en arbetsgivare har lämnat i

uppbördsdeklaration, *årsuppgift* eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter, påförs arbetsgivaren avgiftstillägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen ytterligare skall utgå. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från arbetsgivaren skall dock avgiftstillägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

uppbördsdeklaration, eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter, påförs arbetsgivaren avgiftstillägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen ytterligare skall utgå. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från arbetsgivaren skall dock avgiftstillägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

40 §

Har avgiftsunderlaget uppskattats med stöd av 10 eller 18 § på grund av att uppbördsdeklaration eller *årsuppgift* inte lämnats, påförs avgiftstillägg om uppbördsdeklaration eller *årsuppgift* inte kommit in trots att anmaning har sänts ut till arbetsgivaren. Tillägget beräknas till 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen påförs utöver vad som skulle ha utgått enligt skriftliga uppgifter som arbetsgivaren lämnat. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från arbetsgivaren skall avgiftstillägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

Har avgiftsunderlaget uppskattats med stöd av 10 eller 18 § på grund av att uppbördsdeklaration inte lämnats, påförs avgiftstillägg om uppbördsdeklaration inte kommit in trots att anmaning har sänts ut till arbetsgivaren. Tillägget beräknas till 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen påförs utöver vad som skulle ha utgått enligt skriftliga uppgifter som arbetsgivaren lämnat. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från arbetsgivaren skall avgiftstillägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

41 §

Ett beslut om avgiftstillägg enligt 40 § skall undanröjas, om uppbördsdeklaration eller *årsuppgift* kommer in till lokal skattemyndighet eller allmän förvaltningsdomstol inom tre veckor från den dag då arbetsgivaren fick del av beslutet.

Ett beslut om avgiftstillägg enligt 40 § skall undanröjas, om uppbördsdeklaration kommer in till skattemyndighet eller allmän förvaltningsdomstol inom tre veckor från den dag då arbetsgivaren fick del av beslutet.

42 §

Avgiftstillägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av uppbördsdeklaration, *årsuppgift* eller annat skriftligt meddelande från arbetsgivaren. Har en arbetsgivare frivilligt rättat oriktig uppgift, påförs inte avgiftstillägg.

Avgiftstillägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av uppbördsdeklaration eller annat skriftligt meddelande från arbetsgivaren. Har en arbetsgivare frivilligt rättat oriktig uppgift, påförs inte avgiftstillägg.

44 §

Frågor om avgiftstillägg som avser månadsavgift eller årsavgift som har fastställts av *den lokala* skattemyndigheten prövas av myndigheten.

Det allmänna ombudet får i den ordning som gäller för överklagande enligt denna lag hos länsrätten eller, när fråga är om redaravgift, sjömansskattenämnden yrka att avgiftstillägg påförs.

Frågor om avgiftstillägg som avser månadsavgift eller årsavgift som har fastställts av skattemyndigheten prövas av myndigheten.

Riksskatteverket och det allmänna ombudet för sjömansskatt får i den ordning som gäller för överklagande enligt denna lag hos länsrätten eller, när fråga är om redaravgift, sjömansskattenämnden yrka att avgiftstillägg påförs.

45 §

En arbetsgivares yrkande beträffande avgiftstillägg skall, oavsett vad som annars föreskrivs om besvär, prövas om beslutet om arbetsgivaravgifter inte har vunnit laga kraft.

46 §

Om betalningsskyldighet för ett avgiftsbelopp enligt 20 § inte längre kan åläggas får den lokala skattemyndigheten inte påföra avgiftstillägg på beloppet.

Avgiftstillägg får inte påföras om arbetsgivaren har avlidit.

47 §

Bestämmelserna i 43 § om eftergift av avgiftstillägg skall beaktas även om yrkande om detta inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som förekommit i ärendet.

Om arbetsgivaravgiften sätts ned, skall också vidtas den ändring i beslutet om avgiftstillägg som nedsättningen kan föranleda.

Vid handläggningen i kammarrätt och länsrätt av mål om avgiftstillägg skall muntlig förhandling hållas, om arbetsgivaren begär det.

Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning anta att avgiftstillägg kommer att utgå.

Omprövning m. m.

49 a §

Skattemyndigheten skall ompröva ett beslut enligt denna lag om arbetsgivaren eller vad gäller beslut enligt 22 a § någon av sökandena, begär det eller skäl annars föreligger. Att omprövning skall ske när ett

beslut enligt denna lag överklagats framgår av 50 c §.

Om något beslut om månadsavgift inte finns får beslutet meddelas genom omprövning.

Sedan beslut om fastställelse av årsavgift meddelats får beslut om fastställelse av månadsavgift inte omprövas.

En begäran om omprövning eller ett överklagande av månadsavgift skall i dessa fall anses avse beslutet om årsavgift.

49 b §

Om en fråga avgjorts av förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte pröva frågan på nytt.

49 c §

Begäran om omprövning, skall göras skriftligt. Begäran skall ha kommit in till skattemyndigheten senast sju år efter utgången av utgiftsåret. Begäran om omprövning av beslut enligt 6 §, 7 §, eller 30 § skall ha kommit in till skattemyndigheten inom två månader från det sökanden fick del av beslutet. Begäran om omprövning av ett beslut enligt 22 a § skall ha kommit in till skattemyndigheten inom tre veckor från det sökanden fick del av beslutet.

Har en begäran om omprövning ingivits inom den tid som anges i första stycket till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas.

Skrivelsen skall då omedelbart översändas till den skattemyndighet som fattat beslutet.

Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av den som begär omprövningen eller hans ombud, får skattemyndigheten utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd att omprövning annars inte görs.

Utan hinder av att tiden för begäran om omprövning enligt första stycket har gått ut, får beslut om

avgiftstillägg omprövas, så länge beslutet i den arbetsgivaravgiftsfråga som föranlett avgiftstillägget inte har vunnit laga kraft.

49 d §

Har en fråga avgjorts av länsrätten eller kammarrätten, får frågan utan hinder av vad som sägs i 49 b § omprövas om beslutet på grund av regeringsrättsavgörande som har tillkommit efter länsrättens eller kammarrättens beslut måste anses som felaktigt.

49 e §

Omprövar skattemyndigheten självant ett beslut får omprövningsbeslut som är till arbetsgivarens fördel meddelas senast under sjätte året från utgången av utgiftsåret.

Ett omprövningsbeslut får meddelas även efter den tid som anges i första stycket om det föranleds av skattemyndighets fastställelsebeslut eller förvaltningsdomstols beslut i mål om arbetsgivaravgift enligt denna lag.

49 f §

Omprövningsbeslut som är till nackdel för arbetsgivaren får, utom i fall som avses i 49 h §, meddelas senast under andra året efter utgången av utgiftsåret.

Om arbetsgivaren saknat skälig anledning anta att uppgift som han har lämnat om värde av naturaförmån har varit oriktig får den lokala skattemyndigheten inte på grund av det felaktiga värdet fastställa höjd månadsavgift. Skattemyndigheten behöver inte heller besluta om rättelse när den oriktiga uppgiften avseende naturaförmånen gäller ett mindre belopp och rättelse inte yrkas av arbetsgivaren.

Har arbetsgivaren inte gett in deklARATION i rätt tid får ett omprövningsbeslut som är till nackdel för arbetsgivaren meddelas även efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant ompröv-

ningsbeslut får meddelas inom ett år från det att deklARATIONEN kommit in till skattemyndigheten, dock senast inom sex år från utgången av utgiftsåret.

49 g §

Skattemyndigheten får inte själv-
mant ompröva ett beslut enligt
22 a §.

49 h §

Skattemyndigheten får meddela
ett omprövningsbeslut till nackdel
för arbetsgivaren efter utgången av
den tid som anges i 49 f § under de
förutsättningar och på det sätt som
anges i 49 h–k §§ (efterprövning).

49 j §

Efterprövning får ske om arbetsgi-
varen

1. i deklARATION eller på annat sätt
lämnat oriktig uppgift till ledning
för fastställelsebeslut eller

2. lämnat oriktig uppgift i mål
om arbetsgivaravgift

3. underlåtit att lämna deklara-
tion eller infordrad uppgift och den
oriktiga uppgiften eller underlåten-
heten medfört att ett fastställelsebe-
slut blivit felaktigt eller att faststäl-
lelsebeslut ej meddelats.

Efterprövning får också ske

1. vid rättelse av felräkning, miss-
skrivning eller annat uppenbart för-
biseende

2. om ett belopp som inte har in-
räknats i avgiftsunderlaget har an-
setts utgöra inkomst av anställning
vid beräkning av pensionsgrundan-
de inkomst.

Efterprövning som avser annat än
prövning enligt andra stycket 2 får
ske endast om den skulle avse be-
lopp av någon betydelse. Efterpröv-
ning får inte ske om beslutet med
hänsyn till omständigheterna skulle
framstå som uppenbart oskäligt el-
ler om skattemyndigheten tidigare
fattat beslut om efterprövning på
samma grund.

Beslut om efterprövning får med-

delas senast under sjätte året efter utgången av utgiftsåret om inte annat anges i 49 k §.

49 k §

Beslut om efterprövning enligt 49 j § andra stycket 2 får meddelas även efter den tid som anges i 49 j § fjärde stycket men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Beslut om efterprövning på grund av oriktig uppgift i omprövningsärende eller mål om arbetsgivaravgift får meddelas efter den tid som anges i 49 j § fjärde stycket men senast inom ett år efter utgången av den månad då skattemyndighetens eller domstolens beslut i ärendet eller målet har vunnit laga kraft.

Om arbetsgivaren har avlidit, får beslut om efterprövning inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då bouppteckning efter honom lämnats in för registrering.

Har arbetsgivaren, på sätt anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69), delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser arbetsgivaravgifterna eller har åtal väckts mot honom för sådant brott, får skattemyndigheten meddela beslut om efterprövning för det utgiftsår som brottet avser även efter utgången av den i 49 j § fjärde stycket angivna tiden.

Detsamma gäller om tiden för att ådöma arbetsgivaren påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Skattemyndigheten får också meddela beslut om efterprövning efter utgången av den i 49 j § fjärde stycket angivna tiden när sådant beslut skall meddelas på grund av åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen.

Beslut om efterprövning enligt fjärde stycket får inte meddelas efter utgången av kalenderåret efter det då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Betalningsskyl-

dighet enligt femte stycket får inte äläggas efter utgången av kalenderåret efter det då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har arbetsgivaren avlidit skall dock fråga om betalningsskyldighet för dödsboet prövas inom sex månader från dödsfallet.

Ett beslut om efterprövning som meddelas enligt fjärde stycket skall undanröjas av skattemyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet inte bifalls till någon del. Vad som har sagts nu gäller dock inte om arbetsgivaren är fri från ansvar med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Fjärde—sjunde styckena skall också tillämpas om brottet avser en juridisk persons arbetsgivaravgifter och åtgärd som avses i andra stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren är fri från ansvar för sådant brott med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Besvär m. m.

Överklagande m. m.

50 §

Den lokala skattemyndighetens beslut får överklagas genom besvär hos länsrätten. Beslut enligt 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket överklagas dock genom besvär hos länsstatens skattemyndighet. Beslut enligt nämnda styckena eller 22 a § får inte överklagas av det allmänna ombudet.

Sjömansskattekontorets beslut får överklagas genom besvär hos sjömansskattenämnden. Besvärshandlingen skall ha kommit in senast två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Den lokala skattemyndighetens eller sjömansskattekontorets beslut om revision eller beslut varigenom vite har förelagts får inte överkla-

Skattemyndighetens beslut får överklagas hos länsrätten.

Sjömansskattekontorets beslut får överklagas hos sjömansskattenämnden.

Riksskatteverkets, skattemyndighetens eller sjömansskattekontorets beslut om revision eller beslut varigenom vite har förelagts får inte

gas. Detsamma gäller den lokala skattemyndighetens avvisningsbeslut enligt 22 a § andra stycket.

överklagas.

50 a §

Arbetsgivarens eller det allmänna ombudets för sjömansskatt överklagande skall ha kommit in inom sex år efter utgången av utgiftsåret. Är det fråga om ett beslut som fattats efter den 30 juni sjätte året efter det utgiftsår som beslutet avser, får överklagandet komma in efter denna tid men inom två månader från den dag den klagande fick del av beslutet.

Överklagande av arbetsgivaren av beslut enligt 6 § tredje stycket, 7 § eller 30 § skall ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

Överklagande av beslut enligt 22 a § skall ha kommit in inom tre veckor från det klaganden fick del av beslutet.

Överklagande av riksskatteverket skall ha kommit in inom två månader från det beslutet meddelades. Riksskatteverket får ej överklaga skattemyndighetens beslut enligt 22 a §.

50 b §

Skattemyndigheten skall pröva om överklagandet kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall myndigheten avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att skattemyndigheten har lämnat den klagande en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till den skattemyndighet som fattat beslutet.

50 c §

Skattemyndigheten skall snarast ompröva det överklagade beslutet om överklagandet inte skall avvisas.

Om överklagandet avser ett beslut om månadsavgift och årsavgift fastställt för det utgiftsår som överklagandet gäller skall överklagandet anses avse beslutet om årsavgift.

Ett överklagande förfaller om skattemyndigheten ändrar beslutet såsom den klagande begär. Ändrar myndigheten beslutet på annat sätt än den klagande begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet.

Om överklagandet inte avvisas eller förfaller, skall skattemyndigheten överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till länsrätten utan föregående omprövning.

51 §

Beslut av den lokala skattemyndigheten eller sjömansskattekontoret, som får överklagas, skall på ansökan av arbetsgivaren eller det allmänna ombudet, eller när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena omprövas av den lokala skattemyndigheten respektive sjömansskattekontoret. Ansökningshandlingen skall ha kommit in före besvärstidens utgång. Vad som här sagts nu gäller dock inte beslut enligt 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket.

Ett beslut får inte omprövas, om arbetsgivaren eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena har anfört besvär över beslutet.

52 §

Beslut av länskattemyndighet får överklagas bara i den mån beslutet gäller förseningsavgift, restavgift, tilläggsavgift, restitution eller avkortning. Överklagandet skall göras hos kammarrätten.

Sjömansskattenämndens beslut överklagas hos kammarrätten inom den tid som gäller vid överklagande

Länsrättens beslut i fråga som avses i 6 § tredje stycket, 7 §, 22 a § andra stycket eller 30 § första stycket får dock inte överklagas.

Sjömansskattenämndens beslut överklagas hos kammarrätten inom den tid som gäller vid överklagande

hos kammarrätten av nämndens beslut enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt. Beslut enligt 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket får dock inte överklagas.

hos kammarrätten av nämndens beslut enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt. Beslut i fråga som avses i 6 § tredje stycket, 22 a § andra stycket eller 30 § första stycket får dock inte överklagas.

53 §

.. Beslut av riksskatteverket om revision eller föreläggande av vite får inte överklagas.

Bestämmelserna i 6 kap. 10–24 §§ taxeringslagen (1990:00) gäller för mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om skattskyldig skall gälla arbetsgivare eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena. Vad som i taxeringslagen sägs om skattetillägg skall gälla avgiftstillägg.

55 §

Avgiftsbelopp för vilket betalningsskyldighet ålagts av allmän förvaltningsdomstol får omedelbart drivas in.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas i sin helhet första gången beträffande arbetsgivaravgifter för utgiftsåret 1991. Den nya lagen skall också tillämpas på ärenden och mål om omprövning eller överklagande, som avser arbetsgivaravgifter för tidigare utgiftsår, i de fall beslut om månadsavgift eller årsavgift meddelats. Den nya lagens regler om omprövning och överklagande tillämpas på beslut som meddelas från och med den 1 januari 1991.

2. Den gamla lagen skall, utom i de fall som avses ovan, fortfarande tillämpas på ärenden och mål avseende utgiftsåret 1990 och tidigare. Vad som i den gamla lagen sägs om länsskattemyndighet och lokal skattemyndighet skall från och med den 1 januari 1991 gälla skattemyndighet. Vidare skall från samma tidpunkt vad som sägs om allmänna ombudet enligt uppbördslagen gälla riksskatteverket.

3. Bestämmelserna i 27 § i den nya lagen om vem som får besluta om revision hos arbetsgivare tillämpas i fråga om beslut om revision som meddelas från och med den 1 januari 1991.

Företrädaransvar i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter

Riksskatteverket (RSV) har fått i uppdrag av finansdepartementet att lämna förslag till anpassning av uppbördslagen (1953:272), UBL, och lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter, USAL, till de regler om omprövning och överklagande som framläggs i förslag till ny taxeringslag (NTL). Förslaget framgår av prop. 1989/90:74.

En anpassning av USALs regler till NTLs regler om omprövning och överklagande innebär att det i USAL måste skapas ett grundbeslut. Som framgår av förslaget till förändringar i USAL har den modell som används i lagen (1968:430) om mervärdeskatt (ML) tillämpats även på beslut enligt USAL. Reglerna går i korthet ut på bl.a. att fastställelsebeslut anses ha

meddelats i enlighet med deklarationen när arbetsgivaren har lämnat redovisning och att vid utebliven redovisning anses mervärdesskatten respektive arbetsgivaravgiften fastställd till 0 kr. Detta återfinns i förslag till ny lydelse av 10 § USAL.

Valet av denna konstruktion medför ett problem i samband med företräddaransvar för arbetsgivaravgift. I 21 § USAL återfinns bestämmelsen om företräddares ansvar för arbetsgivaravgifter.

I ett rättsfall, NJA 1982 s 578 har Högsta domstolen slagit fast att personlig betalningsskyldighet inte kan åläggas företrädare för mervärdesskatt som fastställts *efter* konkurs och som avser redovisningsperiod som utgått *före* konkursen. I rättsfallet hade mervärdesskatten redovisats med för lågt belopp. Sedan den juridiska personen (aktiebolag) därefter försatts i konkurs hade mervärdesskatteenheten fastställt mervärdesskatten till ett högre belopp. HD fann att betalningsskyldigheten för bolaget avseende det redovisade beloppet inträdde den dag deklarationen senast skulle ha lämnats medan betalningsskyldigheten för det tillkommande skattebeloppet inte inträdde före mervärdesskatteenhetens beslut. Analogt innebär rättsfallet att om deklaration inte lämnas (och något skattebelopp inte betalas) kan företrädare inte göras ansvarig för mervärdesskatt som fastställts först efter det att konkurs inträtt.

När det gäller arbetsgivaravgift torde motsvarande situation uppstå med den lydelse 10 § USAL fått i RSVs förslag.

Med anledning av ovanstående föreslås därför också 21 § USAL förändrad enligt nedanstående.

Nuvarande lydelse

Den som i egenskap av företrädare för en arbetsgivare, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala arbetsgivaravgifter *i rätt tid och ordning* är tillsammans med arbetsgivaren betalningsskyldig för beloppet samt den restavgift och tilläggsavgift som belöper på detta. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan arbetsgivarens betalningsskyldighet för beloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i den ordning som gäller för indrivning av skatt enligt uppbördslagen (1953:272). Därvid får införsel enligt 15 kap. utskönningsbalken äga rum.

Den som har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt första stycket

Föreslagen lydelse

Den som i egenskap av företrädare för en arbetsgivare, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala arbetsgivaravgifter *i den ordning och inom den tid som anges i 9 §* är tillsammans med arbetsgivaren betalningsskyldig för beloppet samt den restavgift och tilläggsavgift som belöper på detta. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan arbetsgivarens betalningsskyldighet för beloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i den ordning som gäller för indrivning av skatt enligt uppbördslagen (1953:272). Därvid får införsel enligt 15 kap. utskönningsbalken äga rum.

Den som har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt första stycket

får söka beloppet åter av arbetsgivaren. Därvid skall bestämmelserna i 76 § uppbördslagen tillämpas.

Bestämmelserna i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

får söka beloppet åter av arbetsgivaren. Därvid skall bestämmelserna i 76 § uppbördslagen tillämpas.

Bestämmelserna i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

1982-11-23 gjorde RSV en framställning till dåvarande budgetdepartementet (dnr 460/82-75). RSV föreslog i framställningen att 48 a § ML och 27 a § lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning, LFK, skulle förändras med anledning av HDs tolkning i det s. k. Romanfallet. Framställningen bifogades.

Ärendet överlämnades sedermera till skatteindrivningsutredningen (B 1981:02) för att övervägas vid utredningsuppdragets fullgörande. I betänkande SOU 1987:10 behandlas frågan som hittills inte lett till någon ändring av ifrågavarande paragrafer.

RSV anser att det är av största vikt att ifrågavarande paragrafer, 21 § USAL och 48 § ML och dåvarande 27 a § LFK numera 5 kap. 17 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter ges en sådan lydelse att företrädaransvaret omfattar även sådana fall där företrädare underlåter att lämna uppbörds- resp. mervärdeskattedeklaration eller lämnar felaktig redovisning.

Anståndsränta

I prop. 1989/90:74 föreslås 49 § 4 mom. tredje stycket uppbördslagen (1953:272), UBL, få nedanstående lydelse.

Sedan skattemyndigheten ålagt den skattskyldige betalningsskyldighet för räntebeloppet får det omedelbart drivas in.

Mot bakgrund av att institutet med åläggande av betalningsskyldighet i USAL är borttaget i det förslag riksskatteverket (RSV) har tagit fram, faller också motivet till att införa konstruktionen i UBL för anståndsränta. Motivet till införandet var likformighet och anpassning.

Regler för indrivning finns i 59 § UBL. Nuvarande rutiner kring hanteringen av restavgift som bygger på indrivning enligt 59 § UBL fungerar väl och kan tjäna som modell för anståndsränta.

RSV föreslår därför att tredje stycket i 49 § 4 mom. utgår.

Ett utvidgat omprövnings- och överklagandeförfarande torde innebära att en anståndsränta i vissa fall skall restitueras. Enligt RSVs uppfattning bör även anståndsränta restitueras först sedan den i 68 § 4 mom. UBL föreskrivna gottskrivningen har gjorts. RSV föreslår därför att det i 4 mom. införes motsvarande bestämmelse för anståndsränta.

Nuvarande lydelse

Har skattskyldig, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad få tillbaka erlagt skattebelopp eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., inte betalt honom påförd

Föreslagen lydelse

Har skattskyldig, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad få tillbaka erlagt skattebelopp eller som är berättigad till ränta enligt 49 § 4 mom., eller 69 § 1 mom., inte betalt

skatt inom i denna lag föreskriven tid, äger han utfå endast vad som överstiger det obetalda beloppet och den restavgift som belöper på detta. Återstoden skall gottskrivas honom till betalning av *den* obetalda *skatten* och restavgiften samt i förekommande fall tillställas annan skattemyndighet med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

honom påförd skatt inom i denna lag föreskriven tid, äger han utfå endast vad som överstiger det obetalda beloppet och den restavgift som belöper på detta. Återstoden skall gottskrivas honom till betalning av *det* obetalda *beloppet* och restavgiften samt i förekommande fall tillställas annan skattemyndighet med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

Vad i föregående stycke stadgas skall också tillämpas då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad få tillbaka erlagd preliminär skatt eller ränta enligt 69 § 1 mom., har att betala tillkommande skatt, som har debiterats på grund av taxering för inkomst eller förmögenhet för det år vartill den preliminära skatten hänför sig eller på grund av sådant beslut om skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:00) som avser samma taxering. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten inte påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras på grund av beslut av allmän förvaltningsdomstol i mål om taxering eller avgift som nyss har sagts eller av skattemyndighet om höjd debitering eller om rättelse av skattelängd, får den preliminära skatten eller räntan innehållas i avvaktan på att tillkommande skatt påförs.

1 Förslag till Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Häri genom föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953:272)¹
dels att 70 och 71 §§ skall upphöra att gälla,
dels att rubrikerna närmast före 58 och 70 §§ skall utgå,
dels att nuvarande 85 § 1 och 2 mom. samt 86 och 86 a–89 §§ skall betecknas 96 och 27 a §§ samt 99 och 101–106 §§,
dels att anvisningarna till 85 § skall vara anvisningar till 27 a §,
dels att 49 § 4 mom., 58 § 1 mom., 65 §, 68 § 2 och 4 mom., 77, 77 b och 84 §§, de nya 96, 103 och 104 §§ samt rubriken närmast före 84 § skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas femton nya paragrafer, 57 a, 85–95, 97, 98 och 100 §§, samt närmast före 57 a, 86, 89, 91, 95, 96, 98 och 100 §§ åtta nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

49 §

4 mom.² Den som har fått anstånd enligt 1 eller 2 a mom. skall betala ränta (*anståndsrenta*) för den del av anståndsbeloppet som skall betalas senast vid anståndstidens utgång. Vid ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.

Anståndsrenta utgår från utgången av den månad, då beloppet skulle ha betalats om anstånd inte medgetts, till och med den månad, då anståndstiden gått ut eller, om beloppet betalats dessförinnan, till och med den månad betalning skett.

Sedan skattemyndigheten ålagt den skattskyldige betalningsskyldighet för räntebeloppet får det omedelbart drivas in.

Bifalls den skattskyldiges yrkande i omprövningsärendet av skattemyndigheten skall erlagd ränta återbetalas. Bifaller domstol ett överklagande skall erlagd ränta återbetalas sedan domen vunnit laga kraft. På återbetalat belopp beräknas restitutionsränta. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Bestämmelserna i denna lag om restavgift gäller beträffande anståndsrenta.

Indrivning m. m.

57 a §

Skatt, avgift eller ränta som inte har betalats i rätt tid och ordning får omedelbart drivas in.

¹ Lagen omtryckt 1972:75.
Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771
70 § 1990:579
71 § 1990:329.
² Senaste lydelse 1990:329.

58 §

*1 mom.*³ Har skattskyldig eller arbetsgivare som gjort skatteavdrag underlåtit att inbetala skatt i tid och ordning, som är föreskriven i denna lag, skall restavgift utgå. Denna skall beräknas efter sex öre för varje hel krona av den del av skatten, som sålunda inte har betalats, dock inte mindre än femtio kronor.

Arbetsgivare, som avses i första stycket, skall utöver restavgift erlægga tilläggsavgift för varje påbörjad tidrymd av sex månader utöver den första efter utgången av den uppbördsmanad, under vilken skatten rätteligen skolat erläggas, intill dess skatten inbetalas eller av skattemyndigheten *fastställs till betalning*. Tilläggsavgift skall för varje sådan tidrymd beräknas till fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som inte har erlagts, dock ej mer än tolv öre för hel krona. Bestämmelserna i denna lag om restavgift tillämpas även i fråga om tilläggsavgift.

Arbetsgivare, som avses i första stycket, skall utöver restavgift erlægga tilläggsavgift för varje påbörjad tidrymd av sex månader utöver den första efter utgången av den uppbördsmanad, under vilken skatten rätteligen skolat erläggas, intill dess skatten inbetalas eller skattemyndigheten *beslutat om storleken av det belopp som arbetsgivaren är skyldig att betala*. Tilläggsavgift skall för varje sådan tidrymd beräknas till fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som inte har erlagts, dock ej mer än tolv öre för hel krona. Bestämmelserna i denna lag om restavgift tillämpas även i fråga om tilläggsavgift.

Vid tillämpning av bestämmelserna i detta moment jämföras med inbetalning av skatt att verkställighet har skett eller säkerhet har tagits emot enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

65 §⁴

Avkortning av *ogulden* debiterad skatt skall äga rum, då någon vunnit nedsättning i eller befrielse från honom påförd *taxering eller debitering eller då dödsbo befriats från att erlægga skatt*, dock att preliminär skatt skall avkortas endast i den mån den blivit restförd. *Skall annan skattskyldig erlægga avkortat belopp, skall i samband med beslutet om avkortning förordnas om beloppets uttagande av denne, såvida han icke på grund av stadgandet i 70 § är fri från betalningsskyldighet.*

Vidare skall, *därest* skattskyldig vid debitering av slutlig skatt gottskrivits preliminär skatt till högre belopp än den slutliga skat-

Avkortning av *obetald* debiterad skatt skall äga rum, då någon vunnit nedsättning i eller befrielse från honom påförd debitering, dock att preliminär skatt skall avkortas endast i den mån den blivit restförd.

Vidare skall, *om* skattskyldig vid debitering av slutlig skatt gottskrivits preliminär skatt till högre belopp än den slutliga skatten, det

³ Senaste lydelse 1990:329.

⁴ Senaste lydelse 1981:839.

ten, det överskjutande beloppet avkortas i den mån det är *oguldet*.

Har arbetsgivare till gäldande av arbetstagares skatt verkställt avdrag å lön jämlikt denna lag eller jämlikt 15 kap. utsköningsbalken men trots anmaning underlåtit att inbetala det innehållna beloppet, skall häremot svarande skatt, *därest* denna är debiterad, avkortas såvitt den skattskyldige angår samtidigt som ett motsvarande belopp uppdebiteras såsom fordran å arbetsgivaren.

överskjutande beloppet avkortas i den mån det är *obetalt*.

Har en arbetsgivare för betalning av arbetstagares skatt verkställt avdrag på lön enligt denna lag eller enligt 15 kap. utsköningsbalken men trots anmaning underlåtit att inbetala det innehållna beloppet, skall häremot svarande skatt, om denna är debiterad, avkortas såvitt den skattskyldige angår samtidigt som ett motsvarande belopp uppdebiteras såsom fordran på arbetsgivaren.

68 §

2 m o m.⁵ Har vid granskning hos riksskatteverket av verkställd debitering befunnits, att anledning föreligger till antagande att slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt blivit någon påförd obehörigen eller med för högt belopp eller att skattskyldig tillgodoräknats överskjutande skatt med för lågt belopp, skall vederbörande skattemyndighet underrättas härom. Skattemyndigheten har att verkställa den utredning i ärendet, som må finnas erforderlig, och att, om förhållande som nyss sagts finnes föreliggande, återbetala vad som för mycket erlagts.

Finner skattemyndigheten eljest sådant förhållande vara för handen, skall skattemyndigheten likaledes återbetala för mycket erlagt belopp.

Den som eljest vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt eller berättigas återbekomma ytterligare överskjutande skatt äger att genom skattemyndigheten i det län, där debiteringen skett, återbekomma vad han erlagt för mycket.

Återbetalning enligt första—tredje styckena sker, såvitt avser överskjutande skatt och ö-skatteränta, endast om beloppet skulle ha återbetalats vid motsvarande tillämpning av 1 mom. första stycket. Be-

2 m o m. Den som vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt eller berättigas återfå ytterligare överskjutande skatt äger att genom skattemyndigheten i det län, där debiteringen skett, återfå vad han betalat för mycket.

Återbetalning enligt första stycket sker, såvitt avser överskjutande skatt och ö-skatteränta, endast om beloppet skulle ha återbetalats vid motsvarande tillämpning av 1 mom. första stycket. Belopp under

⁵ Senaste lydelse 1990:579.

lopp under fem kronor återbetalas icke.

4 m o m.⁶ Har skattskyldig, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad få tillbaka erlagt skattebelopp eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., inte betalt honom påförd skatt inom i denna lag föreskriven tid, äger han utfå endast vad som överstiger det obetalda beloppet och den restavgift som belöper på detta. Återstoden skall gottskrivas honom till betalning av den obetalda skatten och restavgiften samt i förekommande fall tillställas annan skattemyndighet med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

Vad i föregående stycke stadgas skall också tillämpas då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad få tillbaka erlagd preliminär skatt, överskjutande ingående mervärdeskatt eller ränta enligt 69 § 1 mom., har att betala tillkommande skatt, som har debiterats på grund av taxering för inkomst eller förmögenhet eller som mervärdeskatt för det år vartill den preliminära skatten eller överskjutande ingående mervärdeskatten hänför sig eller på grund av sådant beslut om skattetilllägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) som avser samma taxering. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten inte påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras på grund av beslut av allmän förvaltningsdomstol i mål om taxering eller avgift som nyss har sagts eller av skattemyndighet om höjd debitering eller om rättelse av skattelängd, får den preliminära skatten, överskjutande ingående mervärdeskatten eller räntan innehållas i avvaktan på att tillkommande skatt påförs.

tjugofem kronor återbetalas inte.

4 m o m. Har skattskyldig, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad få tillbaka erlagt skattebelopp eller ränta enligt 49 § 4 mom. eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., inte betalt honom påförd skatt eller ränta inom i denna lag föreskriven tid, äger han utfå endast vad som överstiger det obetalda beloppet och den restavgift som belöper på detta. Återstoden skall gottskrivas honom till betalning av det obetalda beloppet och restavgiften samt i förekommande fall tillställas annan skattemyndighet med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

Vad i föregående stycke stadgas skall också tillämpas då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad få tillbaka erlagd preliminär skatt, överskjutande ingående mervärdeskatt eller ränta enligt 49 § 4 mom. eller 69 § 1 mom., har att betala tillkommande skatt, enligt debiteringsbeslut för det år vartill den preliminära skatten eller överskjutande ingående mervärdeskatten hänför sig. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten inte påförts men kan med fog antagas, att sådan skatt kommer att påföras genom debiteringsbeslut, får den preliminära skatten, överskjutande ingående mervärdeskatten eller räntan innehållas i avvaktan på att tillkommande skatt påförs.

⁶ Senaste lydelse 1990:579.

77 §⁷

Har arbetsgivare gjort skatteavdrag men har han inte betalat in det innehållna beloppet i tid och ordning, som föreskrivs i denna lag, får beloppet, sedan betalningsskyldighet för det har ålagts arbetsgivaren, drivas in hos honom i den ordning som gäller för indrivning av skatt.

En arbetsgivare som har gjort skatteavdrag men inte betalat in det innehållna beloppet i den tid och ordning, som föreskrivs i 24 § 2 mom., 52 § och 53 §, är ansvarig för beloppet. Sedan beloppets storlek har beslutats av skattemyndigheten får det drivas in hos arbetsgivaren i den ordning som gäller för indrivning av skatt.

Har arbetsgivaren lämnat uppbördsdeklaration inom den tid som anges i 54 § 1 mom. första stycket eller inom den tid som anges i ett beslut om anstånd med att lämna deklaration, anses beslut om skatten ha fattats i enlighet med deklarationen.

Kommer deklarationen in till skattemyndigheten vid en senare tidpunkt anses beslut om skatten också ha fattats i enlighet med deklarationen, om inte ett omprövningsbeslut har meddelats dessförinnan.

Beslut om innehållen skatt enligt första stycket skall meddelas av den skattemyndighet som avses i 44 § andra stycket.

Arbetstagaren är fri från betalningsansvar för motsvarande skattebelopp.

Arbetstagaren är fri från betalningsansvar för skattebelopp som enligt denna paragraf får drivas in hos arbetsgivaren.

77 b §⁸

Har gift skattskyldig icke i föreskriven tid och ordning inbetalat skatt som påförts på grund av sådan inkomst som avses i tredje stycket av anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen (1928:370), är maken jämte den skattskyldige betalningsskyldig för skattebeloppet jämte restavgift. Beloppet får uttagas hos maken i den ordning som gäller för indrivning av skatt som påförts honom.

Makes ansvarighet enligt första stycket avser det belopp som utgör skillnaden mellan den skattskyldige debiterad skatt på grund av inkomst och den skatt på grund av inkomst som skulle ha påförts den skattskyldige om denne icke haft att erlägga skatt för inkomst som

Makes ansvarighet enligt första stycket avser det belopp som utgör skillnaden mellan den skattskyldige debiterad skatt på grund av inkomst och den skatt på grund av inkomst som skulle ha påförts den skattskyldige om denne icke haft att erlägga skatt för inkomst som

⁷ Senaste lydelse 1982:189.

⁸ Senaste lydelse 1976:72.

avses i första stycket. Skatt, som har erlagts på annat sätt än genom indrivning hos den skattskyldiges make, anses i första hand avse annat än inkomst enligt första stycket. I fråga om betalning av skatt enligt detta stycke äga bestämmelserna i 2 § 3 mom. andra stycket motsvarande tillämpning.

Överklagande m. m.

Har slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt debiterats med för högt belopp eller överskjutande skatt tillgodoräknats med för lågt belopp eller föreligger annan felaktighet till den skattskyldiges nackdel i hans skattsedel, äger den skattemyndighet som utfärdat skattsedeln vidtagna rättelse.

Föreligger motsvarande felaktighet i beslut om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, äger den skattemyndighet som meddelat beslutet vidtagna rättelse.

I fråga om omprövning av beslut om fästställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller bestämmelserna i 8 a § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut skall omprövas på begäran av den skattskyldige. Den skattskyldiges begäran skall ha kommit in till skattemyndigheten inom tid som anges i 4 kap. 9 § taxeringslagen (1990:324).

avses i första stycket. Skatt, som har erlagts på annat sätt än genom indrivning hos den skattskyldiges make, anses i första hand avse annat än inkomst enligt första stycket. I fråga om betalning av skatt enligt detta stycke äga bestämmelserna i 29 § första stycket motsvarande tillämpning.

Omprövning m. m.

84 §⁹

Skattemyndigheten skall ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för debiteringen av skatt, ränta eller avgift, om den skattskyldige eller arbetsgivaren begär det eller om det finns andra skäl. Att omprövning skall ske när den skattskyldige eller arbetsgivaren överklagat ett beslut framgår av 99 §.

Om något beslut i en fråga enligt denna lag inte har fattats får skattemyndigheten besluta i frågan i den ordning och inom den tid som gäller för omprövningsbeslut.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt gäller i tillämpliga delar beträffande belopp som fästställs till betalning enligt första eller andra styckena.

85 §

Om en fråga som avses i 84 § har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte ompröva frågan.

⁹ Senaste lydelse 1990:579.

Omprövning på begäran av den skattskyldige eller arbetsgivaren

86 §

Vill den skattskyldige eller arbetsgivaren begära omprövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat föreskrivs i tredje stycket, ha kommit in till skattemyndigheten före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut.

Om den skattskyldige eller arbetsgivaren gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett beslut enligt denna lag som är till hans nackdel eller skattsedel eller annan handling med uppgift om vad han ålagts att betala, får han ändå begära omprövning. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

En begäran om omprövning av beslut om preliminär taxering, sättet för uttagande av preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag och anstånd enligt 48 § med inbetalning av skatt skall ha kommit in till skattemyndigheten inom två månader från den dag då sökanden fick del av beslutet.

Har den skattskyldige eller arbetsgivaren inom den tid som anges i första eller andra stycket gett in skrivelsen med begäran om omprövning till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten eller domstolen.

87 §

Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av den som begär omprövningen eller hans ombud, får skattemyndig-

heten utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd att omprövning annars inte görs.

88 §

Trots bestämmelsen i 85 § får en fråga som har avgjorts av länsrätt eller kammarrätt genom beslut som vunnit laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats därefter.

Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

89 §

Omprövar skattemyndigheten själymant ett beslut enligt denna lag, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges eller arbetsgivarens fördel meddelas före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av den tid som anges i första stycket

1. om slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt debiterats med för högt belopp eller överskjutande skatt tillgodoräknats med för lågt belopp,

2. om det föreligger annan felaktighet än som sägs under 1 till den skattskyldiges nackdel i hans skattsedel,

3. om det föreligger motsvarande felaktighet som anges under 1 och 2 i beslut om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, eller

4. om belopp som har räknats in i den skattskyldiges underlag för egenavgifter har ansetts inte utgöra inkomst av annat förvärsarbete vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst.

90 §

Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige eller arbetsgivaren får, utom i fall som avses i 92 §, inte meddelas efter ut-

gången av året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut.

Efterprovning

91 §

Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige eller arbetsgivaren efter utgången av den tid som anges i 90 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 92–94 §§ (efterprovning).

92 §

Efterprovning får ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende.

2. om en arbetsgivare har gjort avdrag för preliminär eller kvarstående skatt men inte redovisat och betalat in det innehållna beloppet.

3. om en arbetsgivare utan skälig anledning har underlåtit att göra avdrag för preliminär eller kvarstående skatt.

93 §

Efterprovning enligt 92 § 1 och 3 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Efterprovning får inte ske om skattemyndigheten tidigare fattat beslut om efterprovning avseende samma fråga.

94 §

Skattemyndighetens beslut om efterprovning enligt 92 § 1 skall meddelas före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket det uppbördsår, då skatten rätteligen skulle ha debiterats eller felaktigt restituerats, har gått ut.

Skattemyndighetens beslut om efterprovning enligt 92 § 2 och 3 skall meddelas före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket det uppbördsår, då skatten rätteligen skulle ha redovisats, har gått ut.

Har skattskyldig beviljats an-

stånd med betalning av skatt i avvaktan på kammarrätts eller regeringsrättens beslut med anledning av överklagande, får i fall som avses i 92 § 3 efterprövning ske inom en tid av ytterligare högst två år, räknat från utgången av det kalenderår, då domstolens beslut meddelades.

Om den skattskyldige eller arbetsgivaren har avlidit, får beslut om efterprövning inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då bouppteckningen efter honom gavs in för registrering.

Beslut om särskilda debiteringsåtgärder

95 §

Skattemyndigheten skall snarast efter det att ett beslut om taxeringsåtgärder enligt taxeringslagen (1990:324) har meddelats eller en allmän förvaltningsdomstol meddelat beslut i ett mål som är av betydelse för debiteringen av skatt göra den ändring i skattedebiteringen som föranleds av beslutet.

Överklagande m. m.

96 §

Skattemyndighetens beslut får överklagas hos länsrätten av skattskyldig, arbetsgivare och riksskatteverket, om inte annat följer av 97 §. I fråga om beslut om fastställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i 11–13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

(85 § 1 mom.¹⁰)

Skattemyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos länsrätten av skattskyldig, arbetsgivare och riksskatteverket, om inte annat följer av *andra stycket*. I fråga om beslut om fastställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i 11–13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Beslut om revision enligt 78 § 1 mom. och beslut varigenom vite har förelagts får inte överklagas. Inte heller beslut enligt 55 § 1 mom. första stycket och 55 § 2 mom. andra stycket samt beslut rörande framställning om försättande i konkurs, ackordsförslag och avskrivning av skatt får överklagas.

¹⁰ Senaste lydelse 1990:329.

Den skattskyldiges eller arbetsgivarens överklagande skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet. Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen (1990: 324).

Överklagande av riksskatteverket skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades.

Riksskatteverket får hos länsrätten yrka att arbetsgivare åläggs ansvarighet för arbetstagares skatt.

97 §

Föreläggande vid vite och beslut om revision enligt 78 § 1 mom. får inte överklagas. Inte heller beslut enligt 55 § 1 mom. första stycket och 55 § 2 mom. andra stycket eller beslut rörande framställning om försättande i konkurs, ackordsförslag och avskrivning av skatt får överklagas.

Den skattskyldiges och arbetsgivarens överklagande

98 §

Överklagandet skall vara skriftligt och ha kommit in före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut. Om det överklagade beslutet har meddelats efter den 30 juni femte året efter det kalenderår under vilket uppbördsåret har gått ut och klaganden har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Överklagande av beslut om preliminär taxering, sättet för uttagande av preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag och anstånd enligt 48 § med inbetalning av skatt skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick

del av beslutet.

Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen (1990:324).

Den skattskyldige och arbetsgivaren får överklaga ett beslut enligt denna lag även om det inte gått honom emot.

Riksskatteverkets överklagande

100 §

Överklagandet skall vara skriftligt och ha kommit in inom tidsfrist som enligt 89, 90 och 94 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndighet eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Överklagas ett omprövningsbeslut som avser efterprövning och yrkas ändring till den skattskyldiges eller arbetsgivarens nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Riksskatteverket får hos länsrätten yrka att en arbetsgivare åläggs ansvarighet för arbetstagares skatt.

103 §

En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag eller av ett beslut om taxering inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt, som omprövningen eller överklagandet rör.

Åtgärd enligt denna lag skall verkställas oavsett att det beslut eller utslag som föranleder åtgärden inte vunnit laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utskönningsbalken.

104 §

Vad som sägs i 46 § 3 mom., 47, 58, 65 och 66 §§, 69 § 1 mom., 70 § 2 mom., 71, 75–77 a §§ och 78 § samt i 80, 81, 83, 84 och 96 §§, 99 §

(87 §¹¹)

Besvär över beslut enligt denna lag eller över taxering inverkar icke på skyldigheten att erlægga den skatt, som besvärerna rör.

Åtgärd enligt denna lag skall verkställas oavsett att det beslut eller utslag som föranleder åtgärden icke vunnit laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utskönningsbalken.

(87 a §¹²)

Vad som sägs i 46 § 3 mom., 47, 58, 65 och 66 §§, 69 § 1 mom., 70 § 2 mom., 71, 75–77 a §§ och 78 § samt i 80, 81, 83 och 84 §§, 85 § 1

¹¹ Senaste lydelse 1986:1288.

¹² Lydelse enligt prop. 1990/91:5

Nuvarande lydelse

mom., 86 § 1 mom. samt 86 a § gäller i tillämpliga delar också i fråga om den som är skyldig att göra skatteavdrag från sådan ränta eller utdelning som avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket. Vad som där sägs om arbetsgivare och arbetstagare skall då gälla den som är skyldig att göra skatteavdraget, respektive den för vilken skatteavdraget gjorts.

Förelagen lydelse

1 mom. samt 101 § gäller i tillämpliga delar också i fråga om den som är skyldig att göra skatteavdrag från sådan ränta eller utdelning som avses i 3 § 2 mom. 1 tredje stycket. Vad som där sägs om arbetsgivare och arbetstagare skall då gälla den som är skyldig att göra skatteavdraget, respektive den för vilken skatteavdraget gjorts.

Prop. 1990/91:46
Bilaga 2

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på ärenden och mål som avser uppbördsåret 1991/92.
 3. Äldre bestämmelser skall fortfarande gälla i fråga om skatt som grundas på 1990 eller tidigare års taxeringar eller eftertaxering för sådant år.
 4. De nya bestämmelserna om anståndsränta och riksskatteverkets överklaganderätt tillämpas dock från och med den 1 januari 1991 även om beslutet meddelats dessförinnan.

2 Förslag till

Prop. 1990/91:46
Bilaga 2

Lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare¹

dels att 12, 13, 15–20, 45 och 55 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 11 och 17 §§ skall utgå,

dels att nuvarande 50–53 och 56 §§ skall betecknas 68, 70, 72 och 76–78 §§,

dels att 2, 10, 11, 21, 22, 28, 30, 31, 37–42 och 46 §§, de nya 68, 70, 72 och 76 §§ samt rubriken närmast före 10 § skall ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före 28 § och nuvarande 50 § skall sättas närmast före 27 a § respektive den nya 68 §,

dels att det i lagen skall införas tjugofyra nya paragrafer, 27 a, 50–67, 69, 71 och 73–75 §§, samt närmast före 50, 52, 57, 59, 67, 70, 73 och 76 §§ åtta nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I denna lag förstås med

lön: sådan lön eller annan ersättning enligt 2 kap. 3–5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter på vilken arbetsgivaravgifter skall beräknas;

uppbördsdeklaration: sådan uppbördsdeklaration som anges i 54 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272);

månadsavgift: de arbetsgivaravgifter som skall redovisas enligt 4 §;

utgiftsår: det kalenderår för vilket arbetsgivaravgifter skall betalas;

årsavgift: summan av de arbetsgivaravgifter som belöper på utgiftsåret;

årsuppgift: en arbetsgivaravgift om den lön på vilken årsavgift skall beräknas;

redaravgift: de arbetsgivaravgifter som avser lön för vilken sjömansskatt skall betalas;

restitutionsränta: ränta enligt 24 §;

anståndsränta: ränta enligt 30 §.

Fastställelse av månadsavgift, m. m.

Beslut om månadsavgift

10 §³

Skattemyndigheten skall fastställa månadsavgiften och i förekommande fall ålägga betalningsskyld-

Månadsavgift skall beslutas för varje månad med ledning av uppbördsdeklaration och övriga till-

¹ Senaste lydelse av

12 § 1987:1208

15 § 1990:332

16 § 1990:332

17 § 1990:332

18 § 1990:332

19 § 1990:332

20 § 1990:332

53 § 1990:332

55 § 1990:332

56 § 1986:1388.

² Senaste lydelse 1990:332.

³ Senaste lydelse 1990:332.

Nuvarande lydelse

dighet för arbetsgivaren om denne har

1. underlåtit att lämna redovisning enligt 4 §;

2. lämnat oriktig uppgift och månadsavgiften på grund därav blivit för låg; eller

3. redovisat för hög månadsavgift och beslut om restitution eller avkortning skall meddelas.

Betalningsskyldighet skall också åläggas arbetsgivaren för avgiftsbelopp som har redovisats i uppbördsdeklaration men inte betalats. Belopp för vilket betalningsskyldighet ålagts får omedelbart drivas in.

Kan på grund av brister i arbetsgivarens uppgifter, bokföring eller anteckningar om utgiven lön underlaget för den månadsavgift som skall fastställas inte beräknas tillförlitligt, skall det uppskattas av skattemyndigheten efter vad som bedöms vara skäligt med hänsyn till föreliggande omständigheter såsom verksamhetens art och omfattning.

Om arbetsgivaren saknat skälig anledning anta att uppgift som han har lämnat om värde av naturaförmån har varit oriktig får skattemyndigheten inte på grund av det felaktiga värdet fastställa höjd månadsavgift. Skattemyndigheten behöver inte heller besluta om rättelse när den oriktiga uppgiften avseende naturaförmånen gäller ett mindre belopp och rättelse inte yrkas av arbetsgivaren.

Månadsavgift får fastställas även i fall då avgift för samma månad tidigare fastställts. Beslut enligt denna paragraf får inte meddelas om årsavgift har fastställts.

Föreslagen lydelse

gängliga handlingar.

Efter den 1 mars året efter utgiftsåret får beslut om månadsavgift ersättas med beslut om årsavgift.

Har arbetsgivaren inte lämnat uppbördsdeklaration eller kan på grund av brister i arbetsgivarens uppgifter, bokföring eller anteckningar om utgiven lön underlaget för den avgift som skall beslutas inte beräknas tillförlitligt, skall det uppskattas av skattemyndigheten efter vad som bedöms vara skäligt med hänsyn till föreliggande omständigheter såsom verksamhetens art och omfattning.

11 §⁴

Skattemyndigheten eller riksskatteverket får anmana en arbetsgivare att inom den tid som angetts i anmaningen lämna årsuppgift.

Har arbetsgivaren lämnat uppbördsdeklaration inom den tid som anges i 54 § 1 mom. första stycket uppbördslagen (1953:272) eller

⁴ Senaste lydelse 1990:332.

Har uppbördsdeklaration lämnats under särskilt redovisningsnummer skall årsuppgift lämnas under samma nummer.

inom den tid som anges i ett beslut om anstånd med att lämna deklARATION anses beslut om månadsavgiften ha fattats i enlighet med deklARATIONEN.

Om deklARATIONEN inte har kommit in till skattemyndigheten inom den tid som anges i första stycket, anses månadsavgiften ha bestämts till noll kronor. Kommer deklARATIONEN in till skattemyndigheten vid en senare tidpunkt anses beslut i stället ha fattats i enlighet med deklARATIONEN, om inte ett omprövningsbeslut har meddelats dessförinnan.

21 §

Den som i egenskap av företrädare för en arbetsgivare, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala arbetsgivaravgifter i rätt tid och ordning är tillsammans med arbetsgivaren betalningsskyldig för beloppet samt den restavgift och tilläggsavgift som belöper på detta. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan arbetsgivarens betalningsskyldighet för beloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i den ordning som gäller för indrivning av skatt enligt uppbördslagen (1953:272). Därvid får införsel enligt 15 kap. utskökningsbalken äga rum.

Den som har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt första stycket får söka beloppet åter av arbetsgivaren. Därvid skall bestämmelserna i 76 § uppbördslagen tillämpas.

Bestämmelserna i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

22 §

Har en arbetsgivare avlidit och skall betalningsskyldighet åläggas för arbetsgivaravgifter som belöper på tid före dödsfallet, skall betalningsskyldigheten åläggas dödsboet.

Har en arbetsgivare avlidit är dödsboet efter honom skyldigt att betala de arbetsgivaravgifter som belöper på tid före dödsfallet.

27 a §

*Arbetsgivaravgifter och anstånds-
ränta som inte har betalats i rätt tid
och ordning får omedelbart drivas
in.*

28 §⁵

Har arbetsgivaravgifter inte beta-
lats i den tid och ordning som är
föreskriven i denna lag för betala-
ning av sådan avgift eller som har
bestämts enligt 7 §, 19 § andra sty-
cket eller 54 §, utgår restavgift och
tilläggsavgift enligt 58 § 1 mom.
uppbördslagen (1953:272). Därvid
skall bestämmelserna i 58 § 2 mom.
första stycket samma lag tillämpas.

Har arbetsgivaravgifter inte beta-
lats i den tid och ordning som är
föreskriven i denna lag för betala-
ning av sådan avgift eller som har
bestämts enligt 7 § eller 30 §, utgår
restavgift och tilläggsavgift enligt
58 § 1 mom. uppbördslagen
(1953:272). Därvid skall bestäm-
melserna i 58 § 2 mom. första sty-
cket samma lag tillämpas.

Uppbördslagens bestämmelser om
indrivning, avkortning, avskrivning
och antagande av ackordsförslag skall
också tillämpas i fråga om belopp på
vilket denna lag är tillämplig. Införsel enligt 15 kap. utskönningsbalken får
äga rum.

30 §⁶

Har ett beslut om *betalningsskyl-
dighet* överklagats eller kan annars
betalningsskyldigheten antas koma
att sättas ned får skattemyndig-
heten medge anstånd med betala-
ningen. Därvid gäller bestämmel-
serna i 49 § 1, 2 och 3 mom. upp-
bördslagen (1953:272) i tillämpliga
delar.

Har ett beslut om *arbetsgivarav-
gifter* överklagats eller kan annars
avgiftsbeloppet antas komma att
sättas ned får skattemyndigheten
medge anstånd med betalningen.
Därvid gäller bestämmelserna i
49 § 1, 2 och 3 mom. uppbörds-
lagen (1953:272) i tillämpliga de-
lar.

Den som har fått anstånd skall betala ränta (*anstånds-
ränta*) för den del
av anståndsbeloppet för vilket betalningsskyldighet kvarstår vid anstånds-
tidens utgång. Anståndsränta beräknas för visst kalenderår efter en ränte-
sats som med tre procentenheter överstiger det av riksbanken fastställda
diskonto som gällde vid utgången av det föregående året.

Anståndsränta utgår från och med månaden efter den, då beloppet
skulle ha erlagts om anstånd inte hade medgetts, till och med den månad,
då anståndstiden gått ut eller, om betalning skett dessförinnan, till och
med den månad betalning skett. Anståndsränta som understiger 50 kronor
skall dock inte påföras. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen
bortfaller.

Bifalls arbetsgivarens yrkande av skattemyndigheten skall erlagd ränta
återbetalas. Bifaller domstol ett överklagande skall erlagd ränta återbetalas
sedan domen vunnit laga kraft. På återbetalat belopp beräknas restitu-
tionsränta. I fråga om ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar 24 §.

*Sedan skattemyndigheten ålagt
arbetsgivaren betalningsskyldighet*

⁵ Senaste lydelse 1987:1208.

⁶ Senaste lydelse 1990:332.

för räntebeloppet får det omedelbart drivas in.

I fråga om befrielse från anståndsränta gäller bestämmelserna i 49 § 5 mom. uppbördslagen.

31 §⁷

Bestämmelserna i 1–13 och 15–30 §§ gäller också redaravgift, om inte annat följer av vad som föreskrivs i andra stycket eller i 32–35 och 37 §§.

I stället för tidsangivelsen den 1 mars året efter utgiftsåret i 17 § skall i fråga om redaravgift gälla den 30 april året efter utgiftsåret.

Bestämmelserna i 1–12, 21–30 och 50–67 §§ gäller också redaravgift, om inte annat följer av vad som föreskrivs i andra stycket eller i 32–35 och 37 §§.

I stället för tidsangivelsen den 1 mars året efter utgiftsåret i 10 § skall i fråga om redaravgift gälla den 30 april året efter utgiftsåret.

37 §

Beslut om betalningsskyldighet för redaravgift får meddelas bara om sjömansskatt har betalats för lönen eller om den sjömansskatt som belöper på lönen får drivas in.

Beslut som medför betalningsskyldighet för redaravgift får meddelas bara om sjömansskatt har betalats för lönen eller om den sjömansskatt som belöper på lönen får drivas in.

38 §

En arbetsgivare, som i uppbördsdeklaration, årsuppgift eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter har lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, påförs avgiftstilllägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som ytterligare rätteligen skall utgå.

En arbetsgivare, som i uppbördsdeklaration eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter har lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, påförs avgiftstilllägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som ytterligare rätteligen skall utgå.

39 §

Har med stöd av bestämmelserna i 10 eller 18 § om uppskattning gjorts avvikelse från de uppgifter som en arbetsgivare har lämnat i uppbördsdeklaration, årsuppgift eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter, påförs arbetsgivaren avgiftstilllägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen ytterligare skall utgå. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift

Har med stöd av bestämmelserna i 10 § tredje stycket om uppskattning gjorts avvikelse från de uppgifter som en arbetsgivare har lämnat i uppbördsdeklaration eller annat skriftligt meddelande om sin skyldighet att betala arbetsgivaravgifter, påförs arbetsgivaren avgiftstilllägg med 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen ytterligare skall utgå. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från ar-

⁷ Senaste lydelse 1987:1208.

från arbetsgivaren skall dock avgiftstilllägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

betsgivaren skall dock avgiftstilllägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

40 §

Har avgiftsunderlaget uppskattats med stöd av 10 eller 18 § på grund av att uppbördsdeklaration eller årsuppgift inte har lämnats, påförs avgiftstilllägg om uppbördsdeklaration eller årsuppgift inte kommit in trots att anmaning har sänts ut till arbetsgivaren. Tillägget beräknas till 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen påförs utöver vad som skulle ha utgått enligt skriftliga uppgifter som arbetsgivaren lämnat. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från arbetsgivaren skall avgiftstilllägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

Har avgiftsunderlaget uppskattats med stöd av 10 § tredje stycket på grund av att uppbördsdeklaration inte har lämnats, påförs avgiftstilllägg om uppbördsdeklaration inte kommit in trots att anmaning har sänts ut till arbetsgivaren. Tillägget beräknas till 20 procent av det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen påförs utöver vad som skulle ha utgått enligt skriftliga uppgifter som arbetsgivaren lämnat. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från arbetsgivaren skall avgiftstilllägg utgå enligt bestämmelserna i 38 §.

41 §⁸

Ett beslut om avgiftstilllägg enligt 40 § skall undanröjas, om uppbördsdeklaration eller årsuppgift kommer in till skattemyndighet eller allmän förvaltningsdomstol inom tre veckor från den dag då arbetsgivaren fick del av beslutet.

Ett beslut om avgiftstilllägg enligt 40 § skall undanröjas, om uppbördsdeklaration kommer in till skattemyndighet eller allmän förvaltningsdomstol inom en månad från utgången av den månad då arbetsgivaren fick del av beslutet.

42 §

Avgiftstilllägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av uppbördsdeklaration, årsuppgift eller annat skriftligt meddelande från arbetsgivaren.

Avgiftstilllägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av uppbördsdeklaration eller annat skriftligt meddelande från arbetsgivaren.

Har en arbetsgivare frivilligt rättat oriktig uppgift, påförs inte avgiftstilllägg.

46 §⁹

Om betalningsskyldighet för ett avgiftsbelopp enligt 20 § inte längre kan åläggas får skattemyndigheten inte påföra avgiftstilllägg på beloppet.

Om betalningsskyldighet för ett avgiftsbelopp inte längre föreligger får skattemyndigheten inte påföra avgiftstilllägg på beloppet.

⁸ Senaste lydelse 1990:332.

⁹ Senaste lydelse 1990:332.

Avgiftstillägg får inte påföras om arbetsgivaren har avlidit.

Omrövning

50 §

Skattemyndigheten skall ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter, ränta eller särskild avgift, om arbetsgivaren begär det eller om det finns andra skäl. Beslut om förhandsbesked enligt 22 a § får dock omprövas endast på begäran av någon av sökandena. Att omrövning skall ske när ett beslut har överklagats framgår av 72 §.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omrövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

51 §

Om en årsavgift har beslutats får skattemyndigheten inte ompröva en fråga om beslut om månadsavgift som skall ingå i årsavgiften. En begäran om sådan omrövning skall anses avse beslutet om årsavgift.

Om en fråga som avses i 50 § har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte ompröva frågan.

Omrövning på begäran av arbetsgivaren

52 §

Vill arbetsgivaren begära omrövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat föreskrivs i 53 §, ha kommit in till skattemyndigheten före utgången av det sjätte året efter utgiftsåret.

Om arbetsgivaren gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett beslut enligt denna lag som är till hans nackdel eller handling med uppgift om vad han ålagts att betala, får han ändå begära omrövning. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han

fick sådan kännedom.

Har arbetsgivaren inom den tid som anges i första eller andra stycket gett in skrivelsen med begäran om omprövning till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten eller domstolen.

53 §

En begäran om omprövning av beslut enligt 6 § tredje stycket eller 7 § skall ha kommit in till skattemyndigheten inom två månader från det arbetsgivaren fick del av beslutet och en begäran om omprövning av ett beslut enligt 22 a § skall ha kommit in till skattemyndigheten inom tre veckor från det sökanden fick del av beslutet.

54 §

Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av den som begär omprövningen eller hans ombud, får skattemyndigheten utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd att omprövning annars inte görs.

55 §

Även om tiden för begäran om omprövning har gått ut, får ett beslut om avgiftstillägg på begäran av arbetsgivaren omprövas, så länge beslutet i den avgiftsfråga som föranlett avgiftstillägget inte har vunnit laga kraft.

56 §

Trots bestämmelsen i 51 § andra stycket får en fråga som har avgjorts av länsrätt eller kammarrätt genom beslut som vunnit laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats därefter.

Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

57 §

Omprövar skattemyndigheten självmant ett avgiftsbeslut, får omprövningsbeslut som är till arbetsgivarens fördel meddelas före utgången av det sjätte året efter utgiftsåret.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av sjätte året efter utgiftsåret, om det föranleds av skattemyndighets eller allmän förvaltningsdomstols beslut angående annat utgiftsår eller annan arbetsgivare eller om ett belopp som har inräknats i avgiftsunderlaget inte har ansetts utgöra inkomst av anställning vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst.

Även om tiden för omprövning enligt första stycket har gått ut får skattemyndigheten till arbetsgivarens fördel självmant ompröva ett beslut om avgiftstillägg så länge beslutet i den avgiftsfråga som föranlett avgiftstillägget inte har vunnit laga kraft.

58 §

Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för arbetsgivaren får, utom i fall som avses i tredje stycket samt i 60 och 61 §§, inte meddelas efter utgången av andra året efter utgiftsåret.

Om arbetsgivaren saknat skälig anledning anta att uppgift som han har lämnat om värde av naturaförmån har varit oriktig får skattemyndigheten inte på grund av det felaktiga värdet ompröva beslutet till arbetsgivarens nackdel.

Har arbetsgivaren inte gett in uppbördsdeklaration i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till hans nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag uppbördsdeklarationen kom in till skattemyndigheten, dock senast före utgången av sjätte året efter utgiftsåret.

Efterprovning

59 §

Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för arbetsgivaren efter utgången av den tid som anges i 58 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 60–66 §§ (efterprovning).

60 §

Efterprovning får ske om arbetsgivaren

1. i uppbördsdeklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift.

2. lämnat oriktig uppgift i mål om arbetsgivaravgifter.

3. underlåtit att lämna uppbördsdeklaration eller infordrad upplysning

och den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att ett avgiftsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats.

61 §

Efterprovning får också ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende.

2. om ett belopp som inte har inräknats i avgiftsunderlaget har ansetts utgöra inkomst av anställning vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst.

Efterprovning enligt första stycket 2 får inte ske om beslutet skulle framstå som uppenbart oskäligt.

62 §

Efterprovning enligt 60 § och 61 § första stycket 1 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Om arbetsgivaren saknat skälig anledning anta att uppgift som han har lämnat om värde av naturaförmån har varit oriktig får skattemyndigheten inte på grund av det felaktiga värdet besluta om höjd avgift.

Efterprövning får inte ske om skattemyndigheten tidigare fattat beslut om efterprövning avseende samma fråga.

63 §

Skattemyndighetens beslut om efterprövning skall meddelas före utgången av sjätte året efter utgiftsåret om inte annat anges i 64–66 §§.

64 §

Beslut om efterprövning enligt 61 § första stycket 2 får meddelas även efter den tid som anges i 63 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Beslut om efterprövning på grund av oriktig uppgift i omprövningsärende eller mål om arbetsgivaravgifter får meddelas efter den tid som anges i 63 § men senast inom ett år från utgången av den månad då skattemyndighetens eller domstolens beslut i ärendet eller målet vunnit laga kraft.

Om arbetsgivaren har avlidit, får beslut om efterprövning inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då bouppteckningen efter honom gavs in för registrering.

65 §

Har arbetsgivaren på sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser arbetsgivaravgifterna eller har åtal väckts mot honom för sådant brott, får beslut om efterprövning för den period som brottet avser meddelas av skattemyndigheten även efter utgången av den tid som anges i 63 §. Detsamma gäller om tiden för att ådöma arbetsgivaren påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterprövning får i fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 63 §.

Bestut enligt första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det är då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Bestut enligt andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det är då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har arbetsgivaren avlidit skall dock beslut om efterprövning meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Bestut enligt första stycket skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av skattemyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del.

66 §

Vad som sägs i 65 § tillämpas också beträffande en juridisk persons arbetsgivaravgifter, om åtgärd som avses i 65 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om fall som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) föreligger beträffande honom.

Bestut om särskilda debiteringsåtgärder

67 §

Skattemyndigheten skall snarast efter det att en allmän förvaltningsdomstol meddelat beslut i mål om arbetsgivaravgifter besluta de avgifter och vidta de debiteringsåtgärder i övrigt som föranleds av domstolens beslut.

(50 §¹⁰)

68 §

Skattemyndighetens beslut får överklagas hos länsrätten.

Sjömansskattekontorets beslut får överklagas hos sjömansskattenämnden.

Riksskatteverkets, skattemyndighetens eller sjömansskattekontorets

¹⁰ Senaste lydelse 1990:332.

beslut om revision eller beslut varigenom vite har förelagts får inte överklagas.

69 §

Föreläggande vid vite och beslut om revision får inte överklagas.

Arbetsgivarens överklagande m. m.

70 §

Överklagandet skall vara skriftligt och, om inte annat föreskrivs i andra eller tredje stycket, ha kommit in före utgången av det sjätte året efter utgiftsåret. Om det överklagade beslutet har meddelats efter den 30 juni sjätte året efter det utgiftsår som beslutet avser och arbetsgivaren har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då arbetsgivaren fick del av beslutet.

Överklagande av beslut enligt 6 § tredje stycket eller 7 § skall ha kommit in inom två månader från den dag arbetsgivaren fick del av beslutet.

Överklagande av beslut enligt 22 a § skall ha kommit in inom tre veckor från det klaganden fick del av beslutet.

Ett avgiftsbeslut får överklagas även om det inte gått klaganden emot.

71 §

Även om tiden för överklagande har gått ut, får ett beslut om avgiftstillägg överklagas så länge beslutet i den avgiftsfråga som föranlett avgiftstillägget inte har vunnit laga kraft.

72 §

(50 a §¹¹)

Överklagande av arbetsgivare, det allmänna ombudet för sjömansskatt eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

Överklagande av riksskatteverket skall vara skriftligt och ha kommit in inom två månader från det beslutet meddelades.

Riksskatteverket får hos länsrätten yrka att arbetsgivaravgifter påförs en arbetsgivare.

(51 §¹²)

Beslut av skattemyndigheten eller sjömansskattekontoret, som får överklagas, skall på ansökan av arbetsgivaren eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena omprövas av skattemyndigheten respektive sjömansskattekonto-

¹¹ Senaste lydelse 1990:332.

¹² Senaste lydelse 1990:332.

ret. Ansökningshandlingen skall ha kommit in före överklagandetidens utgång.

Bestämmelserna i 6 kap. 5–7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en arbetsgivare eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena har överklagat skattemyndighetens beslut.

Om överklagandet avser ett beslut om månadsavgift och årsavgift som skall omfatta månadsavgiften har beslutats, skall överklagandet anses avse beslutet om årsavgift.

Överklagande av riksskatteverket eller det allmänna ombudet för sjömansskatt

73 §

Överklagandet skall vara skriftligt och ha kommit in inom tidsfrist som enligt 57, 58 och 63–66 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndighet eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Överklagas ett omprövningsbeslut som avser efterprövning och yrkas ändring till arbetsgivarens nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

74 §

Riksskatteverket får hos länsrätten yrka att arbetsgivaravgifter påförs en arbetsgivare.

Riksskatteverket får inte överklaga ett beslut enligt 22 a §.

75 §

Om riksskatteverket har överklagat ett avgiftsbeslut, skall därav föranledd talan om särskild avgift föras samtidigt.

Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut m. m.

76 §

Länsrättens beslut i fråga som avses i 6 § tredje stycket, 7 §, 22 a § andra stycket eller 30 § första stycket får inte överklagas.

(52 §¹³)

Länsrättens beslut i fråga som avses i 6 § tredje stycket, 7 §, 22 a § andra stycket eller 30 § första stycket får dock inte överklagas.

¹³ Senaste lydelse 1990:332.

Sjömansskattenämndens beslut överklagas hos kammarrätten inom den tid som gäller vid överklagande hos kammarrätten av nämndens beslut enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt. Beslut i fråga som avses i 6 § tredje stycket, 22 a § andra stycket eller 30 § första stycket får dock inte överklagas.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången i ärenden och mål om arbetsgivaravgifter som belöper på tid efter ikraftträdandet.
 3. Äldre bestämmelser skall fortfarande gälla i fråga om ärenden och mål om arbetsgivaravgifter som belöper på tid före ikraftträdandet.

Lag om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt

Härigenom föreskrivs att 41, 48 och 48 a §§ samt rubriken närmast före 40 b § lagen (1968:430) om mervärdeskatt¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse***Gemensamma bestämmelser om beskattningsbeslut**

41 §

Beskattningsbeslut meddelas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han inte är registrerad, där han bort vara registrerad.

*Föreslagen lydelse***Gemensamma bestämmelser om beskattningsbeslut *m. m.***

Beslut i beskattningsärende meddelas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han inte är registrerad, där han bort vara registrerad.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § tredje stycket taxeringslagen (1990:324) gäller även i fråga om beslut i beskattningsärende.

Om ett beskattningsärende har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen skall avgöras i skattenämnd och det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang, får även beskattningsärendet avgöras i skattenämnd.

48 §

Betalas inte skatt i behörig tid och ordning skall skatten och den restavgift som belöper på denna, drivas in.

Bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om indrivning, avkortning och avskrivning *samt efterkrav* gäller i tillämpliga delar i fråga om mervärdeskatt. Införsel enligt 15 kap. utsokningsbalken får äga rum vid indrivning av mervärdeskatt och restavgift på skatten.

Bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om indrivning, avkortning och avskrivning gäller i tillämpliga delar i fråga om mervärdeskatt. Införsel enligt 15 kap. utsokningsbalken får äga rum vid indrivning av mervärdeskatt och restavgift på skatten.

48 a §

Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i *rätt* tid och ordning, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skat-

Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i *den* tid och ordning *som anges i 22 och 42 §§*, är han tillsammans med den skattskyldige

¹ Lagen omtryckt 1990:576.

Nuvarande lydelse

tebeloppet och restavgift enligt 47 §. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Förelagen lydelse

betalningsskyldig för skattebeloppet och restavgift enligt 47 §. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Prop. 1990/91: 46

Bilaga 2

Talan om att ålägga betalningsskyldighet skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den skattskyldiges betalningsskyldighet för skattebeloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt.

Den som fullgjort betalningsskyldighet för skattebelopp eller restavgift enligt första stycket får söka beloppet åter av den skattskyldige.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

4 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Prop. 1990/91:46
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 16 och 17 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap. 16 §

Betalas inte skatten i rätt tid och ordning skall den drivas in.

Bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om indrivning, avkortning, avskrivning *och efterkrav* gäller i tillämpliga delar för skatt enligt denna lag. Beskattningsmyndigheten beslutar dock om avkortning och kronofogdemyndigheten om avskrivning av skatt. Införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken får äga rum vid indrivning av skatten.

Bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om indrivning, avkortning *och* avskrivning gäller i tillämpliga delar för skatt enligt denna lag. Beskattningsmyndigheten beslutar dock om avkortning och kronofogdemyndigheten om avskrivning av skatt. Införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken får äga rum vid indrivning av skatten.

5 kap. 17 §

Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i *rätt* tid och ordning, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skatten. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i *den* tid och ordning som anges i 2 kap.6–9 §§ och 5 kap. 1 §, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skatten. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet enligt första stycket skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den skattskyldiges betalningsskyldighet för skattebeloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt.

Den som fullgjort betalningsskyldighet för skattebelopp enligt första stycket får söka beloppet åter av den skattskyldige.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

5 Förslag till Lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385)

Prop. 1990/91:46
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 10 § aktiebolagslagen (1975:1385)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap. 10 §²

Revisorerna skall för varje räkenskapsår avge revisionsberättelse till bolagsstämman. Berättelsen skall överlämnas till bolagets styrelse senast två veckor före ordinarie bolagsstämma.

Revisionsberättelsen skall innehålla uttalande, huruvida årsredovisningen uppgjorts enligt denna lag. Har i årsredovisningen icke lämnats sådana upplysningar som enligt 11 kap. skall lämnas, skall revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna erforderliga upplysningar i sin berättelse.

Har revisorerna vid sin granskning funnit att åtgärd eller försummelse, som kan föranleda ersättningsskyldighet, ligger styrelseledamot eller verkställande direktör till last eller att styrelseledamot eller verkställande direktör eljest handlat i strid mot denna lag eller bolagsordningen skall det anmärkas i berättelsen. Revisionsberättelsen skall även innehålla uttalande angående ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktör. Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen meddela upplysningar som de önskar bringa till aktieägarnas kännedom.

I revisionsberättelsen skall också anmärkas om revisorerna funnit att bolaget inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra avdrag för preliminär A-skatt eller kvarstående skatt enligt uppbördslagen (1953:272),

2. att anmäla sig för registrering enligt 19 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen, 4 eller 11 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdeskatt, eller

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen eller 4 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdeskatt, eller

4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1–3.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att bolaget inte har fullgjort skyldighet som avses i fjärde stycket 1–4, skall revisorerna genast sända in en avskrift av revisionsberättelsen till länsstyrelsen.

Revisionsberättelsen skall innehålla yttrande huruvida förteckning enligt 12 kap. 9 § upprättats när skyldighet därtill förelegat och särskilt uttalande angående fastställandet av balansräkningen och resultaträkningen samt angående det i förvaltningsberättelsen fastställda förslaget till dispositioner beträffande bolagets vinst eller förlust.

I moderbolag skall revisor avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Bestämmelserna i första–tredje och sjätte styckena äger motsvarande tillämpning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

¹ Lagen omtryckt 1982:739.

² Senaste lydelse 1984:945.

Lag om ändring i lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 10 § lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap. 10 §¹

Revisorn skall för varje räkenskapsår avge revisionsberättelse till den årsredovisningsskyldige. Berättelsen skall överlämnas till den som svarar för förvaltningen av företagets angelägenheter senast fem och en halv månader efter räkenskapsårets utgång.

Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande, huruvida årsredovisningen har uppgjorts enligt denna lag. Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som skall lämnas enligt denna lag, skall revisorn ange detta och lämna behövliga upplysningar i sin berättelse, om det kan ske.

Har revisorn vid sin granskning funnit att åtgärd eller försummelse som kan föranleda ersättningsskyldighet ligger någon som ingår i företagsledningen till last, skall det anmärkas i berättelsen. Revisorn kan även i övrigt i berättelsen meddela upplysningar som han önskar bringa till den årsredovisningsskyldiges kännedom.

I revisionsberättelsen skall också anmärkas om revisorn funnit att företaget inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra avdrag för preliminär A-skatt eller kvarstående skatt enligt uppbördslagen (1953:272),

2. att anmäla sig för registrering enligt 19 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt,

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen, 4 eller 11 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdeskatt, eller

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen eller 4 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdeskatt, eller

4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1–3.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att företaget inte har fullgjort skyldighet som avses i fjärde stycket 1–4, skall revisorn genast sända in en avskrift av revisionsberättelsen till länsstyrelsen.

I ett moderföretag skall revisorn avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Härvid skall första – tredje styckena tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

¹ Senaste lydelse 1984:946.

Lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska
föreningar

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

8 kap. 13 §

Revisorerna skall för varje räkenskapsår avge en revisionsberättelse till föreningsstämman. Berättelsen skall överlämnas till föreningens styrelse senast två veckor före den ordinarie föreningsstämman. Revisorerna skall inom samma tid till styrelsen återlämna de redovisningshandlingar som har överlämnats till dem.

Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har gjorts upp enligt denna lag. Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som skall lämnas enligt 9 kap., skall revisorerna ange detta och lämna behövliga upplysningar i sin berättelse, om det kan ske.

Har revisorerna vid sin granskning funnit att någon åtgärd eller försummelse som kan föranleda ersättningsskyldighet ligger en styrelseledamot eller verkställande direktören till last eller att en styrelseledamot eller verkställande direktören på annat sätt har handlat i strid mot denna lag eller stadgarna, skall det anmärkas i berättelsen. Revisionsberättelsen skall även innehålla ett uttalande i frågan om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktören. Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen anteckna de upplysningar som de önskar meddela medlemmarna.

I revisionsberättelsen skall också anmärkas om revisorerna funnit att föreningen inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra avdrag för preliminär A-skatt eller kvarstående skatt enligt uppbördslagen (1953:272),

2. att anmäla sig för registrering enligt 19 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt,

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen, 4 eller 11 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdeskatt, eller

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. uppbördslagen eller 4 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 22 § lagen om mervärdeskatt, eller

4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1 – 3.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att föreningen inte har fullgjort någon sådan skyldighet som avses i fjärde stycket 1 – 4, skall revisorerna genast sända in en avskrift av den till länsstyrelsen.

Revisionsberättelsen skall innehålla särskilda uttalanden om fastställande av balansräkningen och resultaträkningen samt om det förslag till dispositioner beträffande föreningens vinst eller förlust som har lagts fram i förvaltningsberättelsen.

I en moderförening skall revisorerna avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Härvid skall första – tredje och sjätte styckena tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1990-10-04

Närvarande: f. d. regeringsrådet Bengt O. Hamdahl, regeringsrådet Bertil Werner, justitierådet Hans-Gunnar Solerud.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 20 september 1990 har regeringen på hemställan av statsrådet Åsbrink beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i uppbördslagen (1953:272), m. m.

Förslagen har inför lagrådet föredragits av kanslirådet Kjell Olsson.

Förslagen föranleder följande yttrande av *lagrådet*:

Till förslagen till ändring av 48 a § *lagen (1968:430) om mervärdeskatt* och 5 kap. 17 § *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter* bör knytas en övergångsbestämmelse om tillämpning av äldre bestämmelser som motsvarar den som föreslås beträffande *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare*.

I övrigt föranleder de remitterade förslagen ingen erinran.

Propositionens huvudsakliga innehåll	3
Författningsförslag	4
1 Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)	4
2 Lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare	17
3 Lag om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt	32
4 Lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter	34
5 Lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385)	35
6 Lag om ändring i lagen (1980:1103) om årsredovisning m. m. i vissa företag	36
7 Lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar ..	37
8 Lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring	38
9 Lag om ändring i lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar	39
10 Lag om ändring i lagen (1983:850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m.	42
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 oktober 1990 .	43
1 Inledning	43
2 Det nya förfarandet	44
2.1 Allmänt	44
2.2 Automatiska skatte- och avgiftsbeslut	46
2.3 Omprövning på begäran av den skattskyldige eller arbetsgivaren	48
2.4 Omprövning på skattemyndighetens initiativ	49
2.5 Tidsfristerna för omprövning på skattemyndighetens initiativ	50
2.6 Efterprövning	51
2.7 Omprövning vid ny eller ändrad praxis	52
2.8 Överklagande av skattskyldig eller arbetsgivare	53
2.9 Överklagande av det allmänna	54
2.10 Slopad årsuppgift	54
2.11 Ställföreträdarens ansvar	55
2.12 Ekonomiska och administrativa konsekvenser	57
3 Beslutsbehörigheten i ärenden rörande mervärdeskatt	57
4 Övriga frågor	58
5 Upprättade lagförslag	59
6 Författningskommentarer	60
6.1 Lagen om ändring i uppbördslagen (1953:272)	60
6.2 Lagen om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare	66
6.3 Lagen om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt	73
6.4 Lagen om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter	74
6.5 Lagen om ändring i lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar	74
6.6 Lagen om ändring i lagen (1983:850) om undantag från vissa bestämmelser i uppbördslagen (1953:272) m. m.	75
6.7 Övriga lagförslag	75
7 Hemställan	76
8 Beslut	76

Bilaga 1	Lagförslag från RSV:s promemoria den 23 april 1990	77	Prop. 1990/91:46
Bilaga 2	De remitterade lagförslagen	109	
Bilaga 3	Lagrådets yttrande	143	

